

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- Komission asetus (EY) N:o 216/2003, annettu 4 päivänä helmikuuta 2003, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1
- Komission asetus (EY) N:o 217/2003, annettu 4 päivänä helmikuuta 2003, Aigeianmeren pienten saarten viljatuotteiden ja kuivarehujen arvioidun hankintataseen vahvistamisesta vuodeksi 2003 ja erityisen hankintajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 3175/94 muuttamisesta 3
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 218/2003, annettu 4 päivänä helmikuuta 2003, tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön** 5
- Komission asetus (EY) N:o 219/2003, annettu 4 päivänä helmikuuta 2003, eräiden interventioelinten hallussaan pitämisen ja yhteisössä jalostettavaksi tarkoitetun naudanlihan määräaikaista myynneistä tarjouskilpailumenettelyillä 7
- Komission asetus (EY) N:o 220/2003, annettu 4 päivänä helmikuuta 2003, tiettyjen interventioelinten hallussaan pitämisen naudanlihan määräaikaista myynnistä tarjouskilpailumenettelyllä 14
- Komission asetus (EY) N:o 221/2003, annettu 4 päivänä helmikuuta 2003, luvan antamisesta Pakistanin islamilaisesta tasavallasta peräisin olevien tekstiili- ja vaateustuotteiden määrällisten rajoitusten siirroille 20

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

2003/76/EY:

- ★ **Neuvoston päätös, tehty 1 päivänä helmikuuta 2003, Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättymisen taloudellisista seurauksista ja hiili- ja terästutkimusrahastosta tehdyn pöytäkirjan täytäntöönpanon edellyttämistä säännöksistä** 22

2003/77/EY:

- * Neuvoston päätös, tehty 1 päivänä helmikuuta 2003, monivuotisten taloudellisten suuntaviivojen vahvistamisesta selvitystilassa olevan EHTY:n varojen ja selvityksen päätyttyä hiili- ja terästudkimusrahaston varojen hoitamista varten 25

2003/78/EY:

- * Neuvoston päätös, tehty 1 päivänä helmikuuta 2003, monivuotisten teknisten suuntaviivojen vahvistamisesta hiili- ja terästudkimusrahaston tutkimusohjelmaa varten 28

Komissio

2003/79/EY:

- * Komission päätös, tehty 25 päivänä heinäkuuta 2001, yrityskeskittymän julistamisesta yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuva (Asia COMP/M.2333 — De Beers / LVMH) ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 2365) 40

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastoa soveltamalla annetut säädökset

- * Neuvoston puitepäätös 2003/80/YOS tehty 27 päivänä tammikuuta 2003, ympäristön suojelusta rikosoikeudellisin keinoin 55

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 216/2003,
annettu 4 päivänä helmikuuta 2003,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä helmikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 4 päivänä helmikuuta 2003 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	74,4
	204	57,0
	212	123,3
	628	109,3
	999	91,0
0707 00 05	052	117,8
	204	114,7
	999	116,3
0709 10 00	220	82,4
	999	82,4
0709 90 70	052	108,8
	204	177,4
	999	143,1
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	59,2
	204	50,2
	212	43,5
	220	32,0
	624	84,4
	999	53,9
0805 20 10	204	70,8
	999	70,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	65,1
	204	58,0
	220	74,7
	464	141,0
	600	76,1
	624	77,9
	999	82,1
0805 50 10	052	66,9
	220	69,4
	600	66,0
	999	67,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	400	87,8
	404	99,0
	720	103,0
	999	96,6
0808 20 50	388	102,7
	400	120,4
	524	115,5
	528	85,1
	720	41,0
	999	92,9

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 217/2003,
annettu 4 päivänä helmikuuta 2003,**

Aigeianmeren pienten saarten viljatuotteiden ja kuivarehujen arvioidun hankintataseen vahvistamisesta vuodeksi 2003 ja erityisen hankintajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 3175/94 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoi-
menpiteistä Aigeianmeren pienten saarten hyväksi 19 päivänä
heinäkuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o
2019/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuk-
sella (EY) N:o 442/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 2958/93 ⁽³⁾, sellaisena
kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o
1820/2002 ⁽⁴⁾, vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 2019/
93 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt
Aigeianmeren pienten saarten tiettyjen maataloustuo-
teiden erityisen hankintajärjestelmän osalta ja asetuksen
(ETY) N:o 2019/93 3 artiklan mukaisesti mainitun
hankinnan tukien määrät.
- (2) Komission asetuksessa (EY) N:o 3175/94 ⁽⁵⁾, sellaisena
kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o
140/2002 ⁽⁶⁾, vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 2019/93
2 artiklan säännösten mukaisesti viljatuotteiden ja
kuivarehujen arvioidut hankintataseet vuodeksi 2002.

Kyseiset arvioidut hankintataseet olisi vahvistettava
vuodeksi 2003. Tämän vuoksi on syytä muuttaa asetus
(EY) N:o 3175/94.

- (3) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat asiaa koske-
vien alojen yhteisen hallintokomitean lausunnon
mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Liitteessä vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 2019/93 2 artiklan
mukaisesti Aigeianmeren pienten saarten arvioitu hankintatase
muualta yhteisöstä lähtöisin olevien viljatuotteiden ja kuivare-
hujen osalta vuodeksi 2003.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun
se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2003.

Komission puolesta
Franz FISCHLER
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 184, 27.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 68, 12.3.2002, s. 4.

⁽³⁾ EYVL L 267, 28.10.1993, s. 4.

⁽⁴⁾ EYVL L 276, 12.10.2002, s. 22.

⁽⁵⁾ EYVL L 335, 23.12.1994, s. 54.

⁽⁶⁾ EYVL L 24, 26.1.2002, s. 9.

LIITE

Aigeianmeren pienten saarten viljatuotteiden ja kuivarehujen arvioitu hankintatase vuodeksi 2003

(tonnia)

Määrä		2003	
Euroopan yhteisöstä peräisin olevat viljatuotteet ja kuiva-rehut	CN-koodi	Ryhmän A saaret	Ryhmän B saaret
Vilja jyvänä	1001, 1002, 1003, 1004 ja 1005	9 000	70 000
Limnos-saarelta peräisin oleva ohra	1003	3 000	
Hienot vehnäjauhot	1101 ja 1102	11 000	40 000
Elintarviketeollisuuden jätteet ja sivutuotteet	2302—2308	9 000	55 000
Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan	2309 20	2 000	17 000
Sini- eli rehumailanen ja keinotekoisesti lämpökui-vatut vedettömät ja muulla tavoin kuivatetut rehut	1214 10 00 1214 90 91 1214 90 99	2 000	7 000
Ryhmä yhteensä		33 000	189 000
Yhteensä		225 000	

Saariryhmien A ja B kokoonpano määritellään asetuksen (ETY) N:o 2958/93 liitteissä I ja II.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 218/2003,
annettu 4 päivänä helmikuuta 2003,
tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2176/2002⁽²⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteenä olevan yhdistetyn nimikkeistön yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi on tarpeen antaa tämän asetuksen liitteessä esitettyjen tavaroiden luokittelua koskevia säännöksiä.
- (2) Asetuksessa (ETY) N:o 2658/87 vahvistetaan yhdistetyn nimikkeistön yleiset tulkintasäännöt; näitä sääntöjä sovelletaan myös kaikkiin muihin nimikkeistöihin, jotka perustuvat kokonaan tai osittain yhdistettyyn nimikkeistöön taikka joissa siihen mahdollisesti lisätään alajakoja ja jotka vahvistetaan yhteisön erityissäännöksillä tavaroiden kauppaa koskevien tariffimääräysten tai muiden toimenpiteiden soveltamiseksi.
- (3) Mainittujen yleisten tulkintasääntöjen mukaan on tämän asetuksen liitteen taulukossa olevassa 1 sarakkeessa esitetyt tavarat luokiteltava 2 sarakkeen CN-koodeihin 3 sarakkeesta ilmenevin perustein.
- (4) On asianmukaista, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön antamiin sitoviin tariffitietoihin, jotka eivät ole tällä asetuksella vahvistettujen säännösten mukaisia, voi haltija

edelleen vedota yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000⁽⁴⁾, 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti kolmen kuukauden ajan.

- (5) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat tullikoodeksikomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Liitteenä olevan taulukon 1 sarakkeessa esitetyt tavarat luokitellaan yhdistetyssä nimikkeistössä mainitun taulukon 2 sarakkeen CN-koodeihin.

2 artikla

Jäsenvaltioiden tulliviranomaisten antamiin sitoviin tariffitietoihin, jotka eivät ole tässä asetuksessa vahvistettujen säännösten mukaisia, voidaan vedota asetuksen (ETY) N:o 2913/92 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti vielä kolmen kuukauden ajan.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2003.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.
⁽²⁾ EYVL L 331, 7.12.2002, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.
⁽⁴⁾ EYVL L 311, 12.12.2000, s. 17.

LIITE

Tavarankuvaus	Luokittelu CN-koodi	Perusteet
1	2	3
<p>Jäädetyt, läpikuultavat taikinalevyt (esimerkiksi 20 x 20 cm), jotka on valmistettu vehnäjauhasta, vedestä, kasviöljystä ja suolasta ja joita on lämpökäsitelty 90°C:ssa 15 sekuntia. Tuote sisältää 52,5 painoprosenttia tärkkelystä/glukoosia ja alle 4 painoprosenttia sokeria.</p> <p>Näitä levyjä käytetään heti sulattamisen jälkeen kevätkääryleiden valmistukseen, joita on vielä kypsennettävä ennen käyttöä.</p>	1905 90 90	<p>Luokittelu määräytyy yhdistetyn nimikkeistön yleisten tulkintasääntöjen 1 ja 6 sekä CN-koodien 1905, 1905 90 ja 1905 90 90 nimiketekstien mukaisesti.</p> <p>Lämpökäsittelyn vuoksi tärkkelys on valtaosaltaan sakeutunut. Siksi tuotetta on pidettävä osittain kypsennettynä, eikä sitä voida luokitella nimikkeeseen 1901 (ks. harmonoidun järjestelmän selitykset, nimike 1901, osa II, poikkeus e).</p>

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 219/2003,
annettu 4 päivänä helmikuuta 2003,
eräiden interventioelinten hallussaan pitämän ja yhteisössä jalostettavaksi tarkoitetun naudanlihan
määräaikaisista myynneistä tarjouskilpailumenettelyillä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2345/2001⁽²⁾, ja erityisesti sen 27 artiklan 4 kohdan, 28 artiklan 2 kohdan, ja 41 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Interventiotöimenpiteiden soveltaminen naudanliha-alalla on johtanut varastojen kertymiseen useissa jäsenvaltioissa. Varastoinnin liiallisen pitkittymisen välttämiseksi osa näistä varastoista olisi saatettava myyntiin tarjouskilpailumenettelyllä yhteisössä jalostettaviksi.
- (2) Tähän myyntiin olisi sovellettava komission asetuksessa (ETY) N:o 2173/79⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2417/95⁽⁴⁾, komission asetuksessa (ETY) N:o 3002/92⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 770/96⁽⁶⁾, ja komission asetuksessa (ETY) N:o 2182/77⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2417/95, vahvistettuja sääntöjä, ottaen huomioon tietyt kyseisten tuotteiden erityisestä käyttötarkoituksesta johtuvat poikkeukset.
- (3) Säännönmukaisen ja yhtenäisen tarjouskilpailumenettelyn varmistamiseksi olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet asetuksen (ETY) N:o 2173/79 8 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen toimenpiteiden lisäksi.
- (4) Olisi säädettävä poikkeuksista asetuksen (ETY) N:o 2173/79 8 artiklan 2 kohdan b alakohdan säännöksiin ottaen huomioon hallinnolliset vaikeudet, joita tämän alakohdan soveltaminen aiheuttaa kyseisissä jäsenvaltioissa.
- (5) Tarjouskilpailun moitteettoman toiminnan takaamiseksi on tarpeen säätää asetuksen (ETY) N:o 2173/79 15 artiklan 1 kohdassa vahvistettua suuremmasta vakuuden määrästä.
- (6) Luullisen interventionaudanlihan myynnistä saadun kokemuksen perusteella on tarpeen vahvistaa tuotteiden laatutarkastusta ennen niiden toimittamista ostajille etenkin sen varmistamiseksi, että tuotteet ovat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 soveltamista koskevista

yksityiskohtaisista säännöistä naudanliha-alan julkisten interventioiden ostojärjestelmien osalta 15 päivänä maaliskuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 562/2000⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1564/2001⁽⁹⁾, liitteen III säännösten mukaisia.

- (7) Asetuksessa (ETY) N:o 3002/92 säädettyjen toimenpiteiden lisäksi olisi säädettävä fyysisiin määrän ja laadun tarkastuksiin perustuvista valvontatoimenpiteistä, jotta taataan paras valvonta interventionaudanlihan määräraikan varmistamiseksi.
- (8) Tässä toimenpiteessä säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Myydään seuraavat määrät lihaa yhteisössä jalostettavaksi:
 - noin 2 500 tonnia Saksan interventioelimen hallussa olevia luullisia etuneljänneksiä,
 - noin 2 500 tonnia Ranskan interventioelimen hallussa olevia luullisia etuneljänneksiä,
 - noin 2 500 tonnia Espanjan interventioelimen hallussa olevia luullisia etuneljänneksiä,
 - noin 1 492 tonnia Saksan interventioelimen hallussa olevaa luutonta naudanlihaa,
 - noin 1 244 tonnia Espanjan interventioelimen hallussa olevaa luutonta naudanlihaa,
 - noin 2 101 tonnia Ranskan interventioelimen hallussa olevaa luutonta naudanlihaa,
 - noin 1 224 tonnia Irlannin interventioelimen hallussa olevaa luutonta naudanlihaa,
 - noin 201 tonnia Italian interventioelimen hallussa olevaa luutonta naudanlihaa.

Määriä koskevat yksityiskohtaiset tiedot ovat liitteessä I.

2. Jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, 1 kohdassa tarkoitetut tuotteet on myytävä asetuksen (ETY) N:o 2173/79 ja erityisesti sen II ja III osaston sekä asetusten (ETY) N:o 2182/77 ja (ETY) N:o 3002/92 säännösten mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EYVL L 251, 5.10.1979, s. 12.

⁽⁴⁾ EYVL L 248, 14.10.1995, s. 39.

⁽⁵⁾ EYVL L 301, 17.10.1992, s. 17.

⁽⁶⁾ EYVL L 104, 27.4.1996, s. 13.

⁽⁷⁾ EYVL L 251, 1.10.1977, s. 60.

⁽⁸⁾ EYVL L 68, 16.3.2000, s. 22.

⁽⁹⁾ EYVL L 208, 1.8.2001, s. 14.

2 artikla

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2173/79 6 ja 7 artiklassa säädetään, tämän asetuksen säännöksillä ja liitteillä korvataan yleinen tarjouskilpailuilmoitus.

Asianomaiset interventioelimet laativat kustakin myynnistä tarjouskilpailuilmoituksen, jossa on ilmoitettava erityisesti:

a) myyntiin saatettavat naudanlihan määrät;

sekä

b) tarjousten esittämisen määräaika ja -paikka.

2. Asianomaiset voivat saada määriin sekä tuotteiden varastointipaikkoihin liittyviä yksityiskohtaisia tietoja tämän asetuksen liitteessä II ilmoitetuista osoitteista. Lisäksi interventioelimet ilmoittavat 1 kohdassa tarkoitettua tarjouskilpailusta päätoimipaikassaan, ja ne voivat julkaista sitä koskevan ilmoituksen myös muilla tavoilla.

3. Kunkin liitteessä I mainitun tuotteen osalta kyseisten interventioelinten on myytävä ensisijaisesti varastossa pisimpään olleet lihat. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin poiketa tästä velvoitteesta poikkeustapauksissa ja saatuaan komissiolta siihen luvan.

4. Tarjoukset on jätettävä viimeistään:

a) 11 päivänä helmikuuta 2003;

b) 25 päivänä helmikuuta 2003;

c) 11 päivänä maaliskuuta 2000;

d) 25 päivänä maaliskuuta 2003,

ja tarjouskilpailut kestävät siihen asti kunnes myyntiin saatetut määrät loppuvat.

5. Sen estämättä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2173/79 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, tarjous on jätettävä kyseiselle interventioelimelle suljetussa kirjekuussa, jossa on viittaus mainittuun asetukseen. Interventioelin ei saa avata kuorta ennen 4 kohdassa mainittua tarjousten jättämisen määräaika.

6. Sen estämättä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2173/79 8 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetään, tarjouksiin ei merkitä, missä kylmävarastossa tai -varastoissa tuotteita pidetään.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot saaduista tarjouksista viimeistään tarjousten jättämisen määräpäivää seuraavana työpäivänä.

2. Kun saatuja tarjouksia on tarkasteltu, kullekin tuotteelle vahvistetaan vähimmäismyyntihinta tai myynti keskeytetään.

4 artikla

1. Tarjous voidaan hyväksyä ainoastaan, jos sen esittäjä on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka on vähintään kahdentoista kuukauden ajan ennen tämän asetuksen voimaantuloa valmistanut naudanlihaa sisältäviä jalosteita ja joka on kirjattu kansalliseen arvonlisäverorekisteriin. Lisäksi kyseisen tarjouksen tekijän on oltava neuvoston direktiivin 77/99/ETY⁽¹⁾ 8 artiklan säännösten mukaisesti hyväksytty jalostuslaitos tai sen valtuuttama.

Edellisen alakohdan soveltamiseksi huomioon ei oteta sellaisia vähittäismyynti- tai ateriapalveluyrityksiä tai vähittäismyyntipisteiden yhteydessä olevia yrityksiä, joissa lihaa jalostetaan ja tarjotaan myytäväksi lopulliselle kuluttajalle.

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2182/77 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, tarjoukseen on liitettävä:

— tarjouksen tekijän kirjallinen sitoumus, jossa tämä ilmoittaa jalostavansa ostetut lihat 6 artiklassa määritellyiksi tuotteiksi asetuksen (ETY) N:o 2182/77 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määrääjassa,

— tarkka selvitys laitoksesta tai laitoksista, jossa tai joissa ostetut lihat jalostetaan.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tarjouksen tekijät voivat kirjallisesti antaa ostamiensa tuotteiden toimituksen vastaanottamisen edustajan tehtäväksi. Tässä tapauksessa edustaja esittää edustamiensa tarjousten tekijöiden tarjoukset yhdessä edellä tarkoitettua kirjallisen toimeksiannon kanssa.

4. Sen estämättä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2173/79 18 artiklan 1 kohdassa säädetään, tämän asetuksen mukaisesti myydyin lihan haltuunottoon käytettävissä oleva aika on kaksi kuukautta kyseisen asetuksen 11 artiklassa tarkoitettua ilmoituspäivästä.

5. Edellä olevissa kohdissa tarkoitettujen ostajien ja edustajien on saatettava ajan tasalle kirjanpito, josta voidaan todeta tuotteiden määräraikka ja käyttötarkoitus erityisesti ostettujen ja jalostettujen tuotteiden määrien vastaavuuden varmistamiseksi.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että luulliset interventiotuotteet ovat ostajille toimitettaessa täysin asetuksen (EY) N:o 562/2000 liitteen III ja erityisesti kyseisen liitteen 2 kohdan a alakohdan kuudennen luetelmakohdan mukaisia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin liittyvät kustannukset kuuluvat jäsenvaltioiden maksettaviksi eikä niitä etenkään voida määrätä ostajan tai muun kolmannen osapuolen maksettaviksi.

⁽¹⁾ EYVL L 26, 31.1.1977, s. 85.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle⁽¹⁾ kaikista tapauksista, joissa on todettu, että luulliset interventioetuneljännekset eivät ole 1 kohdassa tarkoitetun liitteen III mukaisia, ja eriteltävä etuneljänneksen määrä ja laatu sekä ne tuottaneet teurastamot.

6 artikla

1. Tämän asetuksen mukaisesti ostettu liha on jalostettava tuotteiksi, jotka vastaavat 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja A- tai B-luokan tuotemääritelmiä.

2. 'A-luokan tuotteella' tarkoitetaan CN-koodeihin 1602 10, 1602 50 31, 1602 50 39 tai 1602 50 80 kuuluvaa jalostettua tuotetta, jossa ei ole muiden kuin nautaeläinten lihaa ja jonka kollageeni/proteiinipitoisuus on enintään 0,45 prosenttia⁽²⁾ ja jonka painosta vähintään 20 prosenttia⁽³⁾ on vähärasvaista lihaa (muita ruhon osia kuin lihaa ja rasvaa lukuun ottamatta)⁽⁴⁾ ja jossa on lihaa ja hyytelöä vähintään 85 prosenttia kokonaisnettopainosta.

Tuotteelle on tehtävä riittävä lämpökäsittely lihaproteiinien hyytymisen varmistamiseksi koko tuotteessa, jonka leikkauspinnalla ei tästä syystä ole jäljellä vaaleanpunertavaa nestettä, jos tuote leikataan sen paksuimman osan kohdalta kulkevaa linjaa pitkin.

3. 'B-luokan tuotteella' tarkoitetaan jalostettua tuotetta, jossa on muuta naudanlihaa kuin:

- asetuksen (ETY) N:o 1254/1999 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa eriteltyjä tuotteita, tai
- edellä 2 kohdassa tarkoitettuja tuotteita.

Jalostettua tuotetta, joka kuuluu CN-koodiin 0210 20 90 ja joka on kuivattu tai savustettu niin, että tuoreen lihan väri ja koostumus on kokonaan hävinnyt ja jonka vesi/proteiinipitoisuus on enintään 3,2, pidetään kuitenkin B-luokan tuotteena.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on perustettava fyysisen ja asiakirjoihin perustuvan valvonnan järjestelmä sen varmistamiseksi, että liha jalostetaan 6 artiklan säännösten mukaisesti.

Järjestelmään on sisällyttävä fyysisiä määrän ja laadun tarkastuksia jalostuksen alussa, sen aikana ja jalostustoimien päätyttyä. Tätä varten jalostajien on pystyttävä milloin tahansa esittämään todisteet lihasta ja sen käytöstä asianmukaisten tuotannon valvonta-asiakirjojen avulla.

Toimivaltaisen viranomaisen suorittamassa tuotantotavan teknisessä tarkastuksessa lihan sulatuksen ja leikkauksen yhteydessä tapahtuva hävikki voidaan ottaa huomioon tarvittavassa määrin.

⁽¹⁾ Maatalouden pääosaston yksikkö D2, faksinumero (32-2) 295 36 13.

⁽²⁾ Kollageenipitoisuuden määrittely: Kollageenipitoisuus tarkoittaa hydroksiproliinipitoisuutta, joka on kerrottu kertoimella kahdeksan. Hydroksipitoisuus on määriteltävä ISO-menetelmällä 3496-1978.

⁽³⁾ Vähärasvaisen naudanlihan pitoisuus (rasvaa lukuun ottamatta) määritellään komission asetuksen (ETY) N:o 2429/86 liitteessä kuvattulla menetelmällä (EYVL L 210, 1.8.1986, s. 39).

⁽⁴⁾ Muita ruhon osia kuin lihaa ovat seuraavat: pää ja sen osat (korvat mukaan lukien), sorkat, häntä, sydän, utareet, maksa, munuaiset, kateenkorva (kateenkorvan rauhaset), haima, aivot, keuhkot, kurkku, pallealiha, perna, kieli, vatsapaita, selkäydin, syötäväksi kelpaava iho, sukupuolielimet, (kohtu, munasarjat ja kivekset), kilpirauhaset ja aivolisäke.

Lopputuotteen laadun tarkastamiseksi ja jalostajan valmistusohjeen vastaavuuden vahvistamiseksi jäsenvaltioiden on otettava edustavia näytteitä ja analysoitava kyseisiä tuotteita. Näiden toimenpiteiden kustannukset maksaa kyseinen jalostaja.

2. Jäsenvaltio voi jalostajan pyynnöstä sallia luiden poistamisen luullisista etuneljänneksistä muussa kuin aiotussa jalostuslaitoksessa edellyttäen, että luiden poistoon liittyvät toimet suoritetaan samassa jäsenvaltiossa ja niitä valvotaan asianmukaisesti.

3. Asetuksen (ETY) N:o 2182/77 1 artiklaa ei sovelleta.

8 artikla

1. Sen estämättä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2173/79 15 artiklan 1 kohdassa säädetään, vakuus on 12 euroa sadalta kilogrammalta.

2. Asetuksen (ETY) N:o 2182/77 4 artiklan 1 kohdassa säädetty vakuus on:

- etuneljänneksen osalta tonnia kohti lasketun tarjoushinnan ja 1 600 euron välinen erotus euroina,
- interventiokodeihin INT22 ja INT24 kuuluvan luuttoman naudanlihan osalta tonnia kohti lasketun tarjoushinnan ja 1 800 euron välinen erotus euroina,
- interventiokodeihin INT11, INT18, INT21 ja INT23 kuuluvan luuttoman naudanlihan osalta tonnia kohti lasketun tarjoushinnan ja 1 400 euron välinen erotus euroina.

3. Sen estämättä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2182/77 5 artiklan 3 kohdassa säädetään, ensisijainen vaatimus on kaiken ostetun lihan jalostaminen 6 artiklassa tarkoitetuiksi lopputuotteiksi.

9 artikla

Sen estämättä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2182/77 9 artiklassa säädetään, asetuksessa (ETY) N:o 3002/92 vahvistettujen mainintojen lisäksi:

T5-valvontalomakkeen kohtaan 104 on tehtävä yksi tai useampi seuraavista merkinnöistä:

- Para transformación [Reglamentos (CEE) n° 2182/77 y (CE) n° 219/2003]
- Til forarbejdning (forordning (EØF) nr. 2182/77 og (EF) nr. 219/2003)
- Zur Verarbeitung bestimmt (Verordnungen (EWG) Nr. 2182/77 und (EG) Nr. 219/2003)
- Για μεταποίηση [κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 2182/77 και (ΕΚ) αριθ. 219/2003]
- For processing (Regulations (EEC) No 2182/77 and (EC) No 219/2003)
- Destinés à la transformation [règlements (CEE) n° 2182/77 et (CE) n° 219/2003]
- Destinate alla trasformazione [Regolamenti (CEE) n. 2182/77 e (CE) n. 219/2003]

- Bestemd om te worden verwerkt (Verordeningen (EEG) nr. 2182/77 en (EG) nr. 219/2003)
- Para transformação [Regulamentos (CEE) n.º 2182/77 e (CE) n.º 219/2003]
- Jalostettavaksi (Asetukset (ETY) N:o 2182/77 ja (EY) N:o 219/2003)

- För bearbetning (Förordningarna (EEG) nr 2182/77 och (EG) nr 219/2003)

10 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä helmikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I —
BIJLAGE I — ANEXO I — LIITE I — BILAGA I

Estado miembro	Productos (*)	Cantidad aproximada (en toneladas)
Medlemsstat	Produkter (*)	Tilnærmet mængde (tons)
Mitgliedstaat	Erzeugnisse (*)	Ungefähre Mengen (Tonnen)
Κράτος μέλος	Προϊόντα (*)	Κατά προσέγγιση ποσότητα (τόνου)
Member State	Products (*)	Approximate quantity (tonnes)
État membre	Produits (*)	Quantité approximative (tonnes)
Stato membro	Prodotti (*)	Quantità approssimativa (tonnellate)
Lidstaat	Producten (*)	Hoeveelheid bij benadering (ton)
Estado-Membro	Produtos (*)	Quantidade aproximada (toneladas)
Jäsenvaltio	Tuotteet (*)	Arvioitu määrä (tonneina)
Medlemsstat	Produkter (*)	Ungefärlig kvantitet (ton)

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

DEUTSCHLAND	— Vorderviertel	2 500
FRANCE	— Quartiers avant	2 500
ESPAÑA	— Cuartos delanteros	2 500

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef — Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha — Benfritt kött**

DEUTSCHLAND	— Vorderhesse (INT 21)	174
	— Schulter (INT 22)	466,7
	— Brust (INT 23)	751,2
	— Vorderviertel (INT 24)	100
ESPAÑA	— Paleta de intervención (INT 22)	495,4
	— Pecho de intervención (INT 23)	221,5
	— Cuarto delantero de intervención (INT 24)	526,9
FRANCE	— Flanchet d'intervention (INT 18)	1 500
	— Jarret avant d'intervention (INT 21)	601
IRELAND	— Intervention shank (INT 11)	3,7
	— Intervention flank (INT 18)	20
	— Intervention shin (INT 21)	100
	— Intervention shoulder (INT 22)	400
	— Intervention brisket (INT 23)	200
	— Intervention forequarter (INT 24)	500
ITALIA	— Petto di manzo d'intervento (INT 23)	200,7

(*) Véanse los anexos III y V del Reglamento (CE) nº 562/2000 de la Comisión (DO L 68 de 16.3.2000, p. 22), cuya última modificación la constituye el Reglamento (CE) nº 1564/2001 (DO L 208 de 1.8.2001, p. 14).

(*) Se bilag III og V til Kommissionens forordning (EF) nr. 562/2000 (EFT L 68 af 16.3.2000, s. 22), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1564/2001 (EFT L 208 af 1.8.2001, s. 14).

(*) Vgl. Anhänge III und V der Verordnung (EG) Nr. 562/2000 der Kommission (ABl. L 68 vom 16.3.2000, S. 22), zuletzt geändert durch die Verordnung (EG) Nr. 1564/2001 (ABl. L 208 vom 1.8.2001, S. 14).

(*) Βλέπε τα παραρτήματα III και V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2000 της Επιτροπής (ΕΕ L 68 της 16.3.2000, σ. 22), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1564/2001 (ΕΕ L 208 της 1.8.2001, σ. 14).

(*) See Annexes III and V to Commission Regulation (EC) No 562/2000 (OJ L 68, 16.3.2000, p. 22), as last amended by Regulation (EC) No 1564/2001 (OJ L 208, 1.8.2001, p. 14).

(*) Voir annexes III et V du règlement (CE) nº 562/2000 de la Commission (JO L 68 du 16.3.2000, p. 22), modifié en dernier lieu par le règlement (CE) nº 1564/2001 (JO L 208 du 1.8.2001, p. 14).

-
- (¹) Cfr. allegati III e V del regolamento (CE) n. 562/2000 della Commissione (GU L 68 del 16.3.2000, pag. 22), modificato da ultimo dal regolamento (CE) n. 1564/2001 (GU L 208 dell'1.8.2001, pag. 14).
- (¹) Zie de bijlagen III en V van Verordening (EG) nr. 562/2000 van de Commissie (PB L 68 van 16.3.2000, blz. 22). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1564/2001 (PB L 208 van 1.8.2001, blz. 14).
- (¹) Ver anexos III e V do Regulamento (CE) n.º 562/2000 da Comissão (JO L 68 de 16.3.2000, p. 22), com a última redacção que lhe foi dada pelo Regulamento (CE) n.º 1564/2001 (JO L 208 de 1.8.2001, p. 14).
- (¹) Katso komission asetuksen (EY) N:o 562/2000 (EYVL L 68, 16.3.2000, s. 22), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1564/2001 (EYVL L 208, 1.8.2001, p. 14) liitteet III ja V.
- (¹) Se bilagorna III och V i kommissionens förordning (EG) nr 562/2000 (EGT L 68, 16.3.2000, s. 22), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1564/2001 (EGT L 208, 1.8.2001, s. 14).
-

ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II — BIJLAGE II — ANEXO II — LIITE II — BILAGA II

Direcciones de los organismos de intervención — Interventionsorganernes adresser — Anschriften der Interventionsstellen — Διευθύνσεις των οργανισμών παρεμβάσεως — Addresses of the intervention agencies — Adresses des organismes d'intervention — Indirizzi degli organismi d'intervento — Adressen van de interventiebureaus — Endereços dos organismos de intervenção — Interventioelinten osoitteet — Interventionsorganens adresser

BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (BLE)
Postfach 1 80203, D-60083 Frankfurt am Main
Adickesallee 40
D-60322 Frankfurt am Main
Tel. (49-69) 1564-704/772
Telex 411727
Telefax (49-69) 1564-790/985

ESPAÑA

FEGA (Fondo Español de Garantía Agraria)
Beneficencia, 8
E-28005 Madrid
Tel. (34) 913 47 65 00, 913 47 63 10
télex FEGA 23427 E, FEGA 41818 E
fax (34) 915 21 98 32, 915 22 43 87

FRANCE

OFIVAL
80, avenue des Terroirs de France
F-75607 Paris Cedex 12
téléphone (33-1) 44 68 50 00
télex 215330
télécopieur (33-1) 44 68 52 33

IRELAND

Department of Agriculture and Food
Johnston Castle Estate
County Wexford
Tel. (353-53) 634 00
fax: (353-53) 428 42

ITALIA

AGEA (Agenzia Erogazioni in Agricoltura)
Via Palestro 81
I-00185 Roma
Tel. (39) 06 449 49 91
telex 61 30 03
telefax (39) 06 445 39 40/444 19 58

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 220/2003,
annettu 4 päivänä helmikuuta 2003,
tiettyjen interventioelinten hallussaan pitämän naudanlihan määräaikaisesta myynnistä tarjouskilpailumenettelyllä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2345/2001⁽²⁾, ja erityisesti sen 28 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Interventioitoimenpiteiden soveltaminen naudanliha-alalla on johtanut varastojen kertymiseen useissa jäsenvaltioissa. Varastoinnin liiallisen pitkittymisen välttämiseksi osa näistä varastoista olisi myytävä määräaikaisella tarjouskilpailumenettelyllä.
- (2) Myynnin olisi tapahduttava interventioelinten ostaman naudanlihan myyntiä koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 4 päivänä lokakuuta 1979 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2173/79⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2417/95⁽⁴⁾, ja erityisesti sen II ja III osaston mukaisesti.
- (3) Tämän asetuksen mukaisten tarjouskilpailujen toistuvuuden ja luonteen perusteella on tarpeen poiketa asetuksen (ETY) N:o 2173/79 6 ja 7 artiklasta tarjouskilpailuilmoituksessa annettavien tietojen ja määräaikojen osalta.
- (4) Tarjouskilpailumenettelyllä tapahtuvan myynnin säännönmukaisuuden ja yhtenäisyyden varmistamiseksi olisi toteutettava asetuksen (ETY) N:o 2173/79 8 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen toimenpiteiden lisäksi tarvittavat toimenpiteet.
- (5) Ottaen huomioon hallinnolliset vaikeudet, joita asetuksen (ETY) N:o 2173/79 8 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltaminen aiheuttaa asianomaisissa jäsenvaltioissa, olisi säädettävä poikkeuksista kyseisen alakohdan säännöksiin.
- (6) Tarjouskilpailun moitteettoman toiminnan takaamiseksi on tarpeen säätää asetuksen (ETY) N:o 2173/79 15 artiklan 1 kohdassa vahvistettua suuremmasta vakuuden määrästä.
- (7) Luullisen interventionaudanlihan myynnistä saadun kokemuksen perusteella on tarpeen vahvistaa tuotteiden laatutarkastusta ennen niiden toimittamista ostajille etenkin sen varmistamiseksi, että tuotteet ovat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä naudanliha-alan julkisten interventioiden ostojärjestelmien osalta 15 päivänä

maaliskuuta 2000 annetun asetuksen (EY) N:o 562/2000⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1564/2001⁽⁶⁾, liitteen III säännösten mukaisia.

- (8) Tässä toimenpiteessä säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Saatetaan myyntiin seuraavat interventionaudanlihan arvioidut määrät:

- 5 000 tonnia Saksan interventioelimen hallussa olevia luullisia takaneljänneksiä,
- 5 000 tonnia Ranskan interventioelimen hallussa olevia luullisia takaneljänneksiä,
- 5 000 tonnia Espanjan interventioelimen hallussa olevia luullisia takaneljänneksiä,
- 5 000 tonnia Saksan interventioelimen hallussa olevia luullisia etuneljänneksiä,
- 406 tonnia Tanskan interventioelimen hallussa olevia luullisia etuneljänneksiä,
- 5 000 tonnia Ranskan interventioelimen hallussa olevia luullisia etuneljänneksiä,
- 85 tonnia Itävallan interventioelimen hallussa olevia luullisia etuneljänneksiä,
- 67 tonnia Alankomaiden interventioelimen hallussa olevia luullisia etuneljänneksiä,
- 5 000 tonnia Espanjan interventioelimen hallussa olevia luullisia etuneljänneksiä.
- 2 125 tonnia Saksan interventioelimen hallussa olevaa luutonta naudanlihaa,
- 42 tonnia Espanjan interventioelimen hallussa olevaa luutonta naudanlihaa,
- 9 923 tonnia Ranskan interventioelimen hallussa olevaa luutonta naudanlihaa,
- 2 662 tonnia luutonta, Irlannin interventioelimen hallussa olevaa naudanlihaa,
- 510 tonnia luutonta, Italian interventioelimen hallussa olevaa naudanlihaa
- 43 tonnia luutonta, Alankomaiden interventioelimen hallussa olevaa naudanlihaa

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EYVL L 251, 5.10.1979, s. 12.

⁽⁴⁾ EYVL L 248, 14.10.1995, s. 39.

⁽⁵⁾ EYVL L 68, 16.3.2000, s. 22.

⁽⁶⁾ EYVL L 208, 1.8.2001, s. 14.

Määriä koskevat yksityiskohtaiset tiedot ovat liitteessä I.

2. Jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, myynnin on tapahduttava asetuksen (ETY) N:o 2173/79 ja erityisesti sen II ja III osaston säännösten mukaisesti.

2 artikla

1. Tarjoukset on jätettävä viimeistään:

- a) 10 päivänä helmikuuta 2003;
- b) 24 päivänä helmikuuta 2003;
- c) 10 päivänä maaliskuuta 2003;
- d) 24 päivänä maaliskuuta 2003;

ja tarjouskilpailut kestävät siihen asti kunnes myyntiin saatetut määrät loppuvat.

2. Sen estämättä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2173/79 6 ja 7 artiklassa säädetään, tämä asetus toimii yleisenä tarjouskilpailuilmoituksena.

Asianomaiset interventioelimet laativat kustakin myynnistä tarjouskilpailuilmoituksen, jossa on ilmoitettava erityisesti:

- myyntiin saatettavat naudanlihan määrät, ja
- tarjousten jättämisen määräaika ja -paikka.

3. Halukkaat voivat saada määriin sekä tuotteiden varastointipaikkoihin liittyviä tietoja tämän asetuksen liitteessä II ilmoitettuja osoitteista. Lisäksi interventioelimet ilmoittavat 2 kohdassa tarkoitettua tarjouskilpailusta päätoimipaikassaan, ja ne voivat julkaista sitä koskevan ilmoituksen myös muilla tavoilla.

4. Kyseiset interventioelimet myyvät ensisijaisesti lihaa, joka on ollut varastoituna pisimpään. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin poiketa tästä velvoitteesta poikkeustapauksissa ja saatuaan komissiolta siihen luvan.

5. Tarjouskilpailussa otetaan huomioon ainoastaan tarjoukset, jotka ovat saapuneet asianomaiselle interventioelimelle tarjousten määräpäivänä kello 12:een mennessä.

6. Sen estämättä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2173/79 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, tarjous on jätettävä asianomaiselle interventioelimelle suljetussa kirjekuoressa, jossa on viitatus tähän asetukseen sekä kyseisen tarjouskilpailun päivämäärä. Interventioelin ei saa avata kuorta ennen 5 kohdassa mainittua tarjousten jättämisen määräaika.

7. Sen estämättä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2173/79 8 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetään, tarjouksessa ei mainita, missä varastossa tai varastoissa tuotteita pidetään.

8. Sen estämättä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2173/79 15 artiklan 1 kohdassa säädetään, vakuus on 12 euroa sadalta kilogrammalta.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kunkin tarjouskilpailun osalta tiedot tarjouksista viimeistään tarjouksen määräpäivää seuraavana toisena päivänä.

2. Kun saadut tarjoukset on tutkittu, vahvistetaan vähimmäismyyntihinta tai päätetään tarjouskilpailun jättämisestä ratkaisematta.

4 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 2173/79 11 artiklassa tarkoitettu tieto interventioelimeltä on lähetettävä faksilla kullekin tarjousentekijälle.

2. Sen estämättä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2173/79 18 artiklan 1 kohdassa säädetään, tämän asetuksen mukaisesti myydyin lihan haltuunottoon käytettävissä oleva aika on kaksi kuukautta kyseisen asetuksen 11 artiklassa tarkoitettua ilmoituspäivästä.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että luulliset interventiotuotteet ovat ostajille toimitettaessa täysin asetuksen (EY) N:o 562/2000 liitteen III ja erityisesti kyseisen liitteen 2 kohdan a alakohdan kuudennen luetelmakohdan mukaisia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin liittyvät kustannukset kuuluvat jäsenvaltioiden maksettaviksi eikä niitä etenkään voida määrätä ostajan tai muun kolmannen osapuolen maksettaviksi.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle⁽¹⁾ kaikista tapauksista, joissa on todettu, että luulliset interventioetuneljännekset eivät ole 1 kohdassa tarkoitettujen liitteen III mukaisia, ja eriteltävä etuneljänneksen määrä ja laatu sekä ne tuottaneet teurastamot.

6 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ Maatalouden pääosaston yksikkö D2, faksinumero (32-2) 295 36 13.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I — ANEXO I — LIITE I — BILAGA I

Estado miembro	Productos (1)	Cantidad aproximada (en toneladas)
Medlemsstat	Produkter (1)	Tilnærmet mængde (tons)
Mitgliedstaat	Erzeugnisse (1)	Ungefähre Mengen (Tonnen)
Κράτος μέλος	Προϊόντα (1)	Κατά προσέγγιση ποσότητα (τόνοι)
Member State	Products (1)	Approximate quantity (tonnes)
État membre	Produits (1)	Quantité approximative (tonnes)
Stato membro	Prodotti (1)	Quantità approssimativa (tonnellate)
Lidstaat	Producten (1)	Hoeveelheid bij benadering (ton)
Estado-Membro	Produtos (1)	Quantidade aproximada (toneladas)
Jäsenvaltio	Tuotteet (1)	Arvioitu määrä (tonneina)
Medlemsstat	Produkter (1)	Ungefärlig kvantitet (ton)

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Εμπρόσθια τέταρτα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

DANMARK	— Forfjerdinger	405,3
DEUTSCHLAND	— Hinterviertel — Vorderviertel	5 000 5 000
ESPAÑA	— Cuartos traseros — Cuartos delanteros	5 000 5 000
FRANCE	— Quartiers arrière — Quartiers avant	5 000 5 000
NEDERLAND	— Voorvoeten	66,8
ÖSTERREICH	— Vorderviertel	85

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef — Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha — Benfritt kött**

DEUTSCHLAND	— Kugel (INT 12) — Oberschale (INT 13) — Unterschale (INT 14) — Filet (INT 15) — Hüfte (INT 16) — Roastbeef (INT 17) — Lappen (INT 18) — Hochrippe (INT 19) — Schulter (INT 22) — Vorderviertel (INT 24)	216,4 56,7 444 157 446,9 278,5 29,9 141,3 250 104
ESPAÑA	— Lomo de intervención (INT 17)	41,8
FRANCE	— Tranche grasse d'intervention (INT 12) — Tranche d'intervention (INT 13) — Semelle d'intervention (INT 14) — Filet d'intervention (INT 15) — Rumsteck d'intervention (INT 16) — Faux-filet d'intervention (INT 17) — Flanchet d'intervention (INT 18) — Épaule d'intervention (INT 22) — Poitrine d'intervention (INT 23) — Avant d'intervention (INT 24)	750 750 750 172,9 750 750 1 500 1 500 1 500 1 500

Estado miembro	Productos (1)	Cantidad aproximada (en toneladas)
Medlemsstat	Produkter (1)	Tilnærmet mængde (tons)
Mitgliedstaat	Erzeugnisse (1)	Ungefähre Mengen (Tonnen)
Κράτος μέλος	Προϊόντα (1)	Κατά προσέγγιση ποσότητα (τόνοι)
Member State	Products (1)	Approximate quantity (tonnes)
État membre	Produits (1)	Quantité approximative (tonnes)
Stato membro	Prodotti (1)	Quantità approssimativa (tonnellate)
Lidstaat	Producten (1)	Hoeveelheid bij benadering (ton)
Estado-Membro	Produtos (1)	Quantidade aproximada (toneladas)
Jäsenvaltio	Tuotteet (1)	Arvioitu määrä (tonneina)
Medlemsstat	Produkter (1)	Ungefärlig kvantitet (ton)
IRELAND	— Intervention thick flank (INT 12)	20,3
	— Intervention topside (INT 13)	40,8
	— Intervention silverside (INT 14)	36
	— Intervention fillet (INT 15)	19,4
	— Intervention rump (INT 16)	46,4
	— Intervention striploin (INT 17)	44,4
	— Intervention flank (INT 18)	26,4
	— Intervention fore-rib (INT 19)	38,2
	— Intervention shin (INT 21)	1 32,2
	— Intervention shoulder (INT 22)	800
ITALIA	— Intervention brisket (INT 23)	457,6
	— Intervention forequarter (INT 24)	1 000
	— Girello d'intervento (INT 14)	246,5
	— Filetto d'intervento (INT 15)	65,5
NEDERLAND	— Scamone (INT 16)	85,2
	— Roastbeef d'intervento (INT 17)	111,9
	— Interventieschouder (INT 22)	10,8
	— Interventieborst (INT 23)	31,5

(1) Véanse los anexos III y V del Reglamento (CE) nº 562/2000.

(1) Se bilag III og V til forordning (EF) nr. 562/2000.

(1) Vgl. Anhänge III und V der Verordnung (EG) Nr. 562/2000.

(1) Βλέπε τα παραρτήματα III και V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2000.

(1) See Annexes III and V to Regulation (EC) No 562/2000.

(1) Voir annexes III et V du règlement (CE) nº 562/2000.

(1) Cfr. allegati III e V del regolamento (CE) n. 562/2000.

(1) Zie de bijlagen III en V van Verordening (EG) nr. 562/2000.

(1) Ver anexos III e V do Regulamento (CE) nº 562/2000.

(1) Katso asetuksen (EY) N:o 562/2000 liitteet III ja V.

(1) Se bilagorna III och V i förordning (EG) nr 562/2000.

ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II — BIJLAGE II — ANEXO II — LIITE II — BILAGA II

Direcciones de los organismos de intervención — Interventionsorganernes adresser — Anschriften der Interventionsstellen — Διευθύνσεις των οργανισμών παρεμβάσεως — Addresses of the intervention agencies — Adresses des organismes d'intervention — Indirizzi degli organismi d'intervento — Adressen van de interventiebureaus — Endereços dos organismos de intervenção — Interventioelinten osoitteet — Interventionsorganens adresser

BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (BLE)
Postfach 1 80203, D-60083 Frankfurt am Main
Adickesallee 40
D-60322 Frankfurt am Main
Tel. (49-69) 1564-704/772; Telex 411727; Telefax (49-69) 1564-790/985

DANMARK

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Direktoratet for Fødevareerhverv
Kampmannsgade 3
DK-1780 København V
Tlf. (45) 33 95 80 00; telex 151317 DK; fax (45) 33 95 80 34

ESPAÑA

FEGA (Fondo Español de Garantía Agraria)
Beneficencia, 8
E-28005 Madrid
Tel. (34) 913 47 65 00, 913 47 63 1; télex FEGA 23427 E, FEGA 41818 E; fax (34) 915 21 98 32, 915 22 43 87

FRANCE

OFIVAL
80, avenue des Terroirs de France
F-75607 Paris Cedex 12
Téléphone (33-1) 44 68 50 00; télex 215330; télécopieur (33-1) 44 68 52 33

IRELAND

Department of Agriculture and Food
Johnston Castle Estate
County Wexford
Tel. (353-53) 634 00; fax: (353-53) 428 42

ITALIA

AGEA (Agenzia Erogazioni in Agricoltura)
Via Palestro 81
I-00185 Roma
Tel. (39) 06 449 49 91; telex 61 30 03; telefax (39) 06 445 39 40/444 19 58

NEDERLAND

Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
p/a LASER Roermond
Slachthuisstraat 71
Postbus 965
6040 AZ Roermond
Nederland
Tel. (31-475) 35 54 44; fax (31-475) 31 89 39

ÖSTERREICH

AMA-Agramarkt Austria
Dresdner Straße 70
A-1201 Wien
Tel. (43-1) 33 15 12 20; Telefax (43-1) 33 15 12 97

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 221/2003,
annettu 4 päivänä helmikuuta 2003,**

luvan antamisesta Pakistanin islamilaisesta tasavallasta peräisin olevien tekstiili- ja vaatetustuotteiden määrällisten rajoitusten siirroille

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen kolmansista maista peräisin olevien tekstiilituotteiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3030/93⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 138/2003⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisön ja Pakistanin islamilaisen tasavallan välisessä yhteisymmärryspöytäkirjassa tekstiilituotteiden markkinoille pääsyä koskevista järjestelyistä, joka parafioitiin 15 päivänä lokakuuta 1994⁽³⁾ ja hyväksyttiin neuvoston päätöksellä 96/386/EY⁽⁴⁾, määrätään myönteisen huomion antamisesta Pakistanin tietyille pyynnöille niin sanotusta ”poikkeuksellisesta joustavuudesta”.
- (2) Pakistanin islamilainen tasavalta esitti luokkien välisiä siirtoja koskevat pyynnöt 20 päivänä joulukuuta 2002 ja 16 päivänä tammikuuta 2003.
- (3) Pakistanin islamilaisen tasavallan pyytämät siirrot kuuluvat asetuksen (ETY) N:o 3030/93 7 artiklassa tarkoitettujen ja mainitun asetuksen liitteessä VIII säädettyjen joustavuussäännösten soveltamisalaan.

- (4) On aiheellista suostua pyyntöihin ja antaa lupa niissä tarkoitettujen luokkien vuoden 2003 kiintiöiden ennakokäyttöön.
- (5) On toivottavaa, että tämä asetus tulee voimaan sen julkaisemista seuraavana päivänä, jotta taloudelliset toimijat voisivat hyötyä siitä mahdollisimman pian.
- (6) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat asetuksen (ETY) N:o 3030/93 17 artiklassa säädetyn tekstiilikomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Pakistanin islamilaisesta tasavallasta peräisin olevien tekstiilituotteiden määrällisten rajoitusten siirroille annetaan lupa kiintiövuoden 2002 osalta tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2003.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 275, 8.11.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 23, 28.1.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 153, 27.6.1996, s. 48.

⁽⁴⁾ EYVL L 153, 27.6.1996, s. 47.

LIITE

Pakistan				Tarkistettu määrä	Tarkistus				
Ryhmä	Luokka	Pajous-yksikkö	Määrällinen rajoitus 2002		Yksikkömäärä	Tonnimäärä	Prosenttia	Jousto	Tarkistettu määrä
IB	6	kpl	44 999 000	50 799 525	2 816 901	1 600	6,3	Käyttö ennakkoon vuodelta 2003	53 615 525
IIA	9	kg	12 124 000	14 082 950	1 300 000	1 300	10,7	Käyttö ennakkoon vuodelta 2003	15 382 950
IIB	20	kg	46 804 000	54 889 102	1 000 000	1 000	2,1	Käyttö ennakkoon vuodelta 2003	55 889 102

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 1 päivänä helmikuuta 2003,

Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättymisen taloudellisista seurauksista ja hiili- ja terästudkimusrahosta tehdyn pöytäkirjan täytäntöönpanon edellyttämistä säännöksistä

(2003/76/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättymisen taloudellisista seurauksista ja hiili- ja terästudkimusrahosta ja erityisesti sen 2 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan hiili- ja teräsyhteisön (EHTY:n) perustamissopimuksen 97 artiklan mukaan kyseisen sopimuksen voimassaolo lakkaa 23 päivänä heinäkuuta 2002.
- (2) Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitettyssä pöytäkirjassa, jäljempänä 'pöytäkirja', siirretään EHTY:n varat ja vastuut Euroopan yhteisölle ja kohdennetaan EHTY:n 23 päivänä heinäkuuta 2002 päätetyssä taseessa oleva nettovarallisuus hiili- ja terästeollisuuteen liittyvien alojen tutkimukseen. Mainittu käyttötarkoitus on yhdenmukainen Amsterdamin 16 ja 17 päivänä kesäkuuta 1997 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston antaman kasvua ja työllisyyttä koskevan päätöslauselman ⁽³⁾ sekä niiden päätöslauselmien kanssa, jotka neuvosto ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajat ovat antaneet 20 päivänä heinäkuuta 1998 ⁽⁴⁾ ja 21 päivänä kesäkuuta 1999 ⁽⁵⁾.
- (3) On tarpeen määrittää, miten tutkimusmäärärahat jaetaan näiden kahden alan kesken.
- (4) On tarpeen vahvistaa säännöt pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi ja erityisesti päätöksentekomenettelyt hiili- ja terästudkimusrahosta varojen hoitoa koskevien moni-

vuotisten taloudellisten suuntaviivojen ja kyseisen rahaston tutkimusohjelman, jäljempänä 'ohjelma', monivuotisten teknisten suuntaviivojen antamiseksi, ottaen samalla huomioon, jollei tässä päätöksessä toisin säädetä, että komissio vastaa varojen hoidosta Euroopan yhteisön perustamissopimuksen asianomaisten määräysten ja niiden nojalla annetun johdetun oikeuden asiaankuuluvien säännösten mukaisesti.

- (5) EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättyessä on kuitenkin vielä toteutettava rahoitustoimia, jotka koskevat sekä tuloja että menoja ja jotka johtuvat sekä EHTY:n toimintatalousarvioiden toteuttamisesta aiempina vuosina että EHTY:n varainhankinta- ja lainanantotoimista.
- (6) On tarpeen nimetä toimielin, joka vastaa näiden toimien loppuun saattamisesta, ja vahvistaa tätä varten noudatettavat menettelyt. Olisi asianmukaista antaa tämä tehtävä komissiolle ja päättää, että sen toteuttamisessa noudatetaan niitä menettelyjä, jotka ovat EHTY:n perustamissopimuksen ja johdetun oikeuden mukaan voimassa 23 päivänä heinäkuuta 2002.
- (7) Komissio katsoi 11 päivänä syyskuuta 1996 pitämässään kokouksessa, että olisi säilytettävä varaukset, joiden avulla on tarkoitus kattaa sataprosenttisesti sellaiset vuoden 2002 jälkeen voimassa olevat lainat, joilla ei ole jonkin jäsenvaltion myöntämää takausta. Hallinnoitavia EHTY:n varoja oli 23 päivänä heinäkuuta 2002 noin 1,6 miljardia euroa. Määrä muuttuu vielä niiden rahoitustoimien seurauksena, joita toteutetaan sekä ennen EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättymistä että sen jälkeen.

⁽¹⁾ EYVL C 180, 26.6.2001, s. 4.⁽²⁾ EYVL C 177, 25.7.2002, s. 28.⁽³⁾ EYVL C 236, 2.8.1997, s. 3.⁽⁴⁾ EYVL C 247, 7.8.1998, s. 5.⁽⁵⁾ EYVL C 190, 7.7.1999, s. 1.

(8) Siltä varalta, että velalliset laiminlyövät velvollisuutensa 23 päivänä heinäkuuta 2002 alkavan selvityskauden aikana, sekä hiili- ja terästudkimuksen rahoitusvälineen vuotuisen vakavaraisuuden varmistamiseksi olisi EHTY:n velallisten laiminlyönnit kohdennettava ensisijaisesti tutkimusvarojen pääomaan ja vasta sen jälkeen siitä saataviin tuloihin,

4 artikla

1. Nettotulot 2 artiklassa tarkoitetusta sijoitustoiminnasta otetaan tuloina Euroopan unionin yleiseen talousarvioon. Nämä tulot sidotaan käyttötarkoitukseensa, joka on tutkimuksen puiteohjelman ulkopuolisten tutkimushankkeiden rahoittaminen hiili- ja terästeollisuuteen liittyvillä aloilla. Varat muodostavat hiili- ja terästudkimusrahaston. Komissio vastaa rahaston hoidosta.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Komission tehtävänä on saattaa loppuun ne Euroopan hiili- ja teräsyhteisön rahoitustoimet, jotka ovat kesken EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättyessä. Jos EHTY:n velallinen laiminlyö velvollisuutensa selvitystilan aikana, tästä aiheutuvat menetykset korvataan ensisijaisesti olemassa olevasta pääomasta ja vasta sen jälkeen kyseisen vuoden tuloista. Ennen minkäänlaisten vaatimusten esittämistä EHTY:lle kuuluvan maksun laiminlyönnystä velallista vastaan komission on käytettävä kaikki keinot, mukaan lukien olemassa olevat vakuudet (kiinnitykset, takaukset, pankkitakuut ja muut). Komissio varaa itselleen oikeuden kaikkiin mahdollisiin toimiin, mikäli velallinen tulee uudelleen maksukykyiseksi.

2. Selvitys tehdään kyseisiin toimiin sovellettavien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti soveltaen yhteisön toimielimille EHTY:n perustamissopimuksen ja 23 päivänä heinäkuuta 2002 voimassa olevan johdetun oikeuden mukaisesti annettuja valtuuksia ja etuoikeuksia.

2 artikla

1. Komissio hoitaa varoja siten, että varmistetaan tuotto pitkällä aikavälillä. Käytettävissä olevien varojen sijoittamisessa on pyrittävä suurimpaan mahdolliseen turvallisesti saavutettavissa olevaan tuottoon.

2. Neuvosto antaa komission ehdotuksesta ja Euroopan parlamenttia kuultuaan määräenemmistöllä monivuotiset taloudelliset suuntaviivat varallisuuden hoitoa varten.

3 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetuista selvitystoimista ja 2 artiklassa tarkoitetuista sijoitustoimista laaditaan vuosittain erillään muiden yhteisöjen muista rahoitustoimista tuloslaskelma, tase ja rahoituskertomus.

Nämä rahoitusasiakirjat liitetään niihin asiakirjoihin, jotka komissio laatii vuosittain Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 275 artiklan ja Euroopan unionin yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen nojalla.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin sovelletaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja tilintarkastustuomioistuimen valvontaa ja vastuuvapauden myöntämistä koskevaa toimivaltaa sellaisena kuin se määrittellään Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa ja Euroopan unionin yleiseen talousarvioon sovellettavassa varainhoitoasetuksessa.

5 artikla

1. Vuoden $n + 2$ tutkimushankkeiden rahoittamiseen käytettävät nettotulot merkitään selvitystilassa olevan EHTY:n varojen vuoden n taseeseen ja selvityksen päätyttyä hiili- ja terästudkimusrahaston varojen taseeseen.

2. Rahoitusmarkkinoiden kehityksestä mahdollisesti aiheutuvien tutkimusrahoituksen määrän vaihteluiden saattamiseksi mahdollisimman vähiin perustetaan varaus ennakoimattomia menoja varten. Tasaaslaskelmia ja ennakoimattomia menoja varten perustettavan varauksen määrän määrittämistä koskevat tarkemmat määräykset ovat liitteessä.

6 artikla

Komissio ottaa Euroopan unionin yleiseen talousarvioon ne hallintomenot, jotka aiheutuvat tässä päätöksessä tarkoitettujen selvitys-, sijoitus- ja hallinnointitoimien hoitamisesta, ja ne vastaavat Euroopan yhteisöjen yhteisen neuvoston ja yhteisen komission perustamisesta 8 päivänä huhtikuuta 1965 tehdyn sopimuksen 20 artiklassa tarkoitettuja menoja, joiden määrää muutettiin 21 päivänä marraskuuta 1977 tehdyllä neuvoston päätöksellä.

7 artikla

Komissio määrittää EHTY:n varallisuuden ja vastuiden määrän 23 päivänä heinäkuuta 2002 päivätyssä taseessa.

8 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 24 päivästä heinäkuuta 2002.

9 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 1 päivänä helmikuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. PAPANDREOU

LIITE
Menettelyt hiili- ja terästudkimukseen kohdennettävien
1. JOHDANTO

Tutkimushankkeiden rahoittamiseen käytettävät nettotulot vastaavat selvitystilassa olevan EHTY:n varojen vuotuista nettotulosta ja selvityksen päätyttyä hiili- ja terästudkimusrahadon varojen vuotuista nettotulosta. Vuoden $n + 2$ hiili- ja terästudkimuksen rahoitus määritetään vuoden n tilinpäätöksen laatimisen yhteydessä ottamalla huomioon puolet nettotuloksen kasvusta tai supistumisesta suhteessa hiili- ja terästudkimuksen rahoituksen viimeksi todettuun tasoon.

2. MÄÄRITELMÄT

- n : viitevuosi
 R_n : varainhoitovuoden n nettotulos
 P_n : varaus vuoden n ennakoimattomia menoja varten
 D_{n+1} : vuoden $n + 1$ tutkimusmäärärahat (määritellään vuoden $n - 1$ tilinpäätöksen laatimisen yhteydessä)
 D_{n+2} : vuoden $n + 2$ tutkimusmäärärahat

3. LASKUKAAVAT

Ennakoimattomia menoja varten tehtävän varauksen määrä ja vuoden $n + 2$ tutkimusmäärärahojen määrä, jotka merkitään vuoden n taseeseen, lasketaan seuraavien kaavojen perusteella:

3.1. Varaus ennakoimattomia menoja varten:

$$P_n = P_{n-1} + 0,5 * (R_n - D_{n+1})$$

3.2. Vuoden $n + 2$ tutkimusmäärärahat (pyöristettynä lähimpään sataan tuhanteen euroon. Jos laskelmien tulos on täsmälleen kahden tasaluvun puolivalissa, määräraha pyöristetään ylempään sataan tuhanteen).

$$D_{n+2} = D_{n+1} + 0,5 * (R_n - D_{n+1})$$

Tapauksesta riippuen pyöristämiseen tarvittava määrä otetaan ennakoimattomien menojen varauksesta ja siitä aiheutuva tuotto lisätään ennakoimattomien menojen varaukseen.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 1 päivänä helmikuuta 2003,
monivuotisten taloudellisten suuntaviivojen vahvistamisesta selvitystilassa olevan EHTY:n varojen
ja selvityksen päätyttyä hiili- ja terästudkimusrahaston varojen hoitamista varten

(2003/77/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättymisen taloudellisista seurauksista ja hiili- ja terästudkimusrahastosta,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättymisen taloudellisista seurauksista ja hiili- ja terästudkimusrahastosta tehdyn pöytäkirjan täytäntöönpanon edellyttämistä säännöksistä ⁽¹⁾ 1 päivänä helmikuuta 2003 tehdyn neuvoston päätöksen 2003/76/EY ja erityisesti sen 2 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽²⁾

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättymisen taloudellisia seurauksia ja hiili- ja terästudkimusrahastoa koskevan pöytäkirjan täytäntöönpanemiseksi komission on hoidettava selvitystilassa olevan EHTY:n varoja ja selvityksen päätyttyä hiili- ja terästudkimusrahaston varoja.
- (2) Näiden varojen hoidon tavoitteena olisi oltava mahdollisimman korkean tuoton saavuttaminen turvallisesti.
- (3) Koko pääoma, joka selvityksen jälkeen tulee hiili- ja terästudkimusrahaston varoiksi, olisi säilytettävä.
- (4) Siirretyn varallisuuden hoidossa olisi otettava huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön rahoitustoimissa saatu kokemus, ja selvitystilassa olevan EHTY:n varojen ja selvityksen päätyttyä hiili- ja terästudkimusrahaston varojen hoitamista koskevien monivuotisten taloudellisten suuntaviivojen olisi siten perustuttava tähän kokemukseen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Monivuotiset taloudelliset suuntaviivat, jäljempänä 'taloudelliset suuntaviivat', selvitystilassa olevan EHTY:n varojen ja selvityksen päätyttyä hiili- ja terästudkimusrahaston varojen hoitamista varten ovat liitteessä.

2 artikla

Taloudellisia suuntaviivoja tarkistetaan ja täydennetään tarvittaessa joka viides vuosi. Ensimmäinen viiden vuoden jakso päättyy 31 päivänä joulukuuta 2007. Tätä varten komissio arvioi viimeistään kunkin viisivuotiskauden viimeisen vuoden kuuden ensimmäisen kuukauden aikana taloudellisten suuntaviivojen toimivuuden ja tehokkuuden sekä ehdottaa asiaankuuluvia muutoksia.

Jos komissio katsoo sen olevan asianmukaista, se voi tehdä tällaisen arvioinnin ja toimittaa neuvostolle ehdotuksia asiaankuuluviksi muutoksiksi ennen kunkin viisivuotiskauden päättymistä.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 24 päivästä heinäkuuta 2002.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 1 päivänä helmikuuta 2003.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
 G. PAPANDREOU

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 22.

⁽²⁾ EYVL C 180, 26.6.2001, s. 10.

⁽³⁾ EYVL C 177, 25.7.2002, s. 28.

LIITE

Taloudelliset suuntaviivat selvitystilassa olevan EHTY:n varojen ja selvityksen päätyttyä hiili- ja terästudkimusrahaston varojen hoitamista varten

1. VAROJEN KÄYTTÖ

- a) Selvitystilassa olevan EHTY:n varoja, mukaan lukien sen lainakanta ja sijoitukset, on käytettävä tarpeen mukaan EHTY:n jäljellä oleviin velvoitteisiin, kuten jäljellä oleviin lainoihin, sen aiemmista toimintatalousarvioista johtuviin sitoumuksiin ja ennakoimattomiin vastuisiin.
- b) Sikäli kuin selvitystilassa olevan EHTY:n varoja ei tarvita a alakohdassa esitettyjen velvoitteiden hoitamiseen, varat on sijoitettava siten, että niistä kertyy tuloa, jolla rahoitetaan tutkimuksen jatkamista hiili- ja terästeollisuuteen liittyvillä aloilla.
- c) Hiili- ja terästudkimusrahaston varat on sijoitettava siten, että niistä kertyy tuloa, jolla rahoitetaan tutkimuksen jatkamista hiili- ja terästeollisuuteen liittyvillä aloilla.

2. VAROJEN JAKAMINEN

Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti komissio jakaa varat seuraaviin kolmeen luokkaan:

- a) varannot, joilla vakuutetaan EHTY:n velkojat siitä, että kaikki sen jäljellä olevat lainat korkoineen maksetaan täysimääräisinä niiden eräpäivänä, jotta velallinen voi säilyttää luottokelpoisuusluokituksen "AAA" tai sitä vastaavan luokituksen;
- b) varat, joilla taataan EHTY:n toimintatalousarviossa ennen EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättymistä oikeudellisesti sidottujen määrien hoitaminen;
- c) varat, joita ei enää tarvita edellä mainittuihin tarkoituksiin (koska lainoja on lyhennetty tai korkoja maksettu varantoja käyttämättä tai talousarvion velvoitteiden mahdollisen peruuntumisen vuoksi), kohdennetaan sijoitusluokkiin.

3. SIOJITUSLUOKAT

Edellä 2 kohdassa tarkoitettut varat on sijoitettava siten, että ne ovat tarvittaessa käytettävissä mutta antavat samalla parhaan saatavilla olevan tuoton, samalla kun säilytetään korkeatasoinen turvallisuus ja vakaus pitkällä aikavälillä.

- a) Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi sijoitukset sallitaan ainoastaan seuraaviin omaisuusluokkiin:
 - i) määräaikaistalletukset hyväksytyissä pankeissa;
 - ii) hyväksytyjen pankkien liikkeeseen laskemat tai muiden hyväksytyä tyyppiä olevien tahojen liikkeeseen laskemat rahamarkkinainstrumentit, joiden maturiteetti on alle vuoden;
 - iii) kiinteä- ja vaihtuvakorkoiset joukkovelkakirjat, joiden laina-aika on enintään 10 vuotta, edellyttäen että ne on laskenut liikkeeseen hyväksytyä tyyppiä oleva liikkeeseenlaskija;
 - iv) osuudet hyväksytyihin yhteissijoitusrahastoihin, mikäli sijoituksia tehdään vain rahastoihin, jotka pyrkivät seuraamaan jonkin rahoitusindeksin kehitystä, ja vain 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen sijoitusten osalta.
- b) Komissio voi myös toteuttaa seuraavia toimia a alakohdassa tarkoitettujen omaisuusluokkien osalta:
 - i) takaisinosto- ja käänteiset takaisinostosopimukset edellyttäen, että vastapuolella on lupa kyseisiin liiketoimiin, ja edellyttäen, että
 - tällaisten sopimusten perusteella hallussa olevia arvopapereita ei saa myydä edelleen ennen sopimuksen päättymistä muille kuin toiselle sopimuspuolelle, ja että
 - komissio voi ostaa takaisin sopimuksen päättyessä mahdollisesti myymänsä arvopaperit;
 - ii) joukkovelkakirjojen lainaus, mutta ainoastaan tunnustettujen selvitysjärjestelmien kuten Clearstreamin ja Euroclearin tai johtavien, tämän tyyppiin operaatioihin erikoistuneiden rahoituslaitosten vahvistamien ehtojen ja menettelyjen mukaisesti ja edellyttäen, että vakavaraisuussääntöjen katsotaan vastaavan yhteisön sääntöjä.
- c) 'Hyväksytyillä vastapuolilla' tarkoitetaan näissä suuntaviivoissa vastapuolia, jotka komissio on valinnut 7 kohdassa tarkoitettujen sääntöjensä ja menettelyjensä mukaisesti.

4. SIJOTUSRAJAT

- a) Sijoitukset voivat olla enintään:
- i) jäsenvaltioiden tai unionin toimielinten liikkeeseen laskemien tai takaamien joukkolainojen osalta 250 miljoonaa euroa jäsenvaltiota tai toimielintä kohti;
 - ii) muiden valtioiden tai ylikansallisten lainaajien, joiden luottokelpoisuusluokitus on vähintään "AA" tai vastaava, liikkeeseen laskemien tai takaamien joukkolainojen osalta 100 miljoonaa euroa liikkeeseenlaskijaa tai takaajaa kohti;
 - iii) hyväksytyin pankin talletusten ja/tai velkasitoumusten osalta joko 100 miljoonaa euroa pankkia kohti tai 5 prosenttia pankin omista varoista sen mukaan kumpi on alempi;
 - iv) yritysten, joiden luottokelpoisuusluokitus on vähintään "AAA" tai vastaava, liikkeeseen laskemien joukkolainojen osalta 50 miljoonaa euroa liikkeeseenlaskijaa kohti;
 - v) yritysten, joiden luottokelpoisuusluokitus on vähintään "AA" tai vastaava, liikkeeseen laskemien joukkolainojen osalta 25 miljoonaa euroa liikkeeseenlaskijaa kohti;
 - vi) yhteissijoitusrahasto-omistusten osalta, joiden luottokelpoisuusluokitus on vähintään "AA" tai vastaava, 25 miljoonaa euroa kuhunkin tällaiseen yksittäiseen kohteeseen;
- b) Sijoitus yksittäiseen joukkolainaan, a alakohdassa annettujen rajojen puitteissa, saa olla enintään 20 prosenttia kyseisen joukkolainan kokonaismäärästä.
- c) Sijoitus yksittäiseen vastapuoleen, a alakohdassa annettujen rajojen puitteissa ja tarvittaessa eri välineiden välisesti kumuloituneena, saa olla enintään 20 prosenttia kokonaisvaroista.
- d) Näissä suuntaviivoissa tarkoitettujen luokitusten on oltava ainakin yhden, yleisesti keskeisenä kansainvälisenä luottokelpoisuutta luokittelevana yrityksenä pidetyn laitoksen antamia.

5. SIIRTO EUROOPAN UNIONIN TALOUSARVIOON

Nettotulot otetaan Euroopan unionin yleiseen talousarvioon nimettyyn tarkoitukseen osoitettuna tulona ja ne siirretään selvitystilassa olevan EHTY:n varoista ja selvityksen päätyttyä hiili- ja terästutkimusrahaston varoista täyttämään tarpeen mukaan hiili- ja terästeollisuuteen liittyvien alojen tutkimusohjelmia koskevan budjettikohdan sitoumukset.

6. TILINPÄÄTÖS

Varojen hoidosta on esitettävä selvitys sekä selvitystilassa olevan EHTY:n että selvityksen päätyttyä hiili- ja terästutkimusrahaston osalta vuosittain laadittavassa tuloslaskelmassa ja taseessa. Näiden on perustuttava yleisesti hyväksytyihin tilinpäätösperiaatteisiin, jotka ovat samankaltaisia kuin EHTY:n osalta on säädetty, sekä erityisesti tietynlaisten yritysten tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annettuun neljänteen neuvoston direktiiviin 78/660/EY⁽¹⁾ ja pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annettuun neuvoston direktiiviin 86/635/EY⁽²⁾. Komissio hyväksyy tilit, ja tilintarkastustuomioistuimisto tarkastaa ne. Komissio käyttää ulkopuolisia yrityksiä vuositilintarkastuksen teossa.

7. HALLINNOINTIMENETTELYT

Komissio toteuttaa selvitystilassa olevan EHTY:n ja selvityksen päätyttyä hiili- ja terästutkimusrahaston varojen osalta edellä mainitut hallinnointitoimet näiden suuntaviivojen ja EHTY:n purkamisajankohtana sen osalta voimassa olleiden tai sen jälkeen muutettujen sisäisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti.

Näiden suuntaviivojen mukaisesti toteutetuista hallinnointitoimista laaditaan joka kolmas kuukausi yksityiskohtainen kertomus, joka lähetetään jäsenvaltioille.

⁽¹⁾ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2001/65/EY (EYVL L 283, 27.10.2001, s. 28).

⁽²⁾ EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2001/65/EY.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 1 päivänä helmikuuta 2003,
monivuotisten teknisten suuntaviivojen vahvistamisesta hiili- ja terästudkimusrahaston tutkimusohjelmaa varten

(2003/78/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn pöytäkirjan EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättymisen taloudellisista seurauksista ja hiili- ja terästudkimusrahastosta,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättymisen taloudellisista seurauksista ja hiili- ja terästudkimusrahastosta tehdyn pöytäkirjan täytäntöönpanon edellyttämistä säännöksistä 1 päivänä helmikuuta 2003 tehdyn neuvoston päätöksen 2003/76/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽²⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Selvitystilassa olevan EHTY:n varojen nettoarvosta ja selvityksen päätyttyä hiili- ja terästudkimusrahaston varojen investoinneista saatavat tulot siirretään hiili- ja terästudkimusrahastoon, josta on tarkoitus rahoittaa yksinomaan tutkimuksen puiteohjelman ulkopuolisten hiili- ja terästeollisuuteen liittyvien alojen tutkimushankkeita.
- (2) Komissio hallinnoi hiili- ja terästudkimusrahastoa noudattaen samankaltaisia periaatteita kuin nykyisten EHTY:n teknisten hiili- ja terästudkimusohjelmien hallinnoinnissa ja sellaisten monivuotisten suuntaviivojen perusteella, joiden olisi muodostettava paras mahdollinen jatke näille EHTY:n ohjelmille. Komission olisi tässä yhteydessä pyrittävä tutkimustoimien voimakkaaseen keskittämiseen ja huolehdittava, että toimet täydentävät yhteisön tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelman mukaisia toimia.
- (3) Näissä hallinnointitoimissa komissiota avustaa hallintokomitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista sekä teollisuuden ja muiden sidosryhmien etuja laajalti edustavista neuvoa-antavista ja teknisistä ryhmistä,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Monivuotiset tekniset suuntaviivat, jäljempänä 'tekniset suuntaviivat', hiili- ja terästudkimusrahaston tutkimusohjelmaa varten ovat liitteessä.

2 artikla

Teknisiä suuntaviivoja tarkistetaan tai täydennetään tarvittaessa joka viides vuosi. Ensimmäinen viiden vuoden jakso päättyy 31 päivänä joulukuuta 2007. Tätä varten komission arvioi viimeistään kunkin viisivuotiskauden viimeisen vuoden kuuden ensimmäisen kuukauden aikana teknisten suuntaviivojen toimivuuden ja tehokkuuden sekä ehdottaa tarvittavia muutoksia.

Jos komissio katsoo sen olevan asianmukaista, se voi tehdä tällaisen arvioinnin ja toimittaa neuvostolle ehdotuksia asiaankuuluviksi muutoksiksi ennen kunkin viisivuotiskauden päättymistä.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 24 päivästä heinäkuuta 2002.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 1 päivänä helmikuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. PAPANDREOU

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 22.

⁽²⁾ EYVL C 29, 30.1.2001, s. 254.

⁽³⁾ EYVL C 87, 11.4.2002, s. 19.

LIITE

Tekniset suuntaviivat hiili- ja terästudkimusrahaston tutkimusohjelmaa varten**1 OHJELMA****1.1 Tavoitteet**

EHTY:n hiili- ja teräsalan tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen ohjelmien (EHTY:n TTK-ohjelmat) jatkoksi perustetaan, ottaen huomioon kestäväan kehityksen periaatteet, hiili- ja terästudkimusrahaston tutkimusohjelma, jäljempänä 'ohjelma'. Ohjelman tavoitteena on tukea yhteisön hiili- ja terästeollisuuteen liittyvien alojen kilpailukykyä. Ohjelman on oltava Euroopan unionin tieteellisten, teknologisten ja poliittisten tavoitteiden mukainen ja täydennettävä jäsenvaltioissa toteutettavia sekä käynnissä olevien yhteisön tutkimusohjelmien, kuten Euroopan yhteisön tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevan puiteohjelman, jäljempänä 'tutkimuspuiteohjelma', puitteissa toteutettavia toimia. On edistettävä näiden ohjelmien välistä yhteensovittamista, keskinäistä täydentävyyttä ja synergiaa sekä tiedonvaihtoa ohjelmalla rahoitettavien hankkeiden ja tutkimuspuiteohjelmasta rahoitettavien hankkeiden välillä.

1.2 Pääperiaatteet

Ohjelmasta myönnetään rahoitusta kohdassa 1.5 määriteltyjä hyväksyttäviä hankkeita, liitännäistoimenpiteitä ja muita toimia varten ja siten, että edistetään yhteistyötä yritysten, tutkimuskeskusten ja yliopistojen välillä. Ohjelma kattaa tuotantoprosessit, käytön, voimavarojen säilyttämisen, ympäristöön liittyvät parannukset sekä työturvallisuuden hiili- ja terästeollisuuteen liittyvillä aloilla.

'Hiilen' ja 'teräksen' määritelmät ovat lisäyksessä A.

1.3 Soveltamisala

Näissä suuntaviivoissa kuvataan ohjelman rakenne, hallinto ja toteuttaminen, sen tieteellinen ja tekninen sisältö ja painopisteet, jotka täydentävät muita käynnissä olevia tutkimusohjelmia, sekä osallistumissäännöt.

Suuntaviivojen soveltamisalaan kuuluvat myös 3.1 kohdassa kuvattu ohjelmaa koskeva ehdotuspyyntö sekä ohjelman tieteellis-tekniset ja sosioekonomiset painopisteet, jotka kuvataan lisäyksissä B ja C ja joihin komissio voi tehdä muutoksia 2.1 kohdan mukaista menettelyä noudattaen.

1.4 Osallistuminen**1.4.1 Jäsenvaltiot**

Ohjelmaan voivat osallistua ja rahoitusta voivat hakea jäsenvaltion alueelle sijoittautuneet yritykset, tutkimuslaitokset ja luonnolliset henkilöt edellyttäen, että nämä aikovat toteuttaa TTK-toimen tai voivat merkittävästi myötävaikuttaa tällaiseen toimeen.

1.4.2 Ehdokasvaltiot

Ehdokasvaltioiden yritykset, tutkimuslaitokset ja luonnolliset henkilöt saavat osallistua ohjelmaan, mutta niille ei myönnetä ohjelmasta rahoitusta, ellei maita koskevissa Eurooppa-sopimuksissa ja niiden lisäpöytäkirjoissa sekä maakohtaisten assosiaationeuvostojen päätöksissä toisin määrätä.

1.4.3 Kolmannet maat

Kolmansien maiden yritykset, tutkimuslaitokset ja luonnolliset henkilöt saavat osallistua ohjelmaan hankekohtaisesti, jos se on yhteisön edun mukaista, mutta niille ei myönnetä ohjelmasta rahoitusta.

1.5 Hyväksyttävät hankkeet, liitännäistoimenpiteet ja muut toimet

Ohjelmasta voidaan rahoittaa tutkimus-, kokeilu- ja esittelyhankkeita, liitännäistoimenpiteitä sekä tuki- ja valmis-televia toimia.

Tutkimushanke käsittää tutkimus- tai kokeellisen työn, jonka avulla pyritään saamaan uutta tietämystä ja edistämään näin tiettyjen käytännön tavoitteiden saavuttamista, kuten uusien tuotteiden, tuotantoprosessien tai palvelujen aikaansaamista tai kehittämistä.

Kokeiluhankkeelle on tunnusomaista jonkin laitoksen tai järjestelmän taikka sen merkittävän osan rakentaminen, käyttö ja kehittäminen riittävän suuressa mittakaavassa sekä sopivansuuruisten komponenttien käyttö siten, että voidaan todentaa teoreettisten tai laboratoriotulosten sovellettavuus käytännössä ja/tai lisätä tarvittavan teknisen ja taloudellisen tiedon luotettavuutta, jotta voidaan edetä demonstraatiovaiheeseen tai tietyissä tapauksissa teollisen tuotannon vaiheeseen ja/tai kaupalliseen vaiheeseen.

Esittelyhankkeessa on kysymys teollisessa mittakaavassa toimivan laitoksen tai järjestelmän taikka sen merkittävän osan rakentamisesta ja/tai käytöstä, jonka avulla pyritään yhdistämään kaikki tekninen ja taloudellinen tieto ja pääsemään mahdollisimman riskittömästi teknologian teollisen ja/tai taloudellisen hyödyntämisen vaiheeseen.

Liitännäistoimenpiteillä edistetään saadun tietämyksen käyttöä, hankkeiden kokoamista hankeryhmiksi (klustereiksi), tulosten levittämistä sekä tutkijoiden koulutusta ja liikkuvuutta ohjelmasta rahoitettujen hankkeiden yhteydessä.

Tuki- ja valmistelevat toimet ovat toimia, jotka ovat tarkoituksenmukaisia ohjelman moitteettoman ja tehokkaan hallinnon kannalta; niihin kuuluvat 4 kohdassa tarkoitettu määräajoin suoritettava seuranta ja arviointi sekä selvitykset ja ohjelmasta rahoitettujen toisiinsa liittyvien hankkeiden verkottaminen.

2 OHJELMAN HALLINNOINTI

Ohjelmaa hallinnoi komissio. Komission avuksi perustetaan komitea ja ryhmät seuraavasti:

- a) hiili- ja teräsalan komitea, jota kuvataan 2.1 kohdassa;
- b) hiili- ja teräsalan neuvoa-antavat ryhmät, joita kuvataan 2.2 kohdassa;
- c) hiili- ja teräsalan tekniset ryhmät, joita kuvataan 2.3 kohdassa.

2.1 Hiili- ja teräsalan komitea

2.1.1 Komissiota avustaa hiili- ja teräsalan komitea, jäljempänä 'komitea'. Menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ 4 artiklaa ja 7 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin. Kyseisen päätöksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

2.1.2 Komitea voi tutkia kaikkia kysymyksiä, jotka sen puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2.1.3 Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

2.1.4 Seuraavat asiat hyväksytään 2.1.1 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti:

- a) rahoituksen jakaminen kullekin hankkeelle 3.3 kohdan 3 alakohdan mukaisesti;
- b) ohjeiden laatiminen 4 kohdassa tarkoitettua ohjelman seurantaa ja arviointia varten;
- c) näiden suuntaviivojen lisäyksiin B ja C tehtävät muutokset;
- d) muut ohjelmaan liittyvät kysymykset.

2.1.5 Komissio antaa komitean käyttöön kokonaistiedot ohjelmasta sekä kaikkien rahoitettavien TTK-toimien edistymisestä sekä mitatuista tai arvioiduista vaikutuksista.

2.2 Hiili- ja teräsalan neuvoa-antavat ryhmät

Komission avuksi perustettavat hiili- ja teräsalan neuvoa-antavat ryhmät, jäljempänä 'neuvoa-antavat ryhmät', ovat riippumattomia, teknisiä neuvoa-antavia ryhmiä. Näiden neuvoa-antavien ryhmien tehtävänä on hiileen ja vastaavasti teräkseen liittyvien TTK-kysymysten osalta antaa lausuntoja

- a) ohjelman yleisestä kehittämisestä, lisäyksissä B ja C luetelluista painopisteistä, mukaan luettuina mahdolliset muutokset, 3.1 kohdassa tarkoitettua tietopakettia ja tulevista suuntaviivoista;
- b) ohjelman johdonmukaisuudesta sekä ohjelman mahdollisista päällekkäisyyksistä muiden yhteisön tasolla ja kansallisesti toteutettavien TTK-ohjelmien kanssa;
- c) TTK-hankkeiden seurannassa sovellettavien periaatteiden määrittämisestä;
- d) yksittäisissä hankkeissa tehtävästä työstä;
- e) ohjelman lyhyen aikavälin painopisteiden määrittämisestä lisäysten B ja C mukaisesti;
- f) laadittaessa 3.3 kohdassa tarkoitettua opasta TTK-toimien arviointia ja valintaa varten;

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- g) TTK-toimia koskevien ehdotusten arvioinnista ja ehdotuksille annettavasta tärkeysjärjestyksestä ottaen huomioon käytettävissä olevat varat;
- h) 2.3 kohdassa tarkoitettujen teknisten ryhmien lukumäärästä, pätevydestä ja kokoonpanosta;
- i) komission pyynnöstä muista toimenpiteistä.

Kumpikin neuvoa-antava ryhmä muodostuu 2.2.1 ja 2.2.2 kohdassa tarkoitetuista komission nimeämistä jäsenistä, jotka toimivat riippumattomina asiantuntijoina viiden vuoden ajan. Nimeämiset voidaan peruuttaa. Komissio ottaa huomioon seuraavien kanavien kautta sille esitetyt nimeämisehdotukset: jäsenvaltioiden tekemät ehdotukset, jäljempänä 2.2.1 ja 2.2.2 kohdassa tarkoitettujen yksiköiden tekemät ehdotukset, vastaukset hakemuspyyntöön, jolla pyydetään hakemuksia niiltä, jotka haluavat päästä mahdollisista ryhmien jäsenistä laadittavaan luetteloon.

Kustakin asianomaisesta jäsenvaltiosta olisi oltava ainakin yksi jäsen, ja on huolehdittava siitä, että kummassakin neuvoa-antavassa ryhmässä on sopivasti eri alojen asiantuntemusta ja mahdollisimman laaja maantieteellinen edustavuus. Ryhmien jäsenten olisi toimittava kyseisellä alalla ja oltava perillä alan teollisuuden painopisteistä.

Neuvoa-antavien ryhmien kokousten puheenjohtajana toimii komissio, joka huolehtii myös sihteeristöpalveluista. Puheenjohtaja voi tarvittaessa järjestää äänestyksen, jossa jokaisella jäsenellä on yksi ääni. Puheenjohtaja voi tarvittaessa kutsua kokouksen osallistujiksi ylimääräisiä asiantuntijoita.

Neuvoa-antavat ryhmät voivat tarvittaessa pitää yhteisen kokouksen esimerkiksi silloin, kun on tarpeen antaa lausuntoja molempien alojen kannalta tärkeissä kysymyksissä.

2.2.1 Hiilialan neuvoa-antava ryhmä

Hiilialan neuvoa-antavan ryhmän kokoonpano on seuraava:

Jäsenet	Yhteensä enintään
a) Hiilentuottajat / kansalliset liitot tai niihin liittyvät tutkimuskeskukset	8
b) Hiilentuottajien eurooppalaiset järjestöt	2
c) Hiilenkäyttäjät ja käyttöön liittyvät tutkimuskeskukset	8
d) Hiilenkäyttäjien eurooppalaiset järjestöt	2
e) Työntekijöiden järjestöt	2
f) Laitetoimittajien järjestöt	2
	24

Jäsenillä on oltava laajat taustatiedot sekä omakohtainen asiantuntemus vähintään yhdellä seuraavista osa-alueista: hiilen louhinta ja käyttö tai ympäristö- ja sosiaaliset kysymykset, turvallisuusnäkökohdat mukaan lukien.

2.2.2 Teräsalan neuvoa-antava ryhmä

Teräsalan neuvoa-antavan ryhmän kokoonpano on seuraava:

Jäsenet	Yhteensä enintään
a) Terästeollisuus / kansalliset liitot tai niihin liittyvät tutkimuskeskukset	21
b) Teräksentuottajien eurooppalaiset järjestöt	2
c) Työntekijöiden järjestöt	2
d) Jatkojalostusteollisuuden tai teräksenkäyttäjien järjestöt	5
	30

Jäsenillä on oltava laajat taustatiedot sekä omakohtainen asiantuntemus vähintään yhdellä seuraavista osa-alueista: raaka-aineet; raudanvalmistus; teräksenvalmistus; jatkuva valu; kuuma ja/tai kylmävalssaus; teräksen työstäminen ja/tai pintakäsittely; teräslajien ja/tai -tuotteiden kehittäminen; terässovellukset ja teräksen ominaisuudet; ympäristö- ja sosiaaliset kysymykset, turvallisuusnäkökohdat mukaan lukien.

2.3 Hiili- ja teräsalan tekniset ryhmät

Hiili- ja teräsalan teknisten ryhmien tehtävänä on avustaa komissiota tutkimus- ja kokeilu/esittelyhankkeiden seurannassa. Komissio nimittää jäsenet, ja jäsenten on oltava hiili- ja terästeollisuuteen liittyviltä aloilta, tutkimusjärjestöistä tai käyttäjälinkeinoista ja joltakin seuraavalta vastuualueelta: tutkimusstrategia, hallinto tai tuotanto.

3 OHJELMAN TOTEUTUS

3.1 Ehdotuspyyntö

Ohjelmaa varten otetaan tällä päätöksellä käyttöön pysyvästi avoinna oleva ehdotuspyyntö siten, että ehdotusten määräpäivä on kunkin vuoden syyskuun 15 päivä alkaen vuodesta 2002.

Komissio laatii ja saattaa yleisesti saataville, myös Cordis-tietopalvelussa (yhteisön tutkimus- ja kehitysasioiden tietopalvelu) ja tai vastaavassa www-sivustossa, tietopaketin, jossa ovat hakijoille ja muille asiasta kiinnostuneille osapuolille annettavat käytännön tiedot ohjelmasta, osallistumis säännöistä sekä ehdotusten ja hankkeiden hallinnointia koskevista säännöistä, hakemuslomakkeista, ehdotusten jättämistä koskevista säännöistä, vakiosopimuksista, hyväksyttävistä kustannuksista, myönnettävän rahoituksen enimmäismäärästä sekä maksuehdoista.

Hakemukset on jätettävä komissiolle tietopaketissa olevien sääntöjen mukaisesti. Tietopaketista saa pyynnöstä paperiversion komissiolta.

3.2 Ehdotusten sisältö

Ehdotusten on koskettava lisäyksissä B ja C määritettyjä tieteellis-teknisiä ja sosioekonomisia painopisteitä.

Kussakin ehdotuksessa on oltava yksityiskohtainen kuvaus ehdotetusta hankkeesta sekä täydelliset tiedot tavoitteista, hankekumppanuudesta ja kunkin kumppanin asemasta ja tehtävästä hankkeessa, hankkeen hallinnon rakenteesta, odotettavissa olevista tuloksista ja niiden soveltamisnäkömistä sekä arvio hyödyistä, joita on odotettava teollisuudelle, taloudelle, yhteiskunnalle ja ympäristölle.

Ehdotuksessa esitettyjen kokonaiskustannusten ja niiden jakauman on oltava realistisia ja todenmukaisia, ja hankkeen luvassa olevan kustannus-hyöty-suhteen olisi oltava suotuisa.

3.3 Ehdotusten arviointi ja valinta ja hankkeiden seuranta

Komissio huolehtii siitä, että ehdotukset arvioidaan luottamuksellisesti, oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti. Komissio laatii ja julkaisee 2.2 kohdan f alakohdassa tarkoitetun oppaan TTK-toimien arviointia ja valintaa varten.

Ehdotusten arviointi ja valinta suoritetaan komission johdolla seuraavasti:

- 1) Komissio ottaa vastaan ehdotukset, rekisteröi ne ja tarkistaa niiden kelpoisuuden, minkä jälkeen se arvioi ehdotukset asianomaisen 2.2 kohdan g alakohdassa tarkoitetun neuvoo-antavan ryhmän ja tarvittaessa riippumattomien asiantuntijoiden avustuksella.
- 2) Komissio laatii luettelon hyväksytyistä ehdotuksista paremmuusjärjestyksessä.
- 3) Komissio, jota komitea avustaa, tekee päätöksen hankkeiden valinnasta ja rahoituksen jakamisesta 2.1.1 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

Komissio seuraa 2.3 kohdassa tarkoitettujen teknisten ryhmien avustamana tutkimushankkeita ja -toimintaa.

3.4 Sopimukset

Edellä 1.5 kohdassa määriteltyihin valittuihin ehdotuksiin ja toimenpiteisiin ja toimiin perustuvista hankkeista tehdään sopimus. Sopimukset perustuvat komission laatimiin asianmukaisiin vakiosopimuksiin, kuitenkin siten, että niissä otetaan tarvittavalla tavalla huomioon toteutettavien toimien luonne.

Sopimuksissa määritellään ohjelmasta myönnettävän rahoituksen määrä, joka perustuu hyväksyttäviin kustannuksiin, sekä vahvistetaan säännöt kustannusraportoinnista, tilinpäätöksestä ja tarkastuksista.

3.5 Rahoitus

Ohjelma perustuu sopimuksille, joissa sovitaan TTK-toimien toteuttamisesta kustannustenjakoperiaatteella. Myönnettävän rahoituksen kokonaismäärän, mukaan lukien mahdollinen muu julkinen lisärahoitus, on noudatettava tällaiseen rahoitukseen sovellettavia sääntöjä valtioneudesta.

Rajoittamatta edellisen kohdan soveltamista saa myönnettävän rahoituksen kokonaismäärä ilmaistuna prosentteina 3.6 kohdassa määritellyistä hyväksyttävistä kustannuksista olla enintään:

a) tutkimushankkeet	60 %
b) kokeilu- ja esittelyhankkeet	40 %
c) liitännäistoimenpiteet, tuki- ja valmistelvat toimet	100 %

3.6 Hyväksyttävät kustannukset

Hyväksyttäviä kustannuksia ovat ainoastaan sopimuksen mukaisen työn suorittamisesta aiheutuvat todelliset kustannukset. Sopimuspuolet, liitännäiset sopimuspuolet ja alihankkijat eivät voi kirjata kustannuksiksi mitään budjetoituja tai kaupallisia hintoja. Hyväksyttävät kustannukset jaetaan neljään kustannusluokkaan:

3.6.1 Laittekustannukset

Kustannukset, jotka aiheutuvat suoraan hankkeeseen liittyvien laitteiden ostamisesta tai liisaamisesta, voidaan kirjata välittömiksi kustannuksiksi. Liisattujen laitteiden hyväksyttävät kustannukset eivät saa ylittää niiden ostamisesta aiheutuvia hyväksyttäviä kustannuksia.

3.6.2 Henkilöstökustannukset

Kustannuksiksi voidaan kirjata ainoastaan niiden työtuntien kustannukset, jotka suoraan sopimuspuolen palveluksessa olevat tutkijat, jatko-opiskelijat tai tekninen henkilöstö sekä ruumiillisen työn tekijät tosiasiallisesti työskentelevät hankkeen parissa. Mahdollisten muiden henkilöstökustannusten, kuten apurahojen, sisällyttäminen edellyttää komission kirjallista etukäteishyväksyntää. Kaikki henkilöstön työtunnit, jotka sisällytetään kustannuksiin, on kirjattava ja todistettava oikeiksi.

3.6.3 Toimintakustannukset

Välittömästi hankkeen toteuttamiseen liittyviä toimintakustannuksia voivat olla ainoastaan seuraavien osatekijöiden kustannukset:

- a) raaka-aineet;
- b) säännöllisesti käytettävät vähäiset tarvikkeet;
- c) kulutushyödykkeet;
- d) energia;
- e) laitteiden kunnossapito ja korjaukset;
- f) laitteiden tai tuotteiden kuljettaminen;
- g) olemassa olevien laitteiden muuttaminen ja muuntaminen;
- h) tietotekniikkapalvelut;
- i) laitteiden vuokra;
- j) analyysit;
- k) erityiset tutkimukset ja testit;
- l) kolmansien osapuolten antama apu;
- m) matkakulut ja päivärahat.

3.6.4 Välilliset kustannukset

Kaikki muut kustannukset ('yleiskustannukset'), joita saattaa aiheutua hankkeen yhteydessä ja joita ei ole erikseen mainittu edellä luetelluissa luokissa, katetaan kiinteämääräisesti siten, että niiden osuudeksi katsotaan 30 prosenttia 3.6.2 kohdassa tarkoitetuista hyväksyttävistä henkilöstökustannuksista.

3.7 Tekniset kertomukset

Sopimuspuolen (tai sopimuspuolten) on laadittava puolivuositain kertomus 1.5 kohdassa kuvatuista tutkimus-, kokeilu- ja esittelyhankkeista. Kertomuksissa on selostettava hankkeen tekninen edistyminen. Työn valmistumisen jälkeen on toimitettava loppukertomus, johon sisältyy arvio tulosten hyödyntämisestä ja hankkeen vaikutuksista. Komissio julkaisee kertomuksen kokonaisuudessaan tai tiivistelmänä hankkeen strategisen tärkeyden mukaan. Päätöksen tästä tekee komissio tarvittaessa asianomaista neuvoo-antavaa ryhmää kuultuaan. Lisäksi voidaan edellyttää ja julkaista liitännäistoimenpiteitä sekä tuki- ja valmistelutoimia koskevia loppukertomuksia, jos se katsotaan tarkoituksenmukaiseksi.

4 OHJELMAN VUOTUINEN TARKASTELU, SEURANTA JA ARVIOINTI

Komissio tarkastelee vuosittain ohjelman toimia ja TTK-työn edistymistä. Tästä tarkastelusta laaditaan kertomus, joka toimitetaan komitealle.

Lisäksi toteutetaan ohjelman seuranta, johon sisältyy odotettavissa olevien hyötyjen arviointi. Seurannasta laaditaan kertomus vuoden 2006 lopusta alkaen ja sen jälkeen joka viides vuosi. Kertomukset toimitetaan Euroopan parlamentille, neuvostolle, komitealle sekä neuvoa-antaville ryhmille.

Kun kunkin viiden vuoden aikana rahoitetut hankkeet on saatu päätökseen, suoritetaan ohjelman arviointi. Ensimmäinen viiden vuoden jakso päättyy vuonna 2008. Tässä yhteydessä on myös arvioitava ne hyödyt, jotka TTK-työstä ovat koituneet yhteiskunnalle ja asianomaisille aloille. Arviointikertomus julkaistaan.

Komissio laatii ohjeet seurantaan ja arviointia varten; komissiota avustaa komitea. Sekä seurannan että arvioinnin suorittavat komission nimeämien pätevien asiantuntijoiden ryhmät.

5 SIIRTYMÄLAUSEKE

Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, jotta siirtyminen EHTY:n TTK-ohjelmista uuteen ohjelmaan sujuisi kitkatomasti. Komissio hallinnoi sopimuksia, jotka ovat voimassa vielä EHTY:n perustamissopimuksen voimassaolon päättymisen jälkeen, kyseisten sopimusten sopimusvelvoitteiden mukaisesti pyrkien yhdenmukaistamaan EHTY:n sopimusten ja ohjelman sopimusten hallinnointia.

Lisäys A

**HIILI- JA TERÄSTUTKIMUSRAHASTON
ILMAISUJEN HIILI JA TERÄS MÄÄRITELMÄT****1. Hiili**

- a) Kivihiili
- b) Kivihiilibriketit
- c) Koksi ja kivihiilestä saatu puolikoksi
- d) Ruskohiili
- e) Ruskohiilibriketit
- f) Koksi ja ruskohiilestä saatu puolikoksi

Käsite 'kivihiili' sisältää Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission kansainvälisen hiililuokitusjärjestelmän mukaiset korkeamman laatuluokan hiilet sekä alhaisemman laatuluokan "A" hiilet (eli subbitumihiilet). Käsite 'ruskahiili' sisältää saman luokitusjärjestelmän mukaiset alhaisen laatuluokan "C" hiilet (eli ortoligniitit) ja alhaisen laatuluokan "B" hiilet (eli metaligniitit). Ohjelma koskee ruskohiilen osalta ainoastaan ruskohiilen käyttöä sähkön tuotannossa tai yhdistetyssä lämmön ja sähkön tuotannossa, eikä ruskohiiltä, joka on tarkoitettu brikettien ja puolikoksin valmistukseen.

2. Rauta ja teräs

- a) Raudan ja teräksen valmistuksessa käytettävät raaka-aineet, kuten rautamalmi, huokoinen rauta ja romurauta.
- b) Harkkorauta (mukaan lukien kuuma metalli) ja ferroseokset.
- c) Raudasta, tavallisesta teräksestä tai erikoisteräksestä valmistetut alkumuodossa olevat tuotteet tai puolivalmisteet (mukaan lukien uudelleen käytettävät tai uudelleen valssattavat tuotteet), kuten jatkuvalla valulla tai muulla tavoin valettu sula teräs, sekä aihiot, kuten tankoteelmät, billettit, tangot, laattateelmät ja nauhat.
- d) Raudasta, tavallisesta teräksestä tai erikoisteräksistä valmistetut kuumamuokatut tuotteet (pinnoitetut tai pinnoittamattomat tuotteet, lukuun ottamatta teräsvaluja, -takeita ja jauhemetallurgian tuotteita), kuten kiskot, paalutuslevy-tuotteet, rakenneprofiilit, tangot, valssilangat, levyt ja leveät latat, nauhat ja ohutlevyt sekä pyörö- ja neliötangot putkia varten.
- e) Raudasta, tavallisesta teräksestä tai erikoisteräksistä valmistetut (pinnoitetut tai pinnoittamattomat) lopputuotteet, kuten kylmävalssatut nauhat ja ohutlevyt sekä sähkötekniset ohutlevyt.
- f) Ensimmäisen jalostusvaiheen terästuotteet, jotka voivat parantaa edellä mainittujen terästuotteiden kilpailuasemaa, kuten putkituotteet, vedetyt tuotteet, kirkkaat tuotteet, kylmävalssatut ja kylmämuokatut tuotteet.

Lisäys B

HIILI- JA TERÄSTUTKIMUSRAHASTON TUTKIMUSOHJELMA

TIETEELLIS-TEKNISET JA SOSIOEKONOMISET PAINOPISTEET

HIILIALAN TTK

Tutkimus ja teknologinen kehittäminen ovat merkittäviä välineitä pyrittäessä yhteisön tavoitteisiin, jotka koskevat yhteisön hiilen saantia sekä hiilen kilpailukyistä ja ympäristöä säästävää muuntamista ja käyttöä. Lisäksi hiilimarkkinoiden lisääntyvä kansainvälistyminen ja markkinoihin liittyvien ongelmien maailmanlaajuinen mittakaava edellyttävät Euroopan unionilta johtavaa roolia, kun yritetään vastata niihin haasteisiin, jotka liittyvät uudenaikaisiin tekniikkoihin, kaivosten turvallisuuteen ja ympäristönsuojeluun koko maailmassa. Euroopan unionin on huolehdittava teknologisen edistymisen sekä työolojen (työterveyden ja -turvallisuuden) ja ympäristönsuojelun parantamisen vaatimasta taitotiedon siirtämisestä. Jäljempänä 1—4 kohdassa määritetään painopistealueet järjestyksessä, joka ei vastaa niiden keskinäistä tärkeysjärjestystä.

1. Yhteisön hiilialan kilpailuaseman parantaminen

Tavoitteita ovat kaivosten kokonaistuotantokustannusten alentaminen, tuotteiden laadun parantaminen ja hiilenkäytön kustannusten alentaminen. Tutkimushankkeet kattavat koko hiilentuotantoketjun, ja tutkimuskohteita ovat:

- nykyaikaiset esiintymien etsintätekniikat,
- kokonaisvaltainen kaivosten suunnittelu,
- tehokas ja pitkälle automatisoitu sekä Euroopan kivihiiliesiintymien erityisiä geologisia ominaisuuksia vastaava tunnelinlouhinta- ja hiilenlouhintateknologia,
- tarkoituksenmukainen tukiteknologia,
- kuljetusjärjestelmät,
- energiahuoltopalvelut, viestintä-, tieto-, tiedonsiirto-, seuranta- ja prosessinvalvontajärjestelmät,
- kuluttajamarkkinoiden tarpeita palvelevat hiilenrikastustekniikat,
- hiilen muuntaminen,
- hiilen poltto.

Tutkimushankkeilla on myös pyrittävä saamaan aikaan tieteellistä ja teknologista edistystä sekä lisäämään tietämystä esiintymien käyttäytymisestä ja hallinnasta suhteessa kallion paineeseen, kaasupäästöihin, räjähdysvaaraan, ilmanvaihtoon ja kaikkiin muihin kaivostoimintaan vaikuttaviin tekijöihin. Näihin tavoitteisiin pyrkiviltä tutkimushankkeilta edellytetään, että niiden tulokset ovat lyhyellä tai keskipitkällä aikavälillä sovellettavissa huomattavaan osaan yhteisön tuotannosta.

Etusija annetaan hankkeille, jotka edistävät vähintään yhtä seuraavista:

- a) yksittäisten tekniikkojen integroiminen järjestelmiin ja menetelmiin sekä integroitujen louhintamenetelmien kehittäminen;
- b) tuotantokustannusten huomattava aleneminen;
- c) kaivosten turvallisuuteen liittyvien sekä ympäristöhyötyjen aikaansaaminen.

2. Työterveys ja -turvallisuus kaivoksissa

Edellä mainittuihin vaadittaviin kehittämistoimiin on liityttävä tarkoituksenmukaisia toimia sekä kaivosten turvallisuuden että kaasujen muodostumisen valvonnan ja ilmanvaihdon ja ilmastoinnin osalta. Lisäksi maanalaisten työskentelyolosuhteet lisäävät tarvetta parannuksiin tietyissä työterveyteen ja -turvallisuuteen liittyvissä näkökohdissa.

3. Tehokas ympäristönsuojelu ja energialähteenä käytettävän hiilen puhtaamman käytön edistäminen

Tähän tavoitteeseen tähtävien tutkimushankkeiden on pyrittävä minimoimaan yhteisön hiilikaivostoiminnan ja hiilenkäytön vaikutukset ilmakehään, veteen ja maaperään kokonaisvaltaisen pilaantumista ehkäisevän strategian avulla. Koska yhteisön hiiliteollisuudessa on meneillään jatkuva rakenneuudistus, tutkimuksen tavoitteena on myös minimoida suljettavien maanalaisten kaivosten ympäristövaikutukset.

Etusija annetaan hankkeille, joiden tavoitteena on:

- a) vähentää kasvihuonekaasujen, erityisesti metaanin, päästöjä hiiliesiintymistä;
- b) palauttaa kaivokseen louhintajätteet, lentotuhka ja rikinpoistotuotteet sekä tarvittaessa muut jätteen muodot;

- c) siivota jätekasat ja hyödyntää teollisessa käytössä hiilen tuotannosta ja käytöstä syntyvät jäännökset;
- d) suojella pohjavettä ja puhdistaa kaivosten jätevedet;
- e) vähentää sellaisten laitosten ympäristövaikutuksia, jotka käyttävät pääasiassa yhteisön alueen hiiltä ja ruskohiiltä;
- f) suojella maan pinnalla olevia rakennelmia maan vajoamisen vaikutuksilta lyhyellä ja pitkällä aikavälillä;
- g) vähentää hiilen käytöstä aiheutuvia päästöjä.

4. Energiahuollon tuontiriippuvuuden hallinta

Tähän tavoitteeseen liittyvät hankkeet koskevat pitkän aikavälin energiahuollon näkymiä, ja ne tähtäävät sellaisten hiilivarojen hyödynnettävyyden parantamiseen — niin taloudellisesti kuin energiantuotannon ja ympäristönkin kannalta — joita ei voida ottaa käyttöön perinteisillä louhintatekniikoilla. Hankkeet voivat käsittää selvityksiä, strategioiden määrittämistä, perus- ja soveltavaa tutkimusta sekä sellaisten innovatiivisten tekniikoiden testaamista, joiden avulla voidaan parantaa yhteisön hiilivarojen hyödynnettävyyttä.

Etusija annetaan hankkeille, joissa yhdistetään toisiaan täydentäviä tekniikoita, kuten metaanin tai hiilidioksidin adsorptio, hiilikerroksessa olevan metaanin talteenotto, maanalainen hiilen kaasutus jne.

Lisäys C

HIILI- JA TERÄSTUTKIMUSRAHASTON TUTKIMUSOHJELMA

TIETEELLIS-TEKNISET JA SOSIOEKONOMISET PAINOPISTEET

TERÄSALAN TTK

Koska yleisenä tavoitteena on kilpailukyvyn parantaminen ja kestävä kehitys edistäminen, on TTK:n pääpaino sellaisen uuden tai parannetun teknologian kehittämisessä, jonka avulla voidaan tuottaa taloudellisesti, puhtaasti ja turvallisesti terästä ja terästuotteita, joille on ominaista entistä parempi suorituskyky, käyttösoveltuvuus, asiakastyytyväisyys, pidempi käyttöikä sekä helppo talteenotto ja kierrätys käytön jälkeen. Jäljempänä 1—3 kohdassa määritetään painopistealueet järjestyksessä, joka ei vastaa niiden keskinäistä tärkeysjärjestystä.

1. Uudet ja parannetut teräksenvalmistus- ja viimeistelytekniikat

TTK:n tavoitteena on oltava teräksentuotantoprosessien parantaminen, jonka myötä voidaan parantaa tuotteiden laatua ja lisätä tuottavuutta. Kehitystyöhön olisi kuuluttava erottamattomana osana päästöjen, energiankulutuksen ja ympäristövaikutusten vähentäminen sekä raaka-aineiden käytön tehostaminen ja luonnonvarojen säilyttäminen. Tutkimushankkeiden olisi koskettava seuraavia alueita:

- rautamalmin uudet ja parannetut pelkistysprosessit,
- harkkoraudanvalmistusprosessit ja toiminnot,
- valokaariuuniprosessit,
- teräksenvalmistusprosessit,
- sekundaariset metallurgiatekniikat,
- jatkuvan valun ja near net shape -valun tekniikat yhdessä suoran valssauksen kanssa tai ilman sitä,
- valssaus-, pintakäsittely- ja pinnoitustekniikat,
- kuuma- ja kylmävalssaustekniikat, peittäus- ja pintakäsittelyprosessit,
- prosessi-instrumentointi, prosessinohjaus ja prosessiautomaatio,
- tuotantolinjojen kunnossapito ja luotettavuus.

2. TTK ja teräksen käyttö

Teräksen käyttöä koskeva TTK on olennaisen tärkeää, jotta voidaan vastata niihin haasteisiin, joita teräksen käyttäjien vaatimukset tulevaisuudessa asettavat, sekä luoda uusia markkinamahdollisuuksia. Tutkimushankkeiden olisi koskettava seuraavia alueita:

- vaativiin sovelluksiin tarvittavat uudet teräslajit,
- teräksen ominaisuudet, erityisesti mekaaniset ominaisuudet, kuten lujuus ja sitkeys, väsyminen, kuluminen, viruminen, syöpyminen ja murtumiskestävyys, alhaisissa ja korkeissa lämpötiloissa,
- käyttöiän pidentäminen erityisesti parantamalla terästen ja teräsrakenteiden lämpö- ja syöpymiskestävyyttä,
- terästä sisältävät komposiitit ja sandwich-rakenteet,
- mikrostruktuureja ja mekaanisia ominaisuuksia koskevat ennustavat simulaatiomallit,
- rakenteiden turvallisuus ja suunnittelumenetelmät erityisesti tulipalojen ja maanjäristysten kannalta,
- teräksen ja muiden materiaalien muokkaamisen, hitsaamisen ja yhteenliittämisen tekniikat,
- testaus- ja arviointimenetelmien standardointi.

3. Luonnonvarojen säilyttäminen ja työolosuhteiden parantaminen

Luonnonvarojen säilyttämisen, ekosysteemin suojelun sekä turvallisuuskysymysten tulisi kuulua kiinteänä osana TTK-työhön sekä teräksen tuotannon että käytön alalla. Tutkimushankkeiden olisi koskettava seuraavia alueita:

- eri lähteistä peräisin olevan teräsjätteen kierrättäminen ja teräsromun luokittelu,
- teräslajit ja koottavien rakenteiden suunnittelu, jotka helpottavat teräsromun talteenottoa ja sen uudelleenmuuttamista käyttökelpoiseksi teräkseksi,
- ympäristön valvonta ja suojele työpaikalla ja sen ympäristössä,
- terästehdasalueiden palauttaminen käyttökelpoiksi,

-
- työpaikan työolosuhteiden ja elämänlaadun parantaminen,
 - ergonomiset menetelmät,
 - työterveys ja -turvallisuus,
 - työpaikan päästöille altistumisen vähentäminen.
-

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 25 päivänä heinäkuuta 2001,
yrityskeskittymän julistamisesta yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi
(Asia COMP/M.2333 — De Beers / LVMH)
(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 2365)
(Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
 (2003/79/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 57 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

ottaa huomioon yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1310/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon menettelyn aloittamisesta tässä asiassa 18 päivänä huhtikuuta 2001 tehdyn komission päätöksen,

ottaa huomioon keskittymiä käsittelevän neuvoa-antavan komitean lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komissio sai 9 päivänä maaliskuuta 2001 asetuksen (ETY) N:o 4064/89, jäljempänä 'sulautuma-asetus', 4 artiklan mukaisen ennakoilmoituksen keskittymästä, jolla De Beers Group -yhtymän, jäljempänä 'De Beers', määräysvallassa oleva Riverbank Investments Limited, jäljempänä 'Riverbank', ja LVMH Moët Hennessy Louis Vuitton -yhtiön, jäljempänä 'LVMH', määräysvallassa oleva Sofidiv UK Limited, jäljempänä 'Sofidiv',

hankkivat yhteiseen määräysvaltaansa uuden Rapids World Limited -nimisen yhtiön, jäljempänä 'Rapids World', ostamalla sen osakkeita [ja muodostamalla yhteisyrityksen (*)].

(2) Komissio teki 18 päivänä huhtikuuta 2001 sulautuma-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja ETA-sopimuksen 57 artiklan mukaisesti päätöksen menettelyn aloittamisesta tässä asiassa.

(3) Neuvoa-antava komitea käsitteli luonnosta täksi päätökseksi 16 päivänä heinäkuuta 2001.

I OSAPUOLET

(4) De Beers toimii laajasti eri puolilla maailmaa. Sen pääasiallinen liiketoiminta käsittää timanttien tuotantoketjun alkuvaiheen toimintoja, erityisesti raakatimanttien etsintää, kaivostoimintaa, talteenottoa, arviointia ja markkinointia. Sen hiottuihin timanteihin liittyvä toiminta on suhteellisen vähäistä, eikä sillä ole lainkaan korujen vähittäiskauppaan liittyvää toimintaa.

(5) LVMH toimii pääasiassa ylellisyustuotteiden valmistajana ja myyjänä. Se omistaa myös useita tunnettuja tuotemerkkejä, jotka on yhtiön sisällä jaoteltu seuraaviin lohkoihin: viinit ja väkevät alkoholijuomat, muoti ja nahkatavarat, parfyymit ja kosmetiikka, kellot ja korut, valikoiva jakelu, tiedotusvälineet, taide ja huutokaupat.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1, oikaistu toisinto EYVL:ssä L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 180, 9.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 27, 5.2.2003, s. 8.

(*) Osia tästä tekstistä on muutettu, jotta varmistettaisiin luottamuksellisten tietojen pysyminen salassa; kyseiset kohdat ovat hakasuluissa, ja ne on merkitty tähdellä.

- (6) Rapids Worldin pääasialliseksi toimialaksi tulee timanttikorujen vähittäiskauppa. Erityisesti Rapids World keskittyy timanttikorujen vähittäiskauppaan, ja se laajentaa mahdollisesti toimintaansa myös niihin liittyvien yleisyytuotteiden vähittäiskauppaan.

II TOIMENPIDE

- (7) Riverbank ja Sofidiv tekivät 16 päivänä tammikuuta 2001 uuden Rapids World -nimisen yhtiön perustamista koskevan osakassopimuksen.

III KESKITTYMÄ

- (8) Ehdotettu toimenpide koskee uuden Rapids World -nimisen yhtiön perustamista.
- (9) De Beersistä ja LVMH:sta tulee Rapids Worldin emoyhtiöitä [kuvaus äänioikeuksista]*, ja kummallakin on veto-oikeus asioissa, jotka koskevat Rapids Worldin liiketoimintaperiaatteita [kuvaus liiketoimintaperiaatteista]*. Näin ollen uusi yhtiö tulee De Beersin ja LVMH:n yhteiseen määräysvaltaan.
- (10) Uusi yhteisyritys hankkii hiotut timantit ja muut raaka-aineet kolmansilta osapuolilta. Se hoitaa korusuunnittelun yhtiön sisällä, valmistuttaa tuotteet ulkopuolisilla ja hoitaa niiden jakelun oman jakelujärjestelmänsä välityksellä vähittäismyymälöihin, joihin kuuluu myös Rapids Worldin omistamia liikkeitä. Jotta Rapids World voisi suoriutua näistä toiminnoista, molemmat emoyhtiöt ovat varanneet sen käyttöön alkuvaiheessa huomattavat resurssit rahoitusta, henkilöstöä ja pääomaa varten.
- (11) Ehdotettu yhteisyritys huolehtii pysyvästi itse kaikista itsenäisesti toimivalle taloudelliselle yksikölle kuuluvista toiminnoista. Siksi ehdotettu toimenpide muodostaa sulautuma-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun keskittymän.

IV YHTEISÖNLAAJUINEN ULOTTUVUUS

- (12) Asianomaisten yritysten yhteenlaskettu koko maailmasta kertynyt liikevaihto ylittää 5 miljardia euroa (*) (De Beers 5 171 miljoonaa euroa, LVMH 8 547 miljoonaa euroa). Yhtiöiden erilliset yhteisön alueelta kertyneet liikevaihdot ylittävät kumpikin 250 miljoonaa euroa (De Beers [...]*) miljoonaa euroa, LVMH 2 960,9 miljoonaa euroa), mutta yli kaksi kolmasosaa molempien kokonaisliikevaihdosta ei ole kertynyt yhdestä ja samasta jäsenvaltiosta. Siksi ilmoitetulla toimenpiteellä on sulautuma-asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu yhteisönlajuinen ulottuvuus.

(*) Liikevaihto on laskettu sulautuma-asetuksen 5 artiklan 1 kohdan ja liikevaihdon laskemisesta annetun komission tiedonannon (EYVL C 66, 2.3.1998, s. 25) mukaisesti. Liikevaihtoa tammikuun 1 päivää 1999 edeltävältä ajalta koskevat luvut on laskettu käyttäen ecun keskimääräisiä vaihtokursseja ja muutettu euroiksi yhden suhde yhteen -periaatteella.

V MERKITYKSELLEISET MARKKINAT

A. Merkitykselliset tuotemarkkinat

- (13) Taloudellinen toimiala on timanttiteollisuus. Timanttien tuotantoketju käsittää useita vaiheita, jotka ovat seuraavat:
- 1) etsintä ja koekaivostus;
 - 2) raakatimanttien louhinta ja talteenotto;
 - 3) raakatimanttien lajittelu, arviointi ja toimittaminen;
 - 4) välitystoiminta;
 - 5) työstäminen (hionta ja kiillotus);
 - 6) korujen valmistus;
 - 7) korujen tukkukauppa ja
 - 8) korujen vähittäiskauppa.
- (14) Tämä tuotantoketju voidaan jakaa kolmeen päätasoon: a) raakatimanttien etsintä, louhinta ja toimittaminen, b) hiotujen timanttien tuotanto ja myynti sekä c) timanttikorujen valmistus ja myynti. Jokainen näistä tasoista edellyttää omaa erikoisasiantuntemustaan ja ydinosaamistaan sekä täysin erilaisia investointeja.

Raakatimanttien etsintä, louhinta ja toimittaminen

- (15) Timantti on kovin luonnossa esiintyvä materiaali. Timantteja esiintyy toisinaan kimberliitissä (yleisin isäntäkivi Etelä-Afrikassa) ja lamproiitissa (pääasiallinen isäntäkivi Australiassa). Kimberliitti tunkeutuu maankuoreen "piippuina" (diatreemeina) tai juoniverkostoina ja kerrosjuonina. Eri puolilla maailmaa on tuhansia kimberliittipiippuja, mutta vain harvat sisältävät timantteja, ja vähemmän kuin yksi 200:sta kimberliittiesiintymästä kehittyi merkittäväksi kaivokseksi. Eri puolilta maailmaa tähän mennessä löydetystä 6 500 kimberliittiesiintymästä vain 50:een on perustettu kannattava timantti-kaivos. Jotkin eroosion kimberliittipiipuista irrottamat timantit ovat kulkeutuneet jokien mukana ja kerrostuneet alluviaaliksi esiintymiksi. Alluviaalisia timanttiesiintymiä sisältävistä sorakerrostumista löytyvät timantit ovat enimmäkseen hyvää jalokivilaatua. Alluviaalisten soraesiintymien louhinta edellyttää ensin pintakuormituksen (tavallisesti hiekkaa ja kivenlohkareita) mekaanista poistamista. Sen alta paljastuu timantteja sisältävä sora-kerros, joka kaivetaan käsiteltäväksi. Merenpohjasta timantteja kaivetaan erityisrakenteisten alusten tai "uivien kaivosten" avulla. Luonnontimanttien maailmanlaajuinen tuotanto on kasvanut noin 120 miljoonaan karaattiin vuodessa.

- (16) Eroteltujen raakatimanttien tuomiseksi markkinoille on olemassa useita eri tapoja. Valtaosa tuotetuista raakamanteista tulee markkinoille De Beersin ainoan jakelukanavan kautta, jota hoitaa De Beersin kokonaan omistama Diamond Trading Company, jäljempänä 'DTC' ⁽⁵⁾. DTC markkinoi raakatimantteja, jotka ovat peräisin De Beersin kokonaan omistamista kaivoksista tai yhteisyrityksen muotoisista kaivoksista, joissa De Beers on osapuolena, ja timantteja, jotka muut tuottajat (kuten Alosa ja BHP) ovat sopimuksen perusteella myyneet De Beersille. Viime aikoihin saakka De Beers on ostanut myös avoimilta markkinoilta raakatimantteja, jotka on sitten ohjattu DTC:n jakelukanavaan ⁽⁶⁾. Muut tuottajat kuin De Beers voivat käyttää raakatimanttiensa markkinoinnissa muita keinoja. Raakatimantteja voidaan esimerkiksi myydä raakatimantteihin erikoistuneille välittäjille tai suoraan timanttien tuotantoketjun seuraaviin portaisiin kuuluville toimijoille, jotka saattavat olla hiottujen timanttien valmistajia tai jopa vähittäismyyjiä ⁽⁷⁾. Viime vuosikymmenen aikana jatkuvasti kasvava osuus maailman raakatimanttien tuotannosta on myyty vaihtoehtoisten jakelukanavien kautta. Tästä osuutensa supistumisesta huolimatta DTC myy edelleen lähes kaksi kolmannesta maailman raakatimanttien tuotannosta. Komissio ei ota kantaa kysymykseen, onko raakatimanttien etsinnälle ja tuotannolle olemassa raakatimanttien toimitusmarkkinoista erilliset ja tuotantoketjussa ennen niitä sijaitsevat markkinat, koska tämän kysymyksen ratkaiseminen ei ole tämän päätöksen kannalta tarpeellista.
- (17) Koska hiottujen timanttien kysyntä riippuu kuluttajien korujen kysynnästä, kilpailuehtojen tutkiminen myös vähittäiskaupan tasolla on tarpeen, ennen kuin merkityksellisiä markkinoita tuotantoketjun aikaisemmillä tasoilla koskevia päätelmiä voidaan tehdä. Kuten johdanto-osan 25—32 kappaleesta ilmenee, vähittäismyyntimarkkinat ovat laajimmillaan timanttikorujen vähittäiskaupassa. Tämä vahvistaa alustavan päätelmän, jonka mukaan merkitykselliset markkinat tuotantoketjun aikaisemmillä tasoilla käsittävät vain raakatimanttien toimitukset. Ne käsittävät raakatimanttien louhinnan ja markkinoinnin.
- (18) Komissio on myös tutkinut, ovatko raakatimanttien merkitykselliset markkinat yhtenäiset vai jakautuvatko ne pienempiin merkityksellisiin markkinoihin. Esittämässään huomautuksissa osapuolet väittivät, että koska tuote on erittäin monimuotoinen, sen laatu vaihtelee portaattomasti heikoimmasta parhaaseen. Timanttien laatujaikarumon katkaiseminen ei ole missään kohdassa mahdollista, joten erillisiä merkityksellisiä markkinoita ei voida määrittellä. Markkinatutkimuksen yhteydessä tämä kanta
- ei ole saanut yksimielistä kannatusta. Komissio kyselyyn vastanneet kilpailijat ja asiakkaat ovat todenneet, että raakatimantit voidaan jakaa useisiin erillisiin alaryhmiin.
- (19) Yleiset raakatimanttien luokitteluperusteet liittyvät siihen, minkälaisia hiottuja timantteja raakatimanteista on mahdollista valmistaa. Raakatimantit voidaan esimerkiksi jakaa koruiksi jalostettaviin ja teollisuuskäyttöön tarkoitettuihin timantteihin. Eräs vastaaja ilmoitti myös, että alalla käytettävä perusjaottelu sisältää seuraavat luokat: i) raakatimantit, joista voidaan valmistaa vähintään 0,50 karaatin väröttömiä, vain vähäisiä sulkeumia sisältäviä jalokiviksi luokiteltuja hiottuja timantteja; ii) raakatimantit, joista voidaan valmistaa väriltään ja laadultaan huippuluokkaisia 10—50 pisteen ⁽⁸⁾ hiottuja timantteja; iii) raakatimantit, joista voidaan valmistaa väriltään ja laadultaan huippuluokkaisia alle 10 pisteen hiottuja timantteja ja iv) raakatimantit, jotka luokitellaan lähes jalokiviksi, koska jätemateriaalin poisto kivistä on hyvin työlästä.
- (20) Vaikka tämä luokitus saattaakin edustaa alan yleistä käytäntöä, komissiolla ei ole riittäviä todisteita, joiden perusteella se voisi päätellä kunkin luokan muodostavan erilliset merkitykselliset markkinansa. Tätä analyysiä varten ei ole myöskään tarpeen ratkaista kysymystä suppeampien markkinoiden olemassaolosta, koska De Beersin päätellään olevan määräävässä asemassa riippumatta siitä, miten raakatimanttien markkinat jaotellaan.
- (21) Edellä esitettyjen väitteiden perusteella päätellään, että tuotantoketjun aikaisemmillä tasoilla sijaitsevat merkitykselliset markkinat käsittävät raakatimanttien toimittamisen.
- Hiottujen timanttien tuotanto ja myynti*
- (22) Ennen timanttien kiinnittämistä koruihin timanttien hiojat jalostavat raakatimantit hiottuiksi timanteiksi. Timanttien luonteesta ja erityisesti niiden kovuudesta johtuu, että raakatimanttien hiominen vaatii hyvin pitkälle kehitettyä erityisosaamista ja erikoislaitteita. Timantinhiojien on esimerkiksi kyettävä arvioimaan raakatimantteja kriittisesti voidakseen päättää, miten niiden tuloksena syntyvien hiottujen timanttien arvo saadaan mahdollisimman suureksi. On erittäin epätodennäköistä, että timanttien jalostamisen ja hiomisen erittäin suurta erikoistumista edellyttävien vaatimusten mukaiset investoinnit tehneet yhtiöt muuntaisivat tuotantolaitoksensa muiden jalokivien hiontaan soveltuviksi.

⁽⁵⁾ Tunnettiin aiemmin nimellä Central Selling Organisation.

⁽⁶⁾ De Beers on jo lopettanut nämä ostot avoimilta markkinoilta välttääkseen riskin, että sen myymät timantit ovat peräisin niin kutsutuilta konfliktialueilta.

⁽⁷⁾ Esimerkiksi timanttien vähittäismyyjiä Tiffany on jokin aika sitten perustanut yhteisyrityksen erään kaivosyhtiön kanssa ehdoilla, joiden perusteella Tiffanyllä on oikeus vastaanottaa suoraan osa kaivoksen raakatimanttien tuotannosta. Tiffany tekee raakatimanttien jalostamisesta sopimukset timanttihiomoiden kanssa.

⁽⁸⁾ 1 piste on 0,01 karaattia.

- (23) Useimmat maailman suurimmista timanttien hiojista ovat myös De Beersin asiakkaita, joita kutsutaan nimellä "sightholder" ja joista useimmat ovat sijoittautuneet Antwerpenissa, New Yorkissa, Tel Avivissa ja Mumbaissa oleviin perinteisiin hiontakeskuksiin. Tämä timanttien tuotantoketjun vaihe on edelleen hyvin hajanainen, ja De Beersin myynti, joka edustaa lähes kahta kolmannesta maailman kaikista timanttitoimituksista, jakautuu noin 120 sightholder-asiakkaalle. De Beersillä on timanttien tuotantoketjun tässä vaiheessa myös omaa toimintaa Diamdel-yhtiöidensä ja The Polished Divisionin välityksellä⁽⁹⁾.
- (24) Tässä päätöksessä ei ole tarpeen päätellä, muodostaako timanttien hionta erilliset merkitykselliset markkinat, koska toimenpiteellä ei ole suoraa vaikutusta kyseiseen toimintaan eikä määritelmän valinta muuttaisi toimenpiteen arviointia.
- Timanttikorujen vähittäiskauppa*
- (25) Huomautuksissaan osapuolet väittivät, että merkitykselliset tuotemarkkinat käsittävät ylellisyystuotteiden vähittäiskaupan timanttikorujen ja muiden korujen vähittäiskauppa mukaan lukien. Seuraavassa on joitakin perusteluita, joita osapuolet esittivät väitteensä tueksi⁽¹⁰⁾. Ylellisyystuotteille on ominaista luovuus ja mielikuvitusellisuus, ja suunnittelijoiden sekä muotoilijoiden osuus yksilöllisten tuotteiden luomisessa on ratkaiseva. Ylellisyystuotteita arvostetaan suuresti sekä tuotteina että taiteellisin luomuksina. Ylellisyystuotteilla on aineellisia ominaisuuksia, kuten malli, laatu ja korkea hinta, ja myös aineettomia ominaisuuksia, kuten niihin liittyvä ylellisyyden ja arvokkuuden tuntu. Ylellisyystuotteet ovat haluttuja tuotteina sinänsä eivätkä niinkään niiden mahdollisen käyttötarkoituksen vuoksi.
- (26) Osapuolet väittivät myös, että ylellisyystavaroita ostavien kuluttajien ostopäätökset eivät perustu ensisijaisesti hintaan vaan muihin tekijöihin, ja että "komission lähestymistapa kysyntäpuolen korvattavuuteen ei näin ollen sovellu tarkoituksenmukaisuuden ja hinnan osalta ylellisyystavaramarkkinoiden arviointiin"⁽¹¹⁾.
- (27) Komission sekä tutkimuksen alkuvaiheessa että myöhemmin sen aikana tekemät markkinatutkimukset ovat yleisellä tasolla osoittaneet, että ylellisyystuotteiden monimuotoisuuden vuoksi ei olisi asianmukaista katsoa, että timanttikorut muodostavat osan laajemmista ylellisyystuotemarkkinoista.
- (28) Vähemmistö vastaajista ilmoitti markkinatutkimuksen aikana, että tarkka markkinoiden määritelmä voisi käsittää "arvokorut", joissa on jalokiviä (timantti-, rubiini-, smaragdi- tai safiiriupotuksin varustetut platina- tai kultakorut) erotettuina puolijalokivistä (esimerkiksi ametisti-, akvamariini- tai turmaliiniupotuksin varustetut kulta- tai hopeakorut) sekä pukukoruista (kullatuista perusmetalleista valmistetut kivijäljelmäupotuksin varustetut korut). Erot perustuvat jakelu- ja myyntikanaviin, koska arvokorujen tai timanttikorujen myynti on kaikkein selvimmin keskittynyt yksinomaan laadukkaisiin riippumattomiin myyntiliikkeisiin tai ylellisten koru- myymäläketjujen liikkeisiin.
- (29) Timanttikoruja ei osteta usein. Suurimmaksi osaksi De Beersin vuosien mittaan tekemästä markkinointityöstä johtuu, että erittäin merkittävä osa timanttikorujen kysynnästä liittyy erityisiin tapahtumiin ihmisten elämässä. Kuvaava esimerkki tällaisista koruista ovat kihlasormukseksi ostettavat timanttisormukset. De Beersin markkinointi — erityisesti "timantti on ikuinen" -kampanja — lisäsi timantteihin yhdistettävää tunteen- omaista mielikuvaa. Näiden timantteihin liittyvien mielikuvien vuoksi timanttikoruja ei olisi mahdollista täysin korvata muita jalokiviä sisältävillä koruilla.
- (30) Koska Rapids World keskittyy timanttikoruihin, joissa on käytetty laadukkaimpia ja erityisesti väriltään parhaita hiottuja timantteja, on ollut tarpeen pohtia, muodostavatko kyseisiä timantteja sisältävät korut omat erilliset merkitykselliset markkinansa osana laajempia timanttikorumarkkinoita. Komissiolla ei kuitenkaan ole riittäviä todisteita, joiden perusteella se voisi päätellä kyseisten timanttien kuuluvan erillisille merkityksellisille markkinoille.
- (31) Koska uusi yhteisyritys keskittyy merkkituotteisiin, on myös ollut tarpeen pohtia, muodostavatko timanttikorujen merkkituotteet erilliset merkitykselliset markkinat. Osapuolten toimittamat merkkituotteina markkinoitavien korujen pilottimyyntiin liittyvät todisteet ovat osoittaneet, että pilottimyynteillä on onnistuttu lisäämään timanttikorujen kysyntää. Tämä tosiasia tukee epäsuorasti oletusta merkkituotteina markkinoitavien timanttikorujen erillisten markkinoiden olemassaolosta, koska merkkituotteiden myynti tapahtui erikseen eikä korvannut merkittömien korujen myyntiä. Tämä tosiasia ei yksinomaan riitä perusteeksi päätelmälle, että merkkituotteina myytävien timanttikorujen markkinat olisivat erilliset, vaikka se osoittaakin kyseisten markkinoiden mahdollisesti olevan olemassa. Komissio on myös saanut todisteita, joiden mukaan merkkituotteina markkinoitavien timanttikorujen kilpailu on maantieteellisesti laajempaa kuin kilpailu merkittömien korujen markkinoilla (katso 35—39 kappale). Tarkasteltavana olevassa asiassa tästä ei ole kuitenkaan tarpeen tehdä päätöstä, koska valitulla määritelmällä ei olisi vaikutusta kilpailua koskevaan arviointiin.
- (32) Näin ollen päätellään, että merkitykselliset markkinat käsittävät timanttikorujen vähittäiskaupan.

B. Merkitykselliset maantieteelliset markkinat

Raakatimanttien toimittaminen

- (33) Raakatimanttien kaivostoimintaa harjoitetaan nykyisin eri puolilla maailmaa noin 25 maassa maanalaississa kaivoksissa, avolouhoksissa ja merellä sijaitseissa kaivoksissa. Raakatimanttien jalostusta harjoitetaan teollisesti jopa 30 maassa. Markkinatesti on osoittanut, että koska raakatimanttien myyjien määrä on rajallinen, tuotteella on sen painoon nähden suuri arvo ja tiettyyn luokkaan kuuluviksi hiottavat raakatimantit ovat helposti keskenään korvattavissa. Raakatimanttien kauppa on maailmanlaajuista.

⁽⁹⁾ Rapids Worldiä kielletään nimenomaisesti ostamasta hiottuja timantteja miltään De Beersin omistamalta yhtiöltä.

⁽¹⁰⁾ CO-lomakkeen 6.B.1 kohta.

⁽¹¹⁾ CO-lomakkeen 6.E.3.1 kohta.

Hiottujen timanttien tuotanto ja myynti

- (34) Kun tarkastellaan hiottujen timanttien tuotantoa ja myyntiä, tuotantolaitoksia arvioidaan olevan 26 maassa ja perinteisiä timantinhiontakeskuksia on neljä (Intia, Israel, Belgia ja Yhdysvallat). Yksittäiset hiontakeskukset ovat erikoistuneet koko ajan pitemmälle keskittymällä valmistamaan tiettyntyyppisiä tuotteita. Tässä päätöksessä ei ole kuitenkaan tarpeen ratkaista, ovatko maantieteelliset markkinat maailmanlaajuiset vai alueelliset, koska kilpailuoikeudellinen arviointi pysyisi samana valitusta määritelmästä riippumatta.

Timanttikorujen vähittäiskauppa

- (35) Osapuolet väittävät, että korujen vähittäiskaupan maantieteelliset markkinat ovat maailmanlaajuiset. Niiden mielestä kansainvälisen matkustuksen ja matkailun yleisyys merkitsee, että turistit muodostavat korukauppiainien kohderyhmän ja että matkustamisen suhteellinen halpuus ja helppous saattaa innostaa kuluttajia tekemään "heräteostoksia" muodikkaissa suurkaupungeissa. Osapuolet ovat myös sitä mieltä, että vähittäiskauppiat kuten Cartier, Tiffany & Co, jäljempänä "Tiffany", Bulgari ja Van Cleef & Arpels harjoittavat myyntiä tai omistavat liikkeitä useissa eri maissa ja markkinoivat tuotteitaan kansainvälisesti mukauttamalla markkinointiaan vain hyvin vähän tai mukauttamatta sitä lainkaan kansallisia erityispiirteitä vastaavaksi. Osapuolet lisäävät, että maailmantalouden vakaus, rahoitusmarkkinoiden tuotto ja valuuttakurssien muutokset vaikuttavat merkittävästi korumarkkinoihin ja että kuljetuskustannukset ovat suhteessa korujen korkeisiin hintoihin melko vähäiset.
- (36) Komission kyselyihin annetuissa vastauksissa on tuettu merkkituotteina markkinoitavien timanttikorujen kapeaan markkinasegmenttiin liittyviä osapuolten väitteitä. Merkkituotteina markkinoitavissa timanttikoruissa olevien timanttien määrä ja laatu ovat samat riippumatta siitä, millä maailman alueilla niitä myydään. Kuluttajalle myydään tietyn suunnittelijan tuote, joka on muotonsa ja ulkonäkönsä perusteella välittömästi tunnistettavissa. Merkkikorujen myynti on maailmanlaajuisia, koska merkkiä myydään yhteisössä samalla tavoin kuin Yhdysvalloissa tai Japanissa.
- (37) Muiden kuin merkkituotteina myytävien korujen osalta komission tutkimus ei kuitenkaan tue päätelmää, että timanttikorujen vähittäiskaupassa merkitykselliset maantieteelliset markkinat olisivat maailmanlaajuiset. Timanttikorujen myyjien välinen kilpailu on lähinnä paikallista ja toissijaisesti kansallista. Timantin osto edellyttää luotamusta myyjään, jonka sijainti lähellä asiakasta on tärkeää. Siksi jopa pienillä paikallisesti toimivilla korukauppiaille on mahdollisuus kilpailla menestyksekkäästi, jos niillä on tuotteet, mitä myydä.
- (38) Hintaeroja esiintyy myös alueellisten markkinoiden välillä. Esimerkiksi Japanissa hinnat ovat yleensä korkeammat kuin Yhdysvalloissa ja yhteisössä. Koska hintaluokilla on suuri merkitys asiakkaiden ostopäätöksissä, hinnoittelu on kansallista eikä sitä mukauteta suhteellisia hinnanmuutoksia, kuten esimerkiksi kahden valuutan välisiä kurssimuutoksia vastaavasti.

- (39) Vaikka väite merkityksellisten maantieteellisten markkinoiden maailmanlaajuisuudesta timanttikorujen vähittäiskaupassa voidaan kumota, tätä päätöstä varten ei ole tarpeen päättää, ovatko vähittäiskaupan merkitykselliset markkinat Euroopan laajuiset (toisin sanoen ETA:n laajuiset), kansalliset vai paikalliset. Tästä syystä päätellään, että timanttikorujen vähittäiskaupan merkitykselliset markkinat ovat enintään ETA:n laajuiset, ja samalla vaikuttaa siltä, että merkkituotteina markkinoitavien timanttikorujen kapeammalla tuotesegmentillä vähittäiskaupan markkinat saattavat olla maailmanlaajuiset.

VI SOVELTUVUUS YHTEISMARKKINOILLE

TIMANTTIEN TUOTANTOKETJU — DE BEERSIN UUSI STRATEGIA

- (40) Tarkasteltavana oleva toimenpide on osa De Beersin uutta strategiaa, jolla sen on tarkoitus korvata perinteinen tarjonnan sääntelyyn pohjautuva monopolistinen lähestymistapansa ja joka perustuu kysyntää vastaaviin toimenpiteisiin ja monia merkkituotteita sisältävän toimintaympäristön luomiseen. De Beers keskittyy nyt lisäämään toimittamiensa timanttien arvoa sekä markkinoinnin ja merkkituotteiden luomisen avulla että vahvistamalla toimitusketjun valvontaa.
- (41) Suurimman osan 1900-luvusta De Beers myi 85—90 prosenttia koko maailman timanttikaivoksista peräisin olevista timanteista. Tämän aseman avulla se pystyi pitämään timanttien hinnat keinotekoisesti vakaina mukauttamalla toimituksensa maailmanlaajuisia kysyntää vastaavaksi. De Beers ei luovu johtoasemastaan, mutta se reagoi kahteen suurimpaan ongelmaan, jotka ovat vaivanneet sitä jo jonkin aikaa. Useiden timantintuottajien äkillinen tulo markkinoille 1990-luvulla johti siihen, että De Beersin oli hintatason pitämiseksi korkeana pakko estää suuren osan timanteistaan pääsy markkinoille ja ostaa huomattava osuus uusien kilpailijoidensa liikatuotannosta — monissa tapauksissa korotetuilla hinnoilla. Yhtiön markkinaosuus laski [80—85]* prosentista [60—65]* prosenttiin, ja sen varastojen arvo kasvoi nopeasti 2,5 miljardista Yhdysvaltain dollarista 5 miljardiin dollariin. Tämä sitoi käteisvaroja ja sai sijoittajat huolestumaan niin, että yhtiön osakkeiden hinta laski merkittävästi.
- (42) De Beers ei enää pyri ostamaan kaikkia maailman timantteja. Sen sijaan se aikoo lisätä timanttien tarjonnan määrävallassaan olevien [60—65]* prosentin osuuden arvoa ja kasvattaa timantteihin kohdistuvaa kuluttajien kysyntää. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi De Beers on kehittänyt kahteen merkkiin perustuvan strategian. LVMH:n kanssa muodostettavan uuden yhtiön tavoitteena on muodostaa vähittäismyyntistrategia De Beersin nimeen perustuvalla De Beers -merkille, joka on kuluttajien parissa erittäin tunnettu ja jota pidetään erittäin uskottavana. De Beersin myynti- ja markkinointihaara DTC [käyttää omaa merkkiään koskevissa mainoskampanjoissa De Beersin Forevermark-merkkiä ja "Timantti on ikuinen"-mainoslauseita]*. Forevermark on erityinen [väline sen osoittamiseksi, että DTC:ltä peräisin olevat valikoidut timantit ovat lähtöisin muilta kuin konfliktialueilta]*.

- (43) Mainittujen merkkien tukemiseksi De Beers kiinnittää enemmän huomiota timanttien tuotantoketjunsä hallintaan. Tämä käsittää timanttien edelleen välittämistä vastaavien sightholder-asiakkaiden, tukku- ja vähittäiskauppioiden koko verkoston. "Supplier of Choice" (valikoitu toimittaja) -ohjelmalla, jonka De Beers julkisti heinäkuussa 2000, kannustetaan De Beersin sightholder-asiakkaita työskentelemään läheisemmässä yhteistyössä pitemmällä jalostusketjussa toimivien kumppaneiden kanssa niin, että kysyntä saataisiin lisääntymään luomalla useita merkkejä käsittävä toimintaympäristö. De Beers aikoo varmistaa, että sen myymät timantit ohjautuvat mahdollisimman vahvojen ja tehokkaiden kumppaneiden haltuun. Osapuolten väitteen mukaan vastapainoksi toimitukset sightholder-asiakkaille [tehostuvat]*, ja asiakkaat saavat oikeuden hyödyntää De Beersin Forevermark -merkkiä sekä [muuta siihen liittyviä etuja]*.
- (44) Viime aikoihin saakka De Beers on antanut jokaisen alalla toimivan hyötyä mainoskampanjoistaan, mutta tästä lähtien kaikki markkinointi kattaa vain De Beersin asiakkaat. Jotta De Beersin merkin käyttö rajoittuisi yksinomaan yhteisyritykseen, yhtiö muuttaa [omaa mainoskampanjaansa sisällyttämällä siihen Forevermark-merkin tarkoittamaan]* sen kokonaan omistamaa myynti- ja markkinointiyhtiötä DTC:tä.
- (45) Näin ollen De Beers on jokaisen timantin kohtalon seuraamiseen liittyvien jatkuvasti kasvavien logististen ja rahoituksellisten vaikeuksien vuoksi käynnistänyt kysyntään perustuvan strategian, jonka tavoitteena on kasvattaa DTC:n tuotteisiin kohdistuvaa kysyntää.

1 De Beersin määräävä asema raakatimanttien tuotanto- ja myyntimarkkinoilla

1.1 De Beersin markkinaosuus on 60—65 prosenttia ja loput markkinoista ovat hajautuneet pieniin osiin

- (46) De Beers on oman ilmoituksensa mukaan "valvojan" asemassa timanttialalla. Suuren osan 1900-luvusta De Beersillä on ollut määräysvallassaan 85—90 prosenttia koko raakatimanttien tuotannosta. Tämä osuus on viime aikoina supistunut, kun jotkin sen kilpailijoista, kuten Argyle, jäljempänä 'AESO', päättivät irrottautua De Beersin yhden kanavan järjestelmästä ja kun uusi markkinatoimija BHP Diamonds Inc., jäljempänä 'BHP', myös päätti toimittaa ainakin osan timanteistaan markkinoille itsenäisesti. On huomattava, että BHP toimittaa 35 prosenttia tuotannostaan De Beersin myyntikanavan kautta. Näistä viimeaikaisista toimitusosuuden pienenemisistä (ks. taulukko 1) huolimatta De Beers on edelleen suurin raakatimanttien toimittaja. Vuosina 1995—2000 vain kaksi muuta toimittajaa on päässyt yli 10 prosentin markkinaosuuksiin. Tällainen epäsuhta markkinaosuuksissa on sinänsä selvä merkki siitä, että De Beers on raakatimanttien toimittajana määräävässä asemassa.

Taulukko 1

Arvioidut osuudet raakatimanttien toimituksista arvon mukaan laskettuna, 1995-2000

	1995	1996	1997	1998	1999	2000 (arvio)
De Beers	75-80 %	65-70 %	60-65 %	55-60 %	60-65 %	60-65 %
Alrosa	[1-5] % *	[10-15] % *	[10-15] % *	[10-15] % *	[10-15] % *	[5-10] % *
Angola	[1-5] % *	[5-10] % *	[5-10] % *	[5-10] % *	[1-5] % *	[5-10] % *
AESO "Argyle"	[1-5] % *	[1-5] % *	[1-5] % *	[5-10] % *	[1-5] % *	[1-5] % *
Congo	[1-5] % *	[1-5] % *	[1-5] % *	[1-5] % *	[1-5] % *	[1-5] % *
BHP				[1-5] % *	[1-5] % *	[1-5] % *
Miba			< 1] % *	< 1] % *	[1-5] % *	[1-5] % *
SDM						[1-5] % *
Muut	[5-10] % *	[5-10] % *	[1-5] % *	[5-10] % *	[5-10] % *	[5-10] % *
Yhteensä (mij. USD)	> 5000	> 7000	> 7000	> 5000	> 8000	> 8000

- (47) De Beers pystyy myös säätämään raakatimanttien tuotantovauhtia määräysvallassaan olevissa kaivoksissa tuotantokiintiöitä käyttäen. Näin se varmistaa, että markkinoille ei toimiteta liikaa timanteja ja että hinnanlaskupaineet jäävät vähäisiksi. Tämä selittää sen, että De Beers reagoi tuotantoketjussa jäljempänä tapahtuvaan tilanteen kohenemiseen nostamalla raakatimanttiensa hintaa. Jos tilanne jäljempänä tuotantoketjussa heikkenee, se reagoi tuotantokiintiöiden ja hinnanalennusten yhdistelmällä.

1.2 De Beersin kaivokset ovat tehokkaimpia, ja se on tulevien kaivosten käyttöönottajana johtavassa asemassa

- (48) Taulukosta 2 ilmenee, mitkä kaivokset ovat kokonaan De Beersin omistuksessa.

Taulukko 2

Kaivokset	Keskimääräinen arvo euroissa karaattia kohti vuonna 2000	Kaivoksen odotettu käyttöaika
Finsch	> 50	2028
Kimberly	> 50	2018
Kaffiefontain	> 200	2013
Namaqualand	> 100	2010
Venetia	> 50	2018
The Oaks	> 100	2009

- (49) Taulukossa 3 ovat De Beersin yhteisyrityksinä toimivat kaivokset.

Taulukko 3

Yhteisyitys	Kumppani	De Beersin osuus	Keskimääräinen arvo euroissa karaattia kohti vuonna 2000	Kaivoksen odotettu käyttöaika
Marsfontein	Paikalliset kumppanit (29,4%), Southern Era (40%)	31 %	> 50	2002
Debswana	Botswanan valtio (50%)	50 %	> 50	2030
Namdeb Diamond Corporation	Namibian valtio (50%)	50 %	> 300	2021
Williamson	Tanzania State Mining (25%)	75 %	> 100	2006

- (50) De Beersin suurin raakatimanttien lähde ovat Debswanan kaivokset. Debswana on De Beers -yhtymän ja Botswanan valtion yhteisyritys. Tämän yhteisyrityksen sääntöjen mukaisesti De Beers hoitaa botswanalaisia Orapan, Letlhakanen ja Jwanengin kaivoksia.
- (51) De Beersin komissiolle toimittamien tietojen ⁽¹²⁾ mukaan Jwaneng on siellä tuotetun karaattimäärän perusteella maailman tuottoisin timanttikaivos. Lisäksi se on myös De Beersin tuottoisin kaivos, kun otetaan huomioon kaivetun malmimäärän arvo tonnia kohti ja tuotannon tehokkuus. Vuosina 1995—2000 tämä kaivos tuotti vuositasolla yksinään jopa 18 prosenttia koko maailman tuotannosta. De Beersin vuodelta 2000 antamien tilinpäätöstietojen mukaan 55 prosenttia maailman timanttituotannosta saatavista tuloista on peräisin kahdeksasta kaivoksesta, joissa yhden Yhdysvaltain dollarin tulon hankkiminen maksaa alle 0,25 Yhdysvaltain dollaria. Tästä 55 prosentista suurin osa (noin 37 prosenttia) on peräisin De Beersin määräysvallassa olevista kaivoksista, ja loput 18 prosenttia on peräisin kolmesta kaivoksesta, jotka ovat muiden tuottajien määräysvallassa ⁽¹³⁾. Vaikka otettaisiin huomioon epätodennäköinen skenaario, jossa koko jäljelle jäävä tuotanto markkinoitaisiin DTC:n yhden kanavan ulkopuolella, De Beers olisi silti vahvemmassa asemassa kuin yksikään muu tuottaja selviytymään hintasodasta, jos sellainen puhkeaisi.
- (52) Näiden erittäin tuottoisten botswanalaisen kaivosten hallinnasta koituvat kaupalliset edut jatkuvat ennustettavissa olevassa tulevaisuudessa. Kahden suurimman botswanalaisen kaivoksen (Jwanengin ja Orapan) odotettavissa oleva käyttöaika jatkuu vuoteen 2030.

⁽¹²⁾ CO-lomake, liite 7.3/1, taulukko 4 — Arvioidut tuotanto-osuudet kaivoksittain 1995—2000.

⁽¹³⁾ Tiedoissa ei yksilöity De Beersille kuulumattomia kaivoksia.

(53) De Beers on myös lisännyt tuotantoaan samaa vauhtia kuin maailmanlaajuinen timanttituotanto on lisääntynyt. Vuonna 1995 raakatimanttien tuotannon arvo oli 5 894 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria, ja vuoteen 2000 mennessä se lisääntyi 7 519 miljoonaan Yhdysvaltain dollariin. De Beersin osuus tästä tuotannosta on koko ajan pysynyt 41—47 prosentissa. De Beersillä olevan timanttien etsintään liittyvän kokemuksen laajuus ja sen keräämien etsintätoimintaa koskevien tietojen paljous huomioon ottaen sen pitäisi kyetä ennustamaan hyvin tarkasti todennäköisyys, jolla koekaivauskohde voi kehittyä tuottavaksi kaivokseksi. Näiden ansioidensa perusteella De Beersin pitäisi kyetä säilyttämään vahva asemansa raakatimanttien tuotannossa.

1.3 De Beersin oman tuotannon lisäksi sillä on merkittävät varastot, joista se voi laskea raakati-
mantteja markkinoille aina katsoessaan tämän tarpeelliseksi

(54) De Beers on pitänyt yllä varastoja, jotka ylittävät huomattavasti sen tavanomaisen toiminnan. CO-lomakkeessa otetaan huomioon, että varaston määrä on ollut merkittävästi suurempi kuin De Beersin toiminnalliset tarpeet edellyttävät. De Beers toteaa huomautuksessaan tehneensä strategisen päätöksen, jonka mukaisesti se vähentää varastoaan toimintansa kannalta tarpeelliselle tasolle.

(55) Varastojen hallinta on antanut De Beersille mahdollisuuden varmistaa, että markkinoille ei ole toimitettu liikaa tuotteita, ja lisäksi se on varmistanut De Beersin mahdollisuuden päästää markkinoille koska tahansa minkä tyyppisiä laatuja timantteja tahansa sekä aiheuttaa markkinoilla mahdollisesti (väliaikaista) ylitarjontaa.

(56) Vaikka De Beers on ilmoittanut, että se on strategisista syistä päättänyt supistaa varustojensa määrää, tämä ei ole peruuttamaton strategian muutos. Ei ole myöskään syytä uskoa, että De Beersillä ei olisi mahdollisuuksia täyttää varustojensa uudelleen yhtä nopeasti kuin se on supistanut niitä.

1.4 De Beersillä on moniin kilpailijoihinsa läheiset taloudelliset yhteydet

(57) DTC on De Beersin markkinointi- ja myyntihaara, joka tunnettiin aiemmin nimellä Central Selling Organisation (CSO). Myös monet De Beersin kilpailijat myyvät huomattavan osuuden tuotannostaan DTC:n kautta sen kanssa tekemänsä sopimuksen perusteella.

(58) Esimerkiksi Venäjän osuus maailman timanttituotannosta on 20 prosenttia (arvoltaan noin 1,5 miljardia euroa). Venäläinen tuottaja Alrosa toimittaa kuitenkin vain puolet tästä tuotannosta omaan laskuunsa (ks. edellä 46 kappale). Toinen puoli myydään myyntisopimuksen mukaisesti De Beersin ja DTC:n välityksellä.

(59) BHP on timanttien tuotannon alalla uusi toimija, joka aloitti myynnin vuonna 1998. BHP päätti myös toimia jossain määrin DTC:n toimituskanavan ulkopuolella. Sen

markkinaosuus oli vuonna 1999 [1—5] prosenttia* tuotteilla, jotka olivat peräisin kanadalaisesta Ekatin kaivoksesta. BHP toimittaa kuitenkin myös hyvin merkittävän osan tuotannostaan (35 prosenttia) DTC:n välityksellä.

(60) Nämä myyntisopimukset vähentävät merkittävästi kyseisten yhtiöiden kannustimia kilpailla aktiivisesti De Beersin kanssa. Tämä johtuu siitä, että aktiivinen kilpailu alentaisi niiden suoraan myymien tuotteiden hintoja, ja lisäksi se vähentäisi myös niiden DTC:n välityksellä tapahtuvan myynnin arvoa. Tämä kannustaa kyseisiä yhtiöitä toimimaan hintaseuraajina De Beersin ollessa hintajohtaja.

1.5 De Beersin asiakkaat ovat riippuvaisia De Beersin toimituksista, ja niiden mahdollisuudet siirtyä käyttämään muita toimittajia ovat hyvin rajalliset

(61) Joidenkin kaivosten tuotannosta suurempi osuus on tavallista suurempia ja/tai korkealaatuisempia timantteja. Toiset kaivokset taas tuottavat enemmän pienehköjä, värillisiä ja/tai muuten alempiin laatuluokkiin kuuluvia timantteja. Lisäksi tietyn kaivoksen ominaisuudet voivat muuttua ajan myötä riippuen kulloinkin louhittavan malmin tyypistä. De Beers -yhtymän lukuisien kaivosten tuotantojen yhdistäminen auttaa De Beersiä tasoittamaan tuotannossaan ajan mittaan tapahtuvia vaihteluja. Tämä taas antaa De Beersille muita tuottajia paremmat mahdollisuudet tarjota tasalaatuisia tuotteita.

(62) De Beersin markkina-aseman merkittävyys näkyy komission markkinatutkimukseensa saamista vastauksista. Vastauksena kysymyksiin ostopojensa helppoudesta tai niiden siirtämisestä muussa tapauksessa pois DTC:ltä monet vastaajat korostivat, että vaikka ne pystyvät ostamaan muiden toimittajien raakatimantteja, De Beers on ainoa tuottaja, joka pystyy takaamaan minkäänlaista toimitusten yhtenäisyyttä. Koska muiden toimittajien tuottamat raakatimantit ovat peräisin rajallisesta määrästä kaivoksia, ne eivät kykene toimimaan vakaana toimituslähteenä, joten vastaajat ilmoittivat kääntyvänsä muiden toimittajien puoleen vain satunnaisesti. De Beers on vahvistanut tämän tekijän paikkansapitävyyden korostamalla, että De Beers -yhtymän lukuisien kaivosten tuotantojen yhdistäminen auttaa tasoittamaan sen tuotannossa ajan mittaan tapahtuvia vaihteluja.

1.6 De Beers organisoii markkinat

(63) DTC myy raakatimanttituotantonsa joukolle huolellisesti valittuja yrityksiä, joita kutsutaan nimellä "sightholder". Sightholder-asiakkailla on oikeus esittää välittäjiensä kautta pyyntöjä raakatimanttien ostamiseksi erityisten esittelytapahtumien ("sight") yhteydessä, joita DTC järjestää 10 kertaa vuodessa.

(64) Valintaa De Beersin / DTC:n sightholder-asiakkaaksi pidetään timanttialalla suurimpana mahdollisena kunniana, joka voi herättää luottamusta pidemmällä timanttien tuotantoketjussa aina korunvalmistajien ja vähittäismyyjien tasolle saakka. Yritykset työskentelevät vuosia päästäkseen DTC:n sightholder-asiakkaaksi ja

tekevät kaikkensa voidakseen vakuuttaa DTC:n siitä, että niiden rahoitusasema on riittävän vahva ja niiden maine sekä asiakaskunta ovat moitteettomat. Tultuaan valituksi sightholder-asiakkaiden on toimitettava DTC:lle säännöllisesti yksityiskohtaiset luottamukselliset rahoitustietonsa sekä raportit raaka- ja hiottujen timanttien myynnistään, varastoistaan jne. DTC tekee näiden tietojen tarkistamiseksi yllätyskäyntejä sightholder-asiakkaiden luokse tai niiden tuotantolaitoksiin tai keskustelee niiden pankkien kanssa.

- (65) DTC:llä on nykyisin noin 120 hyväksyttyä sightholder-asiakasta. Niiden raakatimanttiostojen määräksi vuonna 2000 arvioidaan [65—75] prosenttia* prosenttia koko maailman raakatimanttimarkkinoista. Sightholder-asiakkaat voivat olla timanttien välittäjiä, hiojia tai kiillottajia (valmistajia), "valmistelijoita" (jotka valmistelevat timantteja muiden toimesta tapahtuvaa hiontaa ja kiillottamista varten), tai ne voivat edustaa mitä tahansa yhdistelmää mainituista tehtävistä. Ne sijaitsevat perinteisissä timantinhiontakeskuksissa New Yorkissa, Antwerpenissä, Tel Avivissa, Mumbaissa/Suratissa ja jossain määrin Etelä-Afrikassa sekä Kaukoidän maissa.
- (66) Komission tutkimus on osoittanut, että DTC:llä on täydellinen päätäntävalta kullekin sightholder-asiakkaalle kymmenen vuotuisen sight-esittelytapahtuman aikana osoittamiensa timanttien määrän, laadun ja arvon suhteen. De Beersin yksityiskohtaiset tiedot pitemmällä timanttien tuotantoketjussa toimivien yhtiöiden taloudellisesta asemasta antavat sille mahdollisuuden määrätä paitsi markkinoille päästämiensä timanttien määrän ja laadun, myös hinnan, joilla kyseiset timantit myydään.
- (67) DTC asettaa kullekin vuodelle myyntitavoitteen, joka perustuu sen käytettävissä olevaan osuuteen raakatimanttien tuotannosta ja ennakoituu globaaliin kysyntään. Se jakaa raakatimantit kuuteen laajaan luokkaan ja päättelee niiden avulla, miten asetettu myyntitavoite voidaan toteuttaa koko sen tarjoaman tuotevalikoiman osalta. Kun DTC on päättänyt, millaisen määrän kuhunkin luokkaan kuuluvia timantteja se aikoo myydä kyseisen vuoden aikana ja missä suhteessa näihin luokkiin kuuluvat timantit olisi varattava kullekin alueelle tai hiontakeskukselle, se ennakoii kullekin sightholder-asiakkaalle vuoden aikana myytävän määrän rasioita.
- (68) Vuotuisen myyntitavoitteen laatimisessa DTC saa tukea De Beersin markkinavalvojilta, jotka vastaavat kussakin perinteisessä hiontakeskuksessa vallitsevia markkinaolosuhteita koskevien kausiraporttien laatimisesta. Ne ehdottavat myös varattavaksi määriä, jotka olisivat riittäviä eri tuoteluokissa kyseisille alueille / hiontakeskuksille, ja huolehtivat siitä, että varausten sisältö vastaa asiakkaiden tarpeita. De Beersin markkinavalvojan asemassaan noudattama markkinoiden segmentointi edistää markkinoiden vakautta, sillä se varmistaa, että mikään yksittäinen hiontakeskus ei pääse liian hallitsevaan asemaan siksi, että siellä toimiville sightholder-asiakkaille olisi varattu liian suuri osuus timanteista.

Tilastollisesti katsoen yli 90 prosenttia raakatimanteista hiotaan kuitenkin Intiassa.

- (69) De Beersin läsnäolo omaa ydintoimintaansa pidemmällä jalostusketjussa Diamdel-yhtiöidensä⁽¹⁴⁾ ja The Polished Divisionin⁽¹⁵⁾ välityksellä, jotka itse asiassa ovat sen omien asiakkaiden kilpailijoita, vaikuttaa myös sen markkinoita koskevien arvioiden yksityiskohtiin ja tarkkuuteen. Diamdel-yhtiöt ostavat raakatimantteja DTC:ltä ja myyvät niitä hiontakeskusten jälkimarkkinoilla (yhden askelman verran sightholder-asiakkaita pidemmällä). De Beersin Polished Division ostaa myös raakatimantteja DTC:ltä ja myy hiottuja timantteja tukkukauppiaille sekä korunvalmistajille. Sen toiminnan ansiosta DTC:llä on paremmat mahdollisuudet ymmärtää hiottujen timanttien markkinoita. Välittäjiltä saatu palaute ja niiden esittämät markkinaraportit sekä timanttikorujen markkinoilla tehdyt lukuisat kuluttajien makua ja tarpeita koskevat tutkimukset kasvattavat De Beersin laajaa ja yksityiskohtaista tietämystä koko timanttien tuotantoketjusta "kaivoksesta kuluttajalle" kaikkialla maailmassa.
- (70) Sisäistä arviointia varten De Beers / DTC lajittelee raakatimantit koon, muodon, laadun ja värin mukaan 16 000 eri luokkaan, joista jokainen liittyy tiettyyn hintaluokkaan. De Beers / DTC käyttää kunkin luokan hintojen määrittelyssä hinnoittelumalliaan, jonka tarkoituksena on määrittää raakatimantista saatavan hiotun timantin odotettavissa oleva arvo. Hiottujen timanttien arvoa ennakoidessaan De Beers / DTC käyttää eri lähteitä, kuten The Polished Divisionin hinnastoa, tunnustetuissa ammattilehdissä julkaistuja hintatietoja, markkinoilta hankittuja tietoja jne. Laskettuaan hiotun timantin käyvän arvon DTC sijoittaa raakatimantin tiettyyn hintaluokkaan. DTC mukauttaa hintoja markkinaolosuhteiden mukaan. Hintojen ei tarvitse muuttua samalla tavoin kaikissa luokissa. Laatuluokissa tehtävät muutokset vastaavat kyseisistä raakatimanteista saatujen hiottujen timanttien hinnanmuutoksia.
- (71) Kun timantit on lajiteltu ja luokiteltu, niistä kootaan myyntilajitelma, joka jaetaan erityisiin tuotekokonaisuuksiin, jotka tunnetaan "rasioina". De Beers / DTC kartoittaa sightholder-asiakkaille varattavat vuotuiset osuudet seuraavien seikkojen perusteella: sightholder-asiakkaiden ilmoittamat tarpeet, sight-esittelytapahtuman ajankohta (joinakin kausina kysyntä on suurempi erityisten tapahtumien, kuten joulun, vuoksi), onko kuluttajamarkkinoilla paljon kysyntää, ja kuinka "täysi" tuotantoketju on. De Beers arvioi säännöllisesti timanttien tuotantoketjun tilanteen perustaan arvionsa raakatimanttien ja hiottujen timanttien varastoihin, joita raakatimanttien kaupan ja jalostuksen parissa tai muilla tuotantoketjun myöhemmillä tasoilla toimivat yksiköt pitävät. Tällä tavoin De Beers arvioi kysynnän tuotantoketjun eri tasoilla ja arvioi, olisiko myyntiä syytä vastavasti mukauttaa ja miten se olisi tehtävä.

⁽¹⁴⁾ Sijaitsevat Antwerpenissä, Israelissa, Intiassa, Hongkongissa ja Etelä-Afrikassa.

⁽¹⁵⁾ The Polished Divisionilla on myyntikonttorit Lontoossa, Antwerpenissä, Hongkongissa ja Venäjällä.

1.7 De Beers pystyy valvomaan sightholder-asiakkaiden toimintaa, koska ne ovat riippuvaisia De Beersistä

- (72) DTC varaa rasioita sightholder-asiakkaille saamiensa pyyntöjen mukaisesti. DTC:llä on tarjolla 83 luokkaan jaoteltuja rasioita, joista se ilmoittaa säännöllisin väliajoin vähimmäismäärän, jota sightholder-asiakkaat voivat pyytää (esimerkiksi "Indian fancies": 350 000 Yhdysvaltain dollaria). Kukin luokka on ilmoituksen mukaan analysoitu tilastollisesti, jotta saataisiin selville rasiaan sisällytettävä raakatimanttien vähimmäismäärä, joka takaa valikoiman tasaisuuden. Kun tämä timanttien vähimmäismäärä kerrotaan rasiaan kuuluvien timanttien keskimääräisellä karaattihinnalla, saadaan rasian vähimmäishinta. Sightholder-asiakkaat pyytävät rasioita ilmoittamalla tarvitsemiensa tuotteiden arvon luokittain (esimerkiksi "spotted-rasia 2—4 ka": 700 000 Yhdysvaltain dollaria). Sightholder-asiakkaille ilmoitetaan ennalta niille kutakin sight-esittelytilaisuutta varten varattu määrä, jotta ne pystyvät järjestämään tätä määrää vastaavan rahoituksen. De Beers saa käteismaksun, ennen kuin se lähettää tavaran asiakkaalle.
- (73) Sightholder-asiakkailla ei ole hintaneuvottelumahdollisuutta. Niille ei edes anneta tietoja yksittäisistä hintaluokista, koska ne ostavat valittuihin laatuluokkiin kuuluvan rasian tavaraa, joka käsittää useita eri hintaluokkia. Niiden on otettava tai jätettävä kiinteään hintaan tarjottu tavara. Niillä on mahdollisuus vain esittää huomautuksia seuraavaa sight-esittelytilaisuutta varten.
- (74) Sightholder-asiakkaat eivät usein saa pyytämäänsä määrää, ja jotkut saavat suhteessa enemmän tai vähemmän kuin muut. Niille on ehkä varattu tiettyihin luokkiin kuuluvia timantteja, joita ne eivät ole pyytäneet, tai niille ei ole myönnetty tiettyjä luokkia päätöksillä, jotka DTC tekee erikseen kutakin sight-esittelytilaisuutta varten.
- (75) Vuonna 2000 sightholder-asiakkaat kieltäytyivät ottamasta vastaan [pieniä osia]* rasioista, jotka DTC oli niille varannut. Tämä saattaa johtua osittain kyseisen vuoden vilkkaista markkinoista mutta myös siitä, että ne eivät tarjonnan vähäisyyden vuoksi halua vaarantaa sight-oikeuttaan ottamalla riskiä sen menettämisestä.
- (76) De Beersillä on myös täydelliset tiedot voittomarginaaleista, joita sightholder-asiakkailla on mahdollisuus saada timantteja myydessään, ja myös keinot vaikuttaa niihin. De Beersin toimitusjohtaja Gary Ralfe korosti vuonna 1999 pitämässään esitelmässä, että De Beersin tekemällä päätöksellä on tärkeää varmistaa sightholder-asiakkaille myytävien rasioiden riittävät voittomarginaalit.

1.8 Suunniteltu "Supplier of Choice" -järjestely lisää todennäköisesti entisestään De Beersin määräsvaltaa asiakkaisiin

- (77) "Supplier of Choice" -järjestelyt⁽¹⁶⁾ ovat osa De Beersin vuonna 1999 käynnistämää strategista uudistusta. Niiden tavoitteena on vahvistaa De Beersin mahdollisuuksia

valvoa sightholder-asiakkaitaan ja viime kädessä lisätä hiottujen timanttien kysyntää sekä nostaa raakatimanttien hintoja.

- (78) "Supplier of Choice" -järjestelyt virallistavat DTC:n ja sen sightholder-asiakkaiden välisen suhteen monin eri tavoin. Perimmäisenä tarkoituksena on varmistaa, että De Beers myy raakatimanttinsa vahvimille ja dynaamisimmille markkinatoimijoille. Tämän tavoitteen savuttamiseksi De Beers aloitti "Supplier of Choice" -ohjelmaan kuuluvan sightholder-asiakkaiden valikoinnin kysymällä erittäin yksityiskohtaisia ja luottamuksellisia tietoja kaikilta nykyisiltä ja uusilta potentiaalisilta sightholder-asiakkaitaan. Kerätyt tiedot merkitsevät jokaisen sightholder-asiakkaan rahoituksen tarkastamista ja sen liiketoimintasuunnitelman arviointia. Kysytyihin tietoihin kuuluivat muun muassa kunkin sightholder-asiakkaan valmistusmahdollisuudet, myyntistrategia, jakelumahdollisuudet, läsnäolo ja vahvuus tietyillä markkinoilla, investointisuunnitelmat myynninedistämiseen ja markkinointiin sekä suunnitelmat ryhtyä toimimaan aktiivisesti jalostusketjun myöhemmillä portailla.
- (79) Arvioinnin jälkeen [kuvaus mallista, jota noudatetaan arvioitaessa sightholder-asiakkaiden suhteellista menestystä]*. DTC pystyy [mallia soveltamalla saatujen tulosten]* perusteella valitsemaan rajatun määrän sightholder-asiakkaita, joiden kanssa se haluaa harjoittaa liiketoimintaa, ja määrittelemään kullekin sightholder-asiakkaalle varattavan timanttimäärän. Pystyäkseen jatkuvasti seuraamaan, mitkä sightholder-asiakkaat menestyvät parhaiten, De Beers aikoo päivittää niitä koskevat yksityiskohtaiset tiedot [tieto päivitystiheydestä]*. Käytännössä tämä takaa sen, että pääosa markkinoista on läpinäkyvää De Beersille.
- (80) Päätöksensä sightholder-asiakkaan kelpoisuudesta ja siitä, myönnetäänkö tälle rasiat esitetyn pyynnön mukaisesti, DTC ottaa edellä 78 kohdassa kuvattujen perusteiden lisäksi huomioon, noudattaako sightholder-asiakas DTC:n parhaita käytäntöjä koskevia periaatteita. Kyseisiin periaatteisiin kuuluu pysyvä pidättäytyminen hylättävistä käytännöistä (kuten lapsityövoiman käytöstä tai kaupankäynnistä timanteilla, jotka ovat peräisin konfliktialueilta), tai varmistumien siitä, että kaikista luonnontimanteille tehtävistä toimenpiteistä ilmoitetaan.

- (81) On todennäköistä, että De Beersin hinnoittelu- ja toimistusten jaottelumenettelyt jatkuvat pääosin ennallaan. Näin ollen De Beers, joka supistaa [supistuksen määrä]* sightholder-asiakkaiden lukumäärää ja edellyttää niiden raakatimanttien oston lisäksi myös asiakkaille myyntiin liittyvien toimintojen täyttä läpinäkyvyyttä, vahvistaa entisestään kykyään valvoa sightholder-asiakkaita ja lisää tietämystään markkinoista.

⁽¹⁶⁾ Järjestelyistä on tehty komissiolle erillinen ilmoitus (asia COMP/E-2/38139).

(82) De Beersin tarkoituksena saattaa olla sightholder-asiakkaiden määrän supistaminen [supistuksen määrä]* maantieteellinen peitto ennallaan säilyttäen. Sightholder-asiakkaiden tilaukset toimitettaisiin kuitenkin suoraan täydellisinä eikä vain [suuri osuus]* niiden tarpeesta. Näin varmistettaisiin toiminnan säännöllisyys ja luottamus koko tuotantoketjussa mutta aiheutettaisiin myös täydellinen riippuvuus ja samalla luotaisiin De Beersille asema ainoana toimittajana. De Beersin toteuttama DTC:n toimituskanavan tiivistäminen toimittamalla tuotteita vain parhaille sightholder-asiakkaille vähentäisi asiakkaiden keskinäistä kilpailua. Tarjoamalla täydet toimitukset rajalliselle määrälle sightholder-asiakkaita De Beers varmistaisi myös valituille sightholder-asiakkaille mahdollisuuden tehdä omille asiakkailleen pitkäaikaisia toimitussitoumuksia⁽¹⁷⁾ ilman epävarmoista tai epäsäännöllisistä toimituksista johtuvia taloudellisia riskejä. Tämä saattaisi puolestaan lisätä kysyntää tuotantoketjun loppupäässä.

(83) Tätä muutosta on tarkasteltava ottaen huomioon Forevermark-merkin kehitys ja sen ansiosta lisääntynyt luottamus DTC:n yhteen toimituskanavaan ja sen uudistunut kiinnostavuus uusien raakatimantintuottajien parissa. Tuotantoketjun alkupäästä johtuva luottamuksen lisääntyminen tuottaa myönteisiä tuloksia tuotantoketjun loppupäässä.

2 Yhteisyrityksen perustaminen LVMH:n kanssa ei vahvista merkittävästi De Beersin määräävää asemaa raakatimanttien markkinoilla

2.1 Yhteisyritys pystyy kehittämään ja hyödyntämään mahdollisuuksia, joita De Beersin nimeen liittyvä merkkimielikuva korkealuokkaisten timanttien tarjoajana tuo mukanaan

(84) Ehdotus yhteisyrityksen perustamisesta LVMH:n kanssa on tulos vuonna 1999 aloitetusta strategisesta uudistuksesta, joka koski kaikkia De Beersin liiketoiminnan osaluokkia. De Beersin johto nimesi tämän prosessin perusteella useita aloitteita, joihin kuuluvat toimenpiteet raakatimanttien kysynnän lisäämiseksi ja mahdollisuudet käyttää De Beersin nimeä timanttikorujen tuotemerkkinä⁽¹⁸⁾. Yksi "uuden De Beersin" tärkeimmistä tukipilarista nojaa De Beersin tuotemerkkin toistaiseksi käyttämättä jääneiden mahdollisuuksien hyödyntämiseen perustamalla Rapids World -yhteisyritys.

(85) De Beersin neuvonantaja N M Rothschild & Sons on todennut aiheesta "Project Rapids Joint Venture" laatimansa luottamuksellisen muistion 4 osassa (De Beers -tuotemerkki) seuraavaa: [kuvaus De Beersin tuotemerkkinsä mahdollisuuksia koskevasta arviosta ja sen perusteista]*⁽¹⁹⁾.

(86) De Beers -tuotemerkkin perinteet nojaavat yhtiön 112-vuotiseen historiaan johtavana timanttialan yrityk-

senä⁽²⁰⁾. De Beers alkoi luoda suhteita kuluttajiin vuonna 1939, jolloin se käynnisti Yhdysvalloissa alun perin timanttikihlasormuksiin keskittyneen markkinoinnin (nykyisin noin 74 prosenttia yhdysvaltalaisista kihlapareista ostaa kihlasormukseksi timanttisormuksen)⁽²¹⁾. Kuluttajiin kohdistuvan markkinointitoiminnan alettua vuonna 1939 De Beersin kuluttajamarkkinointiosasto on työskennellyt menestyksekkäästi kehittääkseen "timanttiunelma" -konseptia, joka perustuu timantin fyysisiin ominaisuuksiin, kuten kauneuteen ja harvinaisuuteen, ja tunteenomaisiin arvoihin kuten rakkauteen ja romantiikkaan, arvokkuuteen ja statukseen sekä mystiikkaan ja historiaan. Näitä ydinkäsitteitä täydentää vielä mielikuva ikuisuudesta ("Timantti on ikuinen")⁽²²⁾.

(87) De Beersin vahva suhde kuluttajiin on tulosta De Beersin tiedotustoiminnasta ja historiasta, joilla yhtiölle on onnistuttu luomaan kuluttajien "neuvonantajan" asema näiden valitessa itselleen timanttikoruja⁽²³⁾. De Beers keksi ja teki maailmanlaajuisesti tunnetuksi neljän C:n käsitteen (carat, colour, clarity, cut eli karaatti, väri, puhtaus, hionta), joka antaisi asiakkaille mahdollisuuden tehdä asiantuntevampia päätöksiä. Se yhdisti myös mainonnassaan timanttikihlasormuksen osto-ohjeen palkkaan ("Miten saat kahden kuukauden palkan kestämään ikuisesti? Timanttikihlasormuksessa"). Tämä nosti huomattavasti timanttikihlasormusten hintoja⁽²⁴⁾.

(88) Tietoisuus De Beersin merkistä ja yhtiön imago ovat tulosta De Beersin toteuttamista timanttien markkinointikampanjoista. Vuosina 1995—1999 yhtiön markkinointikustannukset olivat yhteensä noin [...] miljoonaa Yhdysvaltain dollaria⁽²⁵⁾. De Beersin tuotemerkillä on suuri välitön tunnettuus (osuus kohderyhmän kuluttajista, jotka tunnistavat De Beersin timanttialalla toimivaksi yhtiöksi kuullessaan sen nimen) koko maailmassa, erityisesti Yhdysvalloissa ([...]* prosenttia), Euroopassa (Italia [...] prosenttia), Saksa [...] prosenttia, Yhdistynyt kuningaskunta [...] prosenttia) ja Japanissa ([...]* prosenttia)⁽²⁶⁾. Sekä yhdysvaltalaiset että japanilaiset kuluttajat yhdistävät De Beersin tuotemerkkin [timanttityypin kuvaus]*⁽²⁷⁾. [Kuvaus De Beersin merkkitietoisuutta koskevan tutkimuksen tuloksista, jotka osoittavat De Beersin merkin olevan hyvin tunnettu kuluttajien parissa]*⁽²⁸⁾.

(89) Yhteisyritys kehittää De Beersin nimen maailmanlaajuisia potentiaalia kuluttajille tarjottavien tuotteiden merkinä. Se saa yksinoikeuden koko maailmassa De Beers -tuotemerkkin käyttöön kuluttajille tarjottavien ylellisyystavaroitten markkinoilla. Yhteisyritys keskittyy lähinnä huipputuoteisiin timanttikoruihin.

⁽¹⁷⁾ Käytännössä tämä vähentäisi kauppiaiden määrää ja supistaisi jonkin verran toimitusketjua.

⁽¹⁸⁾ De Beersin luottamuksellinen muistio aiheesta "Project Rapids Joint Venture", Rothschild, heinäkuu 2000, s. 7.

⁽¹⁹⁾ De Beersin luottamuksellinen muistio aiheesta "Project Rapids Joint Venture", Rothschild, heinäkuu 2000, s. 31.

⁽²⁰⁾ Edellä mainittu lähde, De Beers -tuotemerkki, sivut 31—51.

⁽²¹⁾ Edellä mainittu lähde, s. 33.

⁽²²⁾ Edellä mainittu lähde, sivut 33—34.

⁽²³⁾ Edellä mainittu lähde, s. 36.

⁽²⁴⁾ Edellä mainittu lähde, sivut 37—38.

⁽²⁵⁾ Edellä mainittu lähde, s. 41.

⁽²⁶⁾ Edellä mainittu lähde, s. 44.

⁽²⁷⁾ Edellä mainittu lähde, s. 45.

⁽²⁸⁾ Project Rapids -liiketoimintasuunnitelma, 15.12.2000, tiivistelmä 1.

2.2 Yhteisyrityksen toiminta perustuu De Beersin ainu-
laatuiseen asiantuntemukseen timanttien valikoijana
ja tarjoajana

(90) De Beers -nimen lisäksi yhteisyrityksen omaleimainen
tarjonta kuluttajille perustuu De Beersille kertyneeseen
merkittävään timanttialan asiantuntemukseen. De Beers
myy keskitetyn timanttien kauppa- ja markkinointias-
tonsaa välityksellä kaksi kolmannesta koko maailman
jalokivilaatuisista timanteista sightholder-asiakkailleen,
jotka toimivat hiontakesuksissa eri puolilla maailmaa.
Kyseisten timanttien arvioinnista ja lajittelusta vastaa
[joukko]* asiantuntijoita [kuvaus asiantuntijoiden koke-
muksesta]*⁽²⁹⁾.

(91) Teknisten taitojensa ja esteettisen tarkkanäköisyytensä
ansiosta De Beersin asiantuntijat pystyvät arvioimaan
kunkin timantin tekniset ominaisuudet ja analysoimaan
sitä yksityiskohtaisesti niin, että tulokseksi saadaan lopul-
linen subjektiivinen arvio siitä, mistä timanteista saadaan
aikaan tasapainoisin lopputulos ja parhaat valontaitto-
sekä kirkkausominaisuudet⁽³⁰⁾. Yhteisyritys käyttää De
Beersin asiantuntemusta valitessaan kauneimmat
timantit. Se käyttää apuna myös kaavamaisista perinteisten
neljän C:n arviointia kuitenkin ylittäen sen vaatimukset⁽³¹⁾. Näin se luo kuluttajille tarjottavan omalei-
misen timanttikorvalikoiman.

(92) Teknisiä palveluja koskevan sopimuksen mukaisesti De
Beers siirtää yhteisyritykselle De Beersin henkilöstöä ja
teknologiaa [kuvaus näiden siirtojen tarkoituksesta]*⁽³²⁾.
[Kuvaus timanttien valintaprosessista, siinä sovellettavista
valintakriteereistä ja tavasta, jolla valitut timantit varuste-
taan tuotemerkillä]*.

(93) [Kuvaus De Beers -instituutin tavoitteista ja sen tulevista
yhteyksistä Rapids Worldin kanssa]*⁽³³⁾.

2.3 De Beersin määräävä asema raakatimanttien markki-
noilla ja sen määräysvalta sightholder-asiakkaisiin
varmistavat, että yhteisyritys saa käyttöönsä
parhaanlaatuiset timantit

(94) Hiottujen timanttien saatavuus on yhteisyrityksen
kannalta ratkaiseva toiminnallinen kysymys, koska De
Beersin tuotemerkki perustuu parasta laatua edustaviin
toimituksiin. Yhteisyritys sitoutuu [kuvaus Rapids
Worldin odotettavissa olevista järjestelyistä hiottujen
timanttien toimitusten suhteen]*⁽³⁴⁾.

(95) Yhteisyritykselle hiottuja timantteja toimittavat yhtiöt
tulevat todennäköisesti olemaan De Beersin sightholder-
asiakkaita, koska De Beers on maailman merkittävin
keskimääräistä kalliimpien ja parempilaatuisten timant-
tien toimittaja. De Beersillä on sight-järjestelmänsä
ansiosta valtavan suuret mahdollisuudet määrätä raakati-

manttitoimitusten jakautumisesta. Koska varattuihin
rasioihin sovelletaan ota tai jätä -järjestelmää,
sightholder-asiakkaat ovat riippuvaisia De Beersin
halusta toimittaa niille juuri senlaatuista timantteja, joita
ne tarvitsevat liiketoiminnassaan. Sightholder-asiakkaiden
on toimitettava De Beersille säännöllisesti yksityiskoh-
taiset tiedot toiminnastaan, tuotannostaan, taloudellisesta
menestyksestään, hiottujen timanttien ja raakatimanttien
varastoistaan ja hiottuja timantteja ostavista asiakkais-
taan, joten De Beers saa tietoonsa, mitkä sightholder-
asiakkaista toimittavat hiottuja timantteja yhteisyrityk-
selle. De Beersin valta päättää timanttitoimitusten jakau-
tumisesta antaa sille mahdollisuuden ohjata laadukkaat
timantit sellaisille sightholder-asiakkaille, jotka toimit-
tavat tuotteitaan yhteisyritykselle. Näin se voi varmistaa,
että yhteisyritys saa jatkuvasti parasta laatua.

2.4 LVMH:n tietotaito ja asiantuntemus ylellisten merk-
kitavaroiden kehittäjänä ja vähittäismyyntiverkkojen
hallinnoijana varmistaa yhteisyrityksen menesty-
misen vähittäiskauppiana

(96) De Beersillä on tuotemerkki ja timanttialan asiantun-
temus sekä määräävä asema raakatimanttien tuotannossa
ja markkinoinnissa. De Beersillä ei ole kuitenkaan taitoa
hallita vähittäismyynnin tuotemerkkejä eikä asiantunte-
musta vähittäiskaupasta tai myynninedistämisestä.
Tämän vuoksi se ei katsonut voivansa aloittaa korujen
vähittäiskauppaa yksin vaan valitsi kumppanin, joka toisi
mukanaan tietotaidon ja asiantuntemuksen merkkitava-
roiden kehittämisestä ylellisyystarkoituksiin ja vähittäis-
myyntiverkkojen hallinnoinnista. LVMH, joka on
maailman johtava ylellisyystavaroihin erikoistunut
yhtymä, on ihanteellinen kumppani kehittämään De
Beersin tuotemerkin mahdollisuuksia kuluttajamarkki-
noilla, koska sillä on laaja kokemus sekä ylellisten merk-
kien että laadukkaiden vähittäismyyntijärjestelmien
lanseeraajana⁽³⁵⁾.

(97) LVMH:lla on ainu-laatuinen valikoima erittäin elinvoi-
maisia tuotemerkkejä ja tunnettuja nimiä. Sen ylellisyys-
tuotteisiin liittyvään toimintaan sisältyy viiniä ja samp-
panjaa (kuten merkit Moët & Chandon, Dom Pérignon,
Veuve Clicquot, Krug, Pommery, Chateau d'Yquem,
Hennessy), muotia ja nahkatuotteita (kuten merkit Louis
Vuitton, Loewe, Céline, Berlutti, Kenzo, Givenchy, Chris-
tian Lacroix, Fendi, Pucci), parfyymejä ja kosmetiikkaa
(kuten merkit Givenchy, Guerlain, Christian Dior, Kenzo)
sekä kelloja ja koruja (kuten merkit TAG Heuer, Ebel,
Chaumet, Zenith, Fred Joallier). Vuonna 1999 LVMH:n
nettomyynti kasvoi 23 prosenttia, 8,5 miljardiin
euroon⁽³⁶⁾. Konjakkien ja samppanjoiden kaupassa
LVMH on maailmanlaajuisesti johtoasemassa. Konja-
keista sen osuus on 34 prosenttia ja samppanjoista 19

⁽²⁹⁾ De Beersin luottamuksellinen muistio aiheesta "Project Rapids Joint
Venture", Rothschild, heinäkuu 2000, s. 32.

⁽³⁰⁾ Project Rapids -liiketoimintasuunnitelma, 15.12.2000, tiivistelmä 5.
⁽³¹⁾ Ks. edellä.

⁽³²⁾ Project Rapids -liiketoimintasuunnitelma, 15.12.2000, liite 15.3.

⁽³³⁾ Edellä mainittu lähde, De Beers -instituutti, 8.1, 8.2.

⁽³⁴⁾ De Beersin luottamuksellinen muistio aiheesta "Project Rapids Joint
Venture", Rothschild, heinäkuu 2000, s. 61.

⁽³⁵⁾ Yhteinen lehdistötiedote 16.1.2001.

⁽³⁶⁾ LVMH:n vuosikertomus vuodelta 1999, s. 8.

prosenttia⁽³⁷⁾. Louis Vuitton on maailman johtava ylellisyustuotemerkki⁽³⁸⁾. Valikoitujen parfyymien ja kosmetiikkatuotteiden alalla LVMH on kolmantena koko maailmassa ja ensimmäisenä Euroopassa⁽³⁹⁾. Ylellisten kellojen alalla LVMH on kolmantena koko maailmassa⁽⁴⁰⁾.

- (98) LVMH:lla on käytössään ja omistuksessaan yli 1 000 vähittäismyymälää⁽⁴¹⁾. LVMH:n mielestä vähittäisjakelun hallinnalla on ratkaiseva merkitys menestymiselle ylellisyysmerkkien kaupassa, koska se mahdollistaa yhtiölle vähittäismyymälämarkkinoiden valvonnan ja varmistaa, että yhtiön merkki-imago ja ympäristö, jossa yhtiön tuotteita myydään, ovat korkeinta mahdollista laatua⁽⁴²⁾. LVMH:lla on erillinen valikoivaan vähittäismyymälämarkkinoihin erikoistunut liiketoimintaryhmä (Selective Retailing), ja ylellisyystavaroiden valikoivan myynnin alalla sillä on johtoasema maailmassa⁽⁴³⁾. LVMH:n verkostoon kuuluu ylellisiä boutique-myymälöitä ja muoti- sekä nahkatuotteiden tuottajien myymälöitä kaikkialla maailmassa, verottomia Duty Free Shoppers (DFS) -ylellisyystavaramyymälöitä, Sephora-nimisiä parfyymi- ja kosmetiikkamyymälöitä sekä Le Bon Marché, joka on arvioitu Pariisin ylellisimmäksi tavarataloksi⁽⁴⁴⁾. DFS:llä on kansainvälisille matkustajille tarkoitettujen vähittäiskaupan johtoasema koko maailmassa⁽⁴⁵⁾. LVMH osti vuonna 2000 yhdysvaltalaisen Miami Cruiseline Services -yhtiön, jolla on johtoasema koko maailman risteilylaivoilla myytävien verottomien ylellisyystuotteiden kaupassa ja joka täydentää DFS:n toimintoja⁽⁴⁶⁾.
- (99) Yhteisyritys tukeutuu LVMH:n laajaan kokemukseen sekä ylellisyysmerkkien kehittäjänä että laadukkaiden vähittäismyymälämarkkinoita lanseeraajana. Sillä tulee olemaan tärkeä tehtävä LVMH:n ylellisyystuotteiden valikoimassa⁽⁴⁷⁾.

2.5 De Beersin ja LVMH:n toisiaan täydentävät vahvuudet saattavat antaa yhteisyritykselle mahdollisuuden saavuttaa johtoasema hienoimpien (merkkituotteina markkinoitavien) timanttikorujen vähittäiskaupassa

- (100) De Beersin arvion mukaan timanttikorujen (kaikkien arvokorujen, joissa on timantteja) vähittäismyymälämarkkinoita oli vuonna 1999 koko maailmassa noin 56 miljardia Yhdysvaltain dollaria, ja lähes [...] Yhdysvaltain dollaria kyseisestä myynnistä koski timanttikoruja, joiden yksikköhinta vähittäiskaupassa oli yli 1 000 Yhdysvaltain dollaria (arvokkaimmat timanttikorut)⁽⁴⁸⁾, [kuvaus tuotteista, joihin Rapids World keskittyy]*⁽⁴⁹⁾. Timanttikoru on edelleen erittäin hajanainen, ja suurimmasta osasta myyntiä vastaavat pienimuotoiset itsenäiset korukauppiat, joiden toimintamuotona on tavallisesti perinteinen myymälä⁽⁵⁰⁾. Erikoisliikkeiden ja yksittäisten

vähittäiskauppioiden osuus koko ylellisyyskorujen vähittäismyynnistä on Ranskassa 84 prosenttia, Saksassa 86 prosenttia, Italiassa 95 prosenttia, Espanjassa 74 prosenttia ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa 63 prosenttia⁽⁵¹⁾. Erikoisliikkeet ja yksittäiset kauppiat ovat myös Yhdysvalloissa ylellisyyskorujen merkittävin jakelukanava, jonka osuus myynnistä on 86 prosenttia⁽⁵²⁾. Japanissa taas tavaratalojen osuus ylellisyyskorujen myynnistä on suurin, 83 prosenttia⁽⁵³⁾. Tavaratalot ovat toiseksi merkittävin jakelukanava Ranskassa (12 prosenttia), Saksassa (9 prosenttia), Espanjassa (7 prosenttia) ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa (22 prosenttia)⁽⁵⁴⁾. Verottomat myymälät ovat kolmanneksi merkittävin jakelukanava. Tämän alan suuret toimijat ovat merkkituotteina markkinoitavien arvokkaampien korujen vähittäismyymälä, kuten Tiffany, Cartier, Bulgari ja Van Cleef & Arpels.

- (101) Timanttikorujen vähittäismyymälämerkit eivät ole vielä sanottavasti kehittyneitä. Ylellisyystavaroihin luettavien merkkikorujen tuotesegmentin vähittäismyymälämarkkinoita arvioidaan 4,5 miljardia Yhdysvaltain dollaria. Ylellisyystavaroihin luettavien merkkikorujen alalla suurimmat toimijat ovat Cartier (vuoden 1998 liikevaihto 1 580 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria), Tiffany (vuoden 1998 liikevaihto 970 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria) ja Bulgari (vuoden 1998 liikevaihto 370 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria). Jos kelloja ei oteta huomioon, Tiffany on maailman suurin (vuoden 1998 liikevaihto 860 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria) ja Cartier toiseksi suurin (vuoden 1998 liikevaihto 500 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria). Tiffany on Yhdysvaltain johtava korumerkki⁽⁵⁵⁾. Tiffanyn maailmanlaajuinen osuus kaikista arvokoruista on 2 prosenttia ja merkkituotteina markkinoitavista arvokoruista 19 prosenttia. Cartier on johtava korumerkki Ranskassa, Saksassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa sekä johtava länsimainen korumerkki Japanissa⁽⁵⁶⁾. Cartierin maailmanlaajuinen osuus kaikista arvokoruista on 1 prosentti ja merkkituotteina markkinoitavista arvokoruista 11 prosenttia. Cartier ja Bulgari ovat johtavat ylellisten korujen merkit Italiassa ja Espanjassa⁽⁵⁷⁾.

- (102) Ehdotettu yhteisyrityksen perustaminen perustuu De Beersin perinteisiin johtavana timanttialan yhtiönä maailmassa, timanttituotannon tehokkuuteen ja kustannusten alentamiseen sekä laajaan tuotemerkkipäätösoimaan ja LVMH:n kokemukseen ja tukeen kansainvälisessä vähittäismyymälämarkkinoita lanseeraajana ja tukeen kansainvälisessä vähittäismyymälämarkkinoita lanseeraajana. Yhteisyritys myy timanttikoruja [kuvaus mahdollisista vähittäismyymälätyypeistä]*. Se keskittyy toiminnassaan arvokkaampiin timanttikoruun. [Tietoja tavasta, jolla Rapids World keskittyy ensiluokkaisiin timanttikoruun]*⁽⁵⁹⁾.

- (103) [Tietoja Rapids Worldin odotettavissa olevasta rakenteesta]*⁽⁶⁰⁾.

⁽³⁷⁾ Edellä mainittu lähde, s. 7.

⁽³⁸⁾ Ks. edellä.

⁽³⁹⁾ Ks. edellä.

⁽⁴⁰⁾ Ks. edellä.

⁽⁴¹⁾ Edellä mainittu lähde, s. 9.

⁽⁴²⁾ Edellä mainittu lähde, s. 21.

⁽⁴³⁾ Edellä mainittu lähde, s. 6.

⁽⁴⁴⁾ Edellä mainittu lähde, s. 21.

⁽⁴⁵⁾ Edellä mainittu lähde, s. 6.

⁽⁴⁶⁾ Edellä mainittu lähde, sivut 4 ja 60.

⁽⁴⁷⁾ Yhteinen lehdistötiedote 16.1.2001.

⁽⁴⁸⁾ De Beersin luottamuksellinen muistio aiheesta "Project Rapids Joint Venture", Rothschild, heinäkuu 2000, s. 8.

⁽⁴⁹⁾ Project Rapids -liiketoimintasuunnitelma, 15.12.2000, tiivistelmä 3.

⁽⁵⁰⁾ Edellä mainittu lähde, s. 4.

⁽⁵¹⁾ Datamonitor, ylellisyystavarat 1998, korut, sivut 66, 68, 69, 73, 75 — prosenttiosuudet arvon mukaan.

⁽⁵²⁾ Edellä mainittu lähde, s. 64 — prosenttiosuus arvon mukaan.

⁽⁵³⁾ Edellä mainittu lähde, s. 78 — prosenttiosuus arvon mukaan.

⁽⁵⁴⁾ Edellä mainittu lähde, sivut 66, 68, 73, 75 — prosenttiosuudet arvon mukaan.

⁽⁵⁵⁾ Datamonitor, ylellisyystavarat 1998, korut, s. 64.

⁽⁵⁶⁾ Edellä mainittu lähde, sivut 66, 69, 76, 79.

⁽⁵⁷⁾ Edellä mainittu lähde, sivut 71 ja 73.

⁽⁵⁸⁾ Project Rapids -liiketoimintasuunnitelma, 15.12.2000, tiivistelmä 2.

⁽⁵⁹⁾ Ks. edellä.

⁽⁶⁰⁾ Edellä mainittu lähde, s. 13.

- (104) Yhteisyritys avaa vuosina 2001—2002 [tietyn määrän]* myymälöitä [tietoja avattavien myymälöiden sijainnista]*. Vuosina 2003—2005 avataan [tietty määrä]* myymälöitä ja vuoteen 2010 mennessä avataan [tietty määrä]* myymälöitä ja [tietty määrä]* boutique-myymlöitä perustetaan [tiettyihin]* paikkoihin. [...] globaalien verkoston maantieteellinen jakauma kattaa [tietyn määrän]* myymälöitä [maan nimi]*, [tietyn määrän]* myymälöitä [maan nimi]*, [tietyn määrän]* myymälöitä keskeisissä maissa muualla maailmassa ja [tietyn määrän muita]* boutique-myymlöitä⁽⁶¹⁾.
- (105) De Beersin tuotemerkin ja sen timantteihin liittyvän asiantuntemuksen yhdistäminen LVMH:n suunnittelutaitoon, sen asiantuntemukseen tuotemerkkien hallinnasta ja sen maailmanlaajuiseen jakeluverkkoon sekä tietotaitoon voi antaa yhteisyritykselle mahdollisuuden tulla johtavaksi toimijaksi merkkituotteina markkinoitavien arvokkaampien korujen vähittäiskaupassa. Yhteisyrityksen nettomyynnin ennakoidaan kasvavan vuoteen 2005 mennessä [...] Yhdysvaltain dollaria ja vuoteen 2010 mennessä [...] Yhdysvaltain dollaria⁽⁶²⁾. Näiden suunnitelmien perusteella [kuvaus Rapids Worldin odotetusta menestyksestä ja tuloksista verrattuna muihin korujen vähittäiskauppiaisiin]* (suunnitelman mukaan toiminnan tulos kasvaa vuoteen 2010 mennessä [...] Yhdysvaltain dollariin⁽⁶³⁾). Yhteisyrityksen markkina-aseman ansiosta De Beers -tuotemerkki vakiinnuttaa asemansa merkkituotteina myytävien timanttikorujen johtavana tuotemerkkinä.
- 2.6 Yhteisyritys ei kuitenkaan vahvista merkittävästi Forevermark-merkistä tunnettua De Beersin omaa toimituskanavaa
- (106) De Beers on strategisen uudistuksensa yhteydessä päättänyt erottaa toisistaan De Beersin nimen, jota käytetään yksinomaan Rapids-yhteisyrityksen tuotemerkkinä, ja DTC-tavaramerkin, joka yhdistetään nyt Forevermark-nimeen ("timantti on ikuinen"). DTC:n uusi Forevermark-identiteetti käsittää kolme päätekijää: yrityksen nimen (DTC), maailmankuulun mainoslauseen "Timantti on ikuinen" ja visuaalisen merkin (DTC-logo), jota kutsutaan nimellä "Forevermark".
- (107) Forevermarkista on tarkoitus tehdä [Forevermarkin suunniteltu käyttö]* timanteille, jotka täyttävät DTC:n timanttialan parhaita käytäntöjä koskevat periaatteet. Forevermark-timantit ovat luonnollisia, käsittelemättömiä, peräisin muilta kuin konfliktialueilta ja tuotettu ympäristöä koskevien parhaiden käytäntöjen sekä yhteiskunnallista käyttäytymistä koskevien periaatteiden mukaisesti niin, että niiden eettinen tausta on ongelmaton. Forevermark symboloi timantin moitteettomuutta. Se ei liity timantin laatuun eikä arvoon, joka perustuu perinteisiin neljään C:hen, joten [kuvaus Forevermarkin käytön potentiaalisesta laajuudesta]*. Forevermark tarkoittaa itse asiassa viidettä C:tä, joka on "confidence" (luottamus).
- (108) Vakiinnuttamalla DTC:n Forevermark [välineeksi, jonka avulla valikoitujen timanttien alkuperäksi tunnustetaan DTC]*, De Beers aikoo lisätä merkittävästi DTC:n toimitamien timanttien kysyntää. Forevermark-merkistä on tarkoitus tehdä muilta kuin konfliktialueilta peräisin olevien, eettisten periaattein tuotettujen timanttien synonyymi. DTC ja sightholder-asiakkaat [yksityiskohtia ehdotetusta tavasta, jolla DTC ja sightholder-asiakkaat käyttävät Forevermark-merkkiä osoittaakseen, että timantit ovat peräisin muilta kuin konfliktialueilta]*⁽⁶⁴⁾. Toimenpiteiden tuloksena jokaisen timantin alkuperän merkitys kasvaa kuluttajille, jotka alkavat vaatia entistä enemmän DTC:n toimittamia muilta kuin konfliktialueilta peräisin olevia timantteja.
- (109) De Beersin Forevermark-merkistä on tarkoitus tehdä yrityksen oma tuotetta koskeva vakuutus, joka tekee DTC:n timanteista jo sinänsä asiakkaiden silmissä avoimilta markkinoilta peräisin olevia raakatimantteja arvokkaampia ja tukee näin DTC:n raakatimanttien arvostusta ylimpään hintaluokkaan. De Beersin tavoitteena on luoda tilanne, jossa asiakkaat vaativat tuotantoketjun loppupäässä juuri Forevermark-timantteja, minkä tuloksena kysynnän painopiste keskittyy DTC:ltä peräisin oleviin timantteihin. Tästä seuraa, että itsenäiset tuottajat saattavat ajan mittaan päättää vielä lisätä timanttiensa myyntiä DTC:n toimituskanavan kautta.
- (110) Aikaisemmin De Beers onnistui taivuttelemaan riippumattomat tuottajat, kuten Alrosan tai BHP:n, toimittamaan osan tuotannostaan De Beersille, koska De Beersillä oli hintatasoa ylläpitävä tehtävä. Tulevaisuudessa De Beers voi saada aikaan samanlaiset järjestelyt Forevermark-merkin voimalla, jos se onnistutaan vakiinnuttamaan muilta kuin konfliktialueilta peräisin olevien timanttien synonyymiksi. Lisäarvo, jolla DTC voisi tukea raakatimanttiensa myyntiä, nostaisi DTC:n ulkopuolella toimivien tuottajien kilpailukustannuksia. Toisaalta DTC pystyisi itse määräämään DTC:n raakatimanttien hinnan, mikä antaisi sille mahdollisuuden maksaa riippumattomille tuottajille. Näin ollen kilpailijat voivat ajan mittaan päättää myydä tuotteensa DTC:n jälleen houkuttelevaksi muuttuneen yhden toimituskanavan kautta sen sijaan, että myisivät alempana hintaan avoimilla markkinoilla.
- (111) Yhteisyritys ottaa käyttöön ja toteuttaa timanttien hankinnassaan politiikkoja ja käytäntöjä, jotka vastaavat DTC:n parhaita käytäntöjä koskevia periaatteita⁽⁶⁵⁾. [Kuvaus ehdoista, joita noudattaen Forevermark-merkkiä on lupa käyttää]*.
- (112) Komission tutkimuksen tulokset eivät ole kuitenkaan vahvistaneet sitä, että yhteisyrityksen luominen olisi välttämätöntä Forevermark-merkin käyttöönotolle, eikä sitä, että yhteisyritys johtaisi raakatimanttimarkkinoilla merkittäviin rakenteellisiin muutoksiin. Rakenteellinen muutos johtuu etupäässä De Beersin omasta tuotemerkkistrategiasta.

⁽⁶¹⁾ Edellä mainittu lähde, s. 11.

⁽⁶²⁾ Project Rapids -liiketoimintasuunnitelma, 15.12.2000, rahoitus-suunnitelmat, tiivistelmä rahoituksesta.

⁽⁶³⁾ Edellä mainittu lähde, yhteenveto tuloslaskemista.

⁽⁶⁴⁾ DTC kasvattaa omiin globaaleihin mainoskampanjoihinsa varattuja markkinointimäärärahoja lisätäkseen timanttien yleistä kysyntää kuluttajien parissa. Se investoi noin 180 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria kuluttajille suunnattujen vuoden 2001 markkinointikampanjoiden rahoittamiseen, joissa se käyttää maailmankuulua mainoslauseita "Timantti on ikuinen". Yhteinen lehdistötiedote 16.1.2001.

⁽⁶⁵⁾ Osakassopimus, s. 83.

- (113) [Kuvaus ehdoista, joita noudattaen Forevermark-merkkiä on lupa käyttää]*. Koruala on varsin hajanainen (ks. edellä 100 kappale). Yhteisyrityksen toiminta perustuu De Beersin johtoasemaan timanttilalla, ja sen tarkoituksena on tulla timanttikorujen vähittäiskaupassa auktoriteetiksi, joka pystyy asettamaan vähittäiskaupan tasolla sovellettavia standardeja (ks. edellä 93 kappale). [Kuvaus ehdoista, joita noudattaen Forevermark-merkkiä on lupa käyttää]*. Tällainen vaikutus jäisi kuitenkin hyvin rajalliseksi. Yhteisyritys ei ole vielä aloittanut toimintaansa, ja sen on rakennettava markkina-asemansa arvokorujen tuotemerkkinä seuraavien kymmenen vuoden aikana. De Beers on ilmoittanut julkisesti, että DTC lisää omien maailmanlaajuisten markkinointikampanjoiden rahoitukseen osoittamiaan varoja kasvattaakseen timanttien yleistä kysyntää kuluttajien parissa ja että se investoi vuonna 2001 noin 180 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria kuluttajille suunnattuihin markkinointikampanjoihin, joissa käytetään tunnettua mainoslausetta ”Timantti on ikuinen”⁽⁶⁶⁾. Ottaen huomioon De Beersin määräävä asema raakatimanttien markkinoilla näyttää todennäköiseltä, että DTC ja sen sightholder-asiakkaat onnistuisivat vakiinnuttamaan Forevermark-merkin myös ilman ehdotettua yhteisyritystä.
- (114) Näin ollen komissio päätelee, että ehdotettu yhteisyritys ei vahvistaisi merkittävästi De Beersin nykyistä määräävää asemaa maailmanlaajuisilla raakatimantti-markkinoilla.

VII PÄÄTELMÄT

- (115) Edellä esitetyn perusteella voidaan päätellä, että ehdotettu keskittymä ei johtaisi sellaiseen määräävien asemien vahvistumiseen, jonka seurauksena tehokas kilpailu estyisi yhteismarkkinoiden merkittäväällä osalla. Näin ollen toimenpide on julistettava sulautuma-asetuksen 8

artiklan 2 kohdan ja ETA-sopimuksen 57 artiklan nojalla soveltuva yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Ilmoitettu toimenpide, jolla De Beers -yhtymän määräysvallassa oleva Riverbank Investments Limited ja LVMH Moët Hennessy Louis Vuitton -yhtymän määräysvallassa oleva Sofidiv UK Limited hankkisivat yhteisen määräysvallan perustettavassa Rapids World Limited -yhtiössä, julistetaan soveltuva yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu seuraaville:

Riverbank (De Beers)
17 Charterhouse Street
London EC1N 6RA
Yhdistynyt kuningaskunta,

Sofidiv (Lvmh)
15 St George Street
London W1R 9DE
Yhdistynyt kuningaskunta.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen

⁽⁶⁶⁾ Yhteinen lehdistötiedote 16.1.2001.

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastoa soveltamalla annetut säädökset)

NEUVOSTON PUITEPÄÄTÖS 2003/80/YOS
tehty 27 päivänä tammikuuta 2003,
ympäristön suojelusta rikosoikeudellisin keinoin

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 29 artiklan, 31 artiklan e kohdan ja 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon Tanskan kuningaskunnan aloitteen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unioni on huolestunut ympäristöriskosten lisääntymisestä ja niiden vaikutuksista, jotka ulottuvat yhä useammin niiden valtioiden rajojen ulkopuolelle, joissa rikokset tehdään.
- (2) Tällaiset rikokset ovat uhka ympäristölle, ja niihin on sen vuoksi puuttettava lujasti.
- (3) Ympäristörikokset ovat jäsenvaltioiden yhteinen ongelma, ja niiden olisi sen vuoksi toteutettava yhteisiä toimia ympäristön suojelemiseksi rikosoikeudellisin keinoin. ⁽³⁾
- (4) Euroopan komissio esitti maaliskuussa 2001 ehdotuksen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohtaan perustuvaksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ympäristön suojelusta rikosoikeudellisin keinoin ⁽⁴⁾.
- (5) Neuvosto katsoi aiheelliseksi sisällyttää tähän puitepäätökseen eräitä direktiiviehdotukseen sisältyneitä aineellisia säännöksiä, erityisesti niitä, joissa määritellään, minkälainen menettely jäsenvaltioiden on säädettävä rikokseksi kansallisen lainsäädäntönsä nojalla.
- (6) Euroopan parlamentti antoi direktiiviehdotusta koskevan lausuntonsa 9 päivänä huhtikuuta 2002. Euroopan komissio antoi lokakuussa 2002 muutetun direktiiviehdotuksen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Neuvosto ei katsonut, että sen perusteella olisi syytä muuttaa tätä puitepäätöstä.

- (7) Neuvosto on tarkastellut tätä direktiiviehdotusta, mutta on tullut siihen tulokseen, ettei se saa neuvostossa hyväksymisen edellyttämää enemmistön kannatusta. Neuvoston enemmistö katsoi, että ehdotus ylittää Euroopan yhteisön perustamissopimuksella yhteisölle annetun toimivallan ja että sen tavoitteet voidaan saavuttaa tekemällä puitepäätös Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston nojalla. Lisäksi neuvosto katsoi, että tämä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklaan perustuva puitepäätös on oikea väline jäsenvaltioiden velvoittamiseksi säätämään rikosoikeudellisista seuraamuksista. Komission antama muutettu ehdotus ei ole luonteeltaan sellainen, että se sallisi neuvoston muuttavan kantaansa tältä osin.
- (8) Luonnollisten henkilöiden lisäksi myös oikeushenkilöt olisi asetettava vastuuseen ympäristörikoksista.
- (9) Jäsenvaltioiden olisi ulotettava lainkäyttövaltansa laajalti tällaisiin rikoksiin, jotta luonnolliset tai oikeushenkilöt eivät välttyisi syytteenespanolta pelkästään siksi, ettei rikosta ole tehty niiden alueella.
- (10) Euroopan neuvosto hyväksyi 4 päivänä marraskuuta 1998 yleissopimuksen ympäristön suojelusta rikosoikeudellisin keinoin. Tämä yleissopimus on otettu tämän säädöksen säännöksissä huomioon,

ON TEHNYT TÄMÄN PUITEPÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä puitepäätöksessä tarkoitetaan

- a) 'laittomalla menettelyllä' ympäristönsuojelua koskevan lain, hallinnollisen määräyksen tai toimivaltaisen viranomaisen tekemän päätöksen, myös niiden, joilla saatetaan voimaan yhteisön oikeuden sitovia säännöksiä, rikkomista;

⁽¹⁾ EYVL C 39, 11.2.2000, s. 4.

⁽²⁾ Lausunnot annettu 7. heinäkuuta 2000 (EYVL C 121, 24.4.2001, s. 494) ja 9. huhtikuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Katso myös liite.

⁽⁴⁾ EYVL C 180 E, 26.6.2001, s. 238.

b) 'vedellä' kaikenlaista pohjavettä ja pintavettä, mukaan lukien järvien, jokien, valtamerien ja merien vedet;

c) 'oikeushenkilöllä' oikeudellista kokonaisuutta, jolla on oikeushenkilön asema sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan, lukuun ottamatta valtioita tai muita julkisyhteisöjä niiden käyttäessä julkiseen valtaan liittyviä oikeuksiaan sekä julkisoikeudellisia kansainvälisiä järjestöjä.

2 artikla

Tahalliset rikokset

Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet säätääkseen seuraavat teot rikoksiksi kansallisen lainsäädäntönsä nojalla:

- a) sellainen aineen tai ionisoivan säteilyn saattaminen, päästäminen tai johtaminen ilmaan, maaperään tai veteen, joka aiheuttaa henkilölle kuoleman tai vakavan vamman;
- b) sellainen aineen tai ionisoivan säteilyn laitton saattaminen, päästäminen tai johtaminen ilmaan, maaperään tai veteen, joka aiheuttaa tai saattaa aiheuttaa ilman, maaperän tai veden laadun pysyvän tai huomattavan heikentymisen tai kuoleman tai vakavan vamman henkilölle tai huomattavaa vahinkoa suojelluille muistomerkeille, muille suojelluille esineille, omaisuudelle, eläimille tai kasveille;
- c) sellainen jätteen, mukaan lukien ongelmajätteen, laitton hävittäminen, käsittely, varastointi, kuljettaminen, vienti tai tuonti, joka aiheuttaa tai saattaa aiheuttaa kuoleman tai vakavan vamman henkilölle tai huomattavaa vahinkoa ilman, maaperän tai veden laadulle, eläimille tai kasveille;
- d) sellainen vaarallista toimintaa harjoittavan laitoksen laitton käyttäminen, joka aiheuttaa tai saattaa aiheuttaa laitoksen ulkopuolella kuoleman tai vakavan vamman henkilölle tai huomattavaa vahinkoa ilman, maaperän tai veden laadulle, eläimille tai kasveille;
- e) sellainen ydinmateriaalin tai muun vaarallisen radioaktiivisen aineen laitton valmistaminen, käsittely, varastointi, käyttö, kuljettaminen, vienti tai tuonti, joka aiheuttaa tai saattaa aiheuttaa kuoleman tai vakavan vamman henkilölle tai huomattavaa vahinkoa ilman, maaperän tai veden laadulle, eläimille tai kasveille;
- f) suojeltujen luonnonvaraisten eläin- ja kasvilajien tai niiden osien laitton hallussapito, ottaminen, vahingoittaminen, tappaminen tai kauppaaminen ainakin siinä tapauksessa, että niitä uhkaa sukupuuttoon kuoleminen kansallisen lainsäädännön mukaisesti määriteltynä;
- g) laitton otsonikerrosta heikentävien aineiden kauppa;

jos ne tehdään tahallisesti.

3 artikla

Tuottamukselliset rikokset

Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet säätääkseen rikoksiksi kansallisen lainsäädäntönsä nojalla 2 artiklassa luetellut rikokset, jos ne tehdään tuottamuksellisesti tai ainakin törkeän tuottamuksellisesti.

4 artikla

Osallisuus ja yllytys

Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että osallisuus ja yllytys 2 artiklassa tarkoitettuun menettelyyn ovat rangaistavia.

5 artikla

Rangaistukset

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 ja 3 artiklassa tarkoitettua menettelyä voidaan rangaista tehokkain, oikeasuhteisin ja vakuuttavin rangaistuksin, mukaan lukien ainakin törkeissä tapauksissa vapausrangaistukset, jotka voivat johtaa rikoksen johdosta luovuttamiseen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin rangaistuksiin voidaan liittää muita rangaistuksia tai toimenpiteitä, erityisesti luonnolliselle henkilölle annettava kielto harjoittaa toimintaa, johon vaaditaan virallinen lupa tai hyväksyntä, tai kielto perustaa tai johtaa yhtiöitä tai säätiöitä taikka olla sellaisen hallituksen jäsen, jos niiden seikkojen perusteella, jotka ovat johtaneet henkilön tuomitsemiseen, on ilmeisen selvästi olemassa vaara, että hän saattaa jatkaa samanlaista rikollista toimintaa.

6 artikla

Oikeushenkilöiden vastuu

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilöt voidaan saattaa vastuuseen 2 ja 3 artiklassa tarkoitettua menettelyä, johon on oikeushenkilön hyväksi syylistynyt joko yksin tai oikeushenkilön toimielimeen kuuluvana toimien henkilö, jonka johtava asema oikeushenkilössä perustuu

- a) toimivaltaan edustaa oikeushenkilöä, tai
- b) toimivaltaan tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta, tai
- c) toimivaltaan harjoittaa valvontaa oikeushenkilön sisällä,

sekä osallisuudesta 2 artiklassa tarkoitettuun menettelyyn avunantajana tai yllyttäjänä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tilanteiden lisäksi kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen, jos 1 kohdassa tarkoitettujen henkilön harjoittaman ohjauksen tai valvonnan puutteellisuus on tehnyt mahdolliseksi oikeushenkilön alaisena toimivan henkilön 2 tai 3 artiklassa tarkoitettua menettelyä kyseisen oikeushenkilön hyväksi.

Mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään oikeushenkilön vastuusta, ei estä rikosoikeudenkäyntiä sellaisia luonnollisia henkilöitä vastaan, jotka ovat tekijöinä, yllyttäjinä tai avunantajina 2 ja 3 artiklassa tarkoitetussa menettelyssä.

7 artikla

Oikeushenkilöille koituvat seuraamukset

Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 6 artiklan mukaisesti vastuussa olevaksi todetulle oikeushenkilölle voidaan tuomita tehokkaita, oikeasuhteisia ja vakuuttavia seuraamuksia, joihin kuuluu rikosoikeudellisia tai muita sakkoja ja joihin voi kuulua muita seuraamuksia, kuten

- a) oikeuden menettäminen julkisista varoista suoritettaviin etuisuuksiin tai tukeen;
- b) väliaikainen tai pysyvä kielto harjoittaa teollista tai kaupallista toimintaa;
- c) oikeudelliseen valvontaan asettaminen;
- d) oikeudellinen määräys purkaa oikeushenkilö;
- e) velvollisuus toteuttaa erityisiä toimenpiteitä sellaisen menettelyn seurausten välttämiseksi, johon rikosoikeudellinen vastuu on perustunut.

8 artikla

Lainkäyttövalta

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ulottaakseen lainkäyttövaltansa 2 ja 3 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin, kun

- a) rikos on tehty kokonaan tai osittain sen alueella, vaikka rikoksen vaikutukset ilmenevät kokonaisuudessaan muualla;
- b) rikos on tehty aluksella tai ilma-aluksessa, joka on rekisteröity sen alueella tai käyttää sen lippua;
- c) rikos on tehty sellaisen oikeushenkilön hyväksi, jonka sääntömääräinen kotipaikka on sen alueella;
- d) rikoksen on tehnyt sen kansalainen, jos rikos on rangaistava tekopaikan rikoslainsäädännön nojalla tai jos tekopaikka ei ole minkään alueellisen lainkäyttövallan alainen.

2. Jollei 9 artiklan säännöksistä muuta johdu, jäsenvaltio voi päättää, ettei se sovelle:

- a) 1 kohdan c alakohdassa,
- b) 1 kohdan d alakohdassa

vahvistettua lainkäyttövaltaa koskevaa sääntöä tai että se soveltaa sitä vain erityisissä tapauksissa tai tilanteissa.

9 artikla

Rikoksen johdosta luovuttaminen ja syytteeseen paneminen

1. a) Jäsenvaltion, joka ei kansallisen lainsäädäntönsä nojalla vielä luovuta omia kansalaisiaan, on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet ulottaakseen lainkäyttövaltansa 2 ja 3

artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin silloin, kun ne on tehnyt kyseisen jäsenvaltion kansalainen sen alueen ulkopuolella.

- b) Kunkin jäsenvaltion on, kun sen kansalaisen väitetään tehneen toisessa jäsenvaltiossa rikoksen, joka käsittää 2 tai 3 artiklassa kuvaillun menettelyn, eikä se vielä luovuta häntä tuohon toiseen jäsenvaltioon yksinomaan henkilön kansalaisuuden perusteella, saatettava asia omien toimivaltaisten viranomaistensa käsiteltäväksi syytteen nostamista varten, mikäli siihen on aihetta. Syytteesen panon mahdollistamiseksi on rikokseen liittyvät asiakirjat, tiedot ja esineet toimitettava rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 6 artiklan 2 kohdassa määrättyjä menettelyjä noudattaen. Pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle on ilmoitettava syyte-toimiin ryhtymisestä ja niiden tuloksista.

2. Tässä artiklassa tarkoitetaan jäsenvaltion kansalaisella rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan 13 päivänä joulukuuta 1957 tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 6 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisessa kyseisen jäsenvaltion antamassa ilmoituksessa tarkoitettua kansalaista.

10 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän puitepäätöksen noudattamisen edellyttämät toimenpiteet ennen 27 päivää tammikuuta 2005.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava neuvoston pääsihteeristölle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle ennen 27 päivää huhtikuuta 2005 kirjallisina säännökset, jotka ne ovat antaneet tämän puitepäätöksen mukaisten velvoitteidensa saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöään. Neuvosto arvioi viimeistään 27 päivänä tammikuuta 2006 näiden tietojen ja komission kirjallisen kertomuksen perusteella, missä määrin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tarpeelliset toimenpiteet tämän puitepäätöksen noudattamiseksi.

11 artikla

Alueellinen soveltaminen

Tätä puitepäätöstä sovelletaan Gibraltariin.

12 artikla

Voimaantulo

Tämä puitepäätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 27 päivänä tammikuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. PAPANDREOU

LIITE

Neuvosto panee merkille, että Itävalta aikoo noudattaa 2 artiklan f ja g alakohtaa vähäisten tapausten osalta sekä 3 artiklaa säätämällä tehokkaat, oikeasuhteiset ja vakuuttavat seuraamukset hallinnollisen rikosoikeuden nojalla.
